

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 436 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΛΕΡΥ

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΜΙΡΕΪΓ ΝΤΑΡΚ

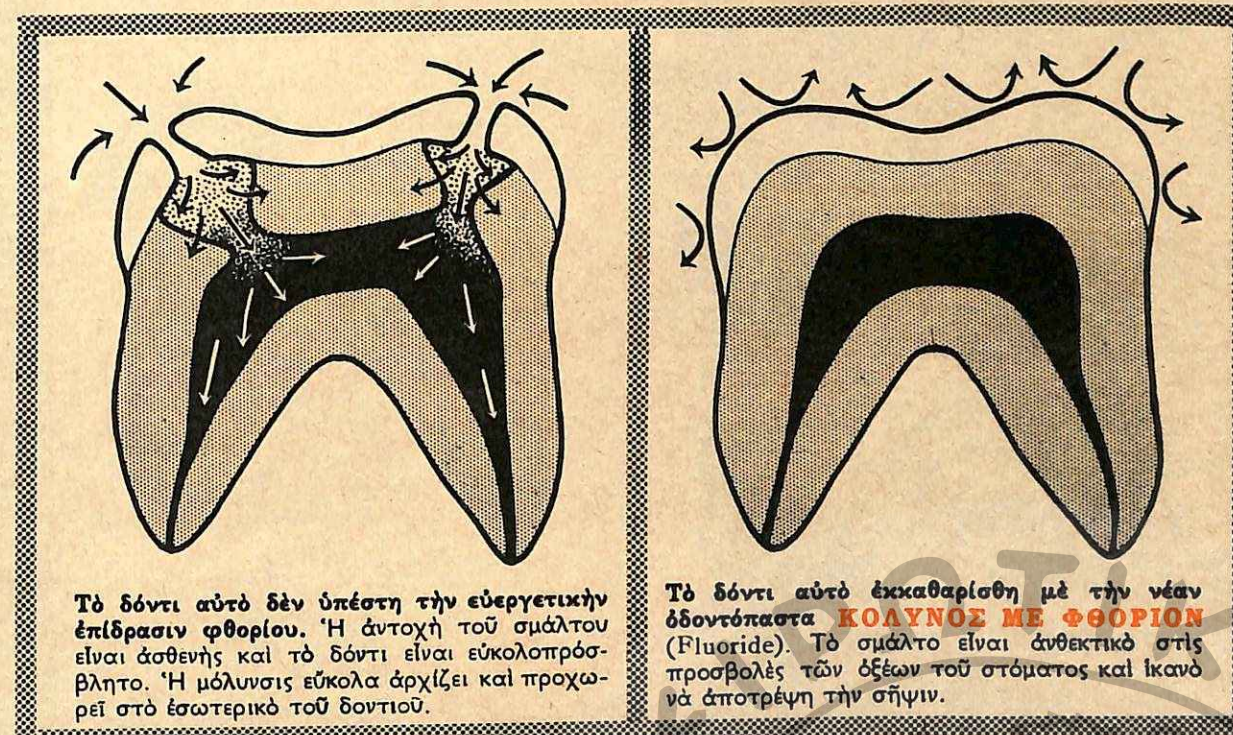
Στις αποκτηνικές
έμφανίσεις σας
φορέστε κάλτσες
Μπερκσάϊρ...
τις καλύτερες
κάλτσες
του Κόσμου!
Θα τις βρήτε
στούς πιό μοντέρνους
χρωματισμούς.

BERKSHIRE **B**
INTERNATIONAL CORPORATION - HELLAS

Ανεξάρτητες επιστημονικές έρευνες εις την Άγγλιαν και την Αμερικάνη απέδειξαν
ότι ή παρουσία φθορίου εις τό πόσιμον νερό περιορίζει τήν σήψιν τών δοντιών.

ΤΩΡΑ!

Η ΚΟΛΥΝΟΣ σάς προσφέρει ΦΘΟΡΙΟΝ με την νέαν ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ που ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ αποτελεσματικά ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Τό δόντι αυτό δέν υπέστη την ευεργετικήν
επίδρασιν φθορίου. Η άντοχή του σμάλτου
είναι ασθενής και τό δόντι είναι εύκολοπρόσ-
βλητο. Η μόλυνσις εύκολα άρχίζει και προχω-
ρεί στο έσωτερικό του δοντιού.

Τό δόντι αυτό έκαθαρίσθη με την νέαν
δδοντόπαστα **ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ**
(Fluoride). Τό σμάλτο είναι άνθεκτικό στις
προσβολές των όξέων του στόματος και ίκανό
νά άποτρέψη την σήψιν.

Όδοντίατροι και έπιστήμονες γιά χρόνια τώρα
ξέρουν πώς τό φθόριον, μπορεί νά μειώση σημαν-
τικά την σήψιν τών δοντιών. Κατά την τελευ-
ταίαν δεκαπενταετία εις πολλά μέρη του κόσμου
αί τοπικά άρχαι προσθέτουν φθόριον εις τό πό-
σιμον ύδωρ με άποτέλεσμα νά παρατηρηθή ση-
μαντική μείωσις στην σήψιν των δοντιών.

★ **ΤΩΡΑ** γιά πρώτη φορά μπορείτε νά έχετε τό
φθόριον σε άποτελεσματική μορφή δδοντόπα-
στας — με την νέα δδοντόπαστα **ΚΟΛΥΝΟΣ
ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ** Φλουοραίντ.

★ **ΤΩΡΑ** μπορείτε νά έχετε δόντια με ηύξημένη
άντοχή κατά της σήψεως

Η ΝΕΑ ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride)
**ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΜΑΛ-
ΤΟΥ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΞΕΩΝ
ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.**

Η ΝΕΑ ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride)
είναι δραστική, αύξάνει την άντοχή του σμάλτου
στις προσβολές των όξέων του στόματος. Καί ή
άντοχή αυτή αύξάνει κάθε φορά πού πλένετε τά
δόντια σας με **ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ**
(Fluoride) έτσι πού νά αύξάνη όλο και περισσό-
τερο ή προστασία κατά της σήψεως.

Γι' αυτό φροντίστε τά δόντια σας με την **ΝΕΑΝ
ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ** (Fluoride). Προστα-
τεύει τά δόντια σας όσο καμμία άλλη συνήθης
δδοντόπαστα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

γυρέα

COIFFURE ALEXANDRE

Πρόσωπο γοητευτικό με τούς βελούδινους τόνους της υγρής πούδρας

LIQUID POWDER

Η LIQUID POWDER είναι μία πρωτότυπη δημιουργία της HARRIED HUBBARD AYER. Μία καταπληκτική υγρή πούδρα. Η πρώτη! Στη συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας απλώστε με τις άκρες των δακτύλων σας LIQUID POWDER και τότε θα δείτε να παίρνει το πρόσωπό σας τον πιο ματ τόνο, τον πιο βελούδινο, που έχετε ποτέ όνειρευτη. Είναι ο πιο φυσικός και κρατάει όλη την ημέρα το ίδιο βελούδινο... Κάτω από τον πιο δυνατό ήλιο του μεσημεριού ως τούς πιο θαμπούς βραδινούς φωτισμούς ο τόνος HARRIED HUBBARD AYER σε πέντε υπέροχα χρώματα της μόδας. Διαλέξτε το δικό σας. Θα σας γοητεύσει και θα γοητεύετε.

Harriet Hubbard Ayer

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 129 ΤΗΛ. 720.291

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 436 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Έλενη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(έδος Μονής Πετράκη, αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(έδος 'Αγγιάλου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40-42, 'Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
«Ημερολόγιον
Διαστήματος»!

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΑΘΕ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΑ ΤΟΤΕ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΔΥΜΟΥ ΠΤΗΣΕΩΣ», Ο ΒΑΛΕΡΤ ΜΗΚΟΦΣΚΥ ΚΑΙ Η ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΤΕΡΕΣΚΟΒΑ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Φ. ΛΟΥΣΤΙΚΩΦ. ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗ ΣΕ ΝΟΒΟΤΙ, ΟΡΕΡΑ ΜΥΝΔΙ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΜΙΡΕΪΤ ΝΤΑΡΚ: Πενήνταπέντε κιλά γοητείας, ένα πρόσωπο όλο πονηριά, μία φράντζα όλο θηλυκότητα. Αυτά είναι, πρὸς τὸ παρόν, εὐρύτερα γνωστά γιὰ τὴν μικρὴ στάρλετ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. Ὡστόσο συγκρατήστε τὸ νομὸ τῆς. Σὺμπεριλαμβανέται στὸν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς διαδόχου τῆς διάσημης Μπὲ-Μπὲ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δρχ. 130, ἑτήσια δρχ. 260. Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια 7, ἑτήσια δολλάρια 14. Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατὰ τιμοκατάλογον καὶ συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ἄρθρων καὶ φωτογραφιῶν μόνον κατόπιν ἀδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα καὶ φωτογραφίαι • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀθῆναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ἔπ' ὀνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΕΛΚΗΝ» (Ἑταιρία Περιορισμένης Εξόχνης), Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι (Τ.Τ. 463).

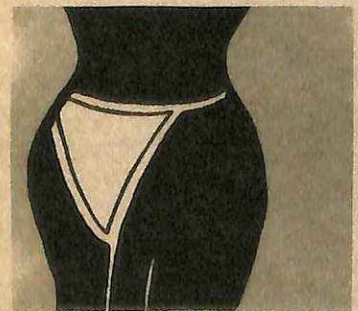
Ἡ Ἄριστη οὐκ ἔστι γὰρ τῶν ἀνθρώπων

Τὸ Καρναβάλι ἔφθασε. Κάπου θὰ ἐτοιμάζεστε νὰ πάτε! Ἐνὰς ἐπίσημος χορὸς, μιὰ φιλικὴ χορευτικὴ συγκέντρωση, στὸ «μπάλ ντέ τέτ», σὲ κάποιο χορὸ μεταμφιεσμένων...

...καλὸν ἐστὶν ὁμῶς καὶ ἂν εἰσθε, τὸ κτένισμα θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἐμφάνισή σας. Ἐμὶλ! Εἶναι ὁ κομμωτὴς μὲ τίς μεγάλαις ἐπιτυχίες στοὺς περυσινούς ἀποκριάτικους χορούς. Ἐμὶλ! Στὸ κομμωτήριό τῆς οἰκίας 17 δημιούργησε τὰ πρῶτα χαριτωμένα βραδινὰ κτενίσματα γιὰ τίς πρῶτες Ἀθηναίες. Δὲν χάνετε τίποτε νὰ τὸν συμβουλευθῆτε πρὶν ἀπὸ τὴν μεγάλη βραδυὰ τῆς Ἀποκριῆς. Θὰ σκεφθῇ κατὰ πρῶτότυπο καὶ ἐντυπωσιακὰ γιὰ τὴν περίπτωσή σας. Θὰ μὲ θυμῆσθε. Εἶναι ἕνας πραγματικὸς μάγος τοῦ κτενίσματος!

Εἶναι πραγματικὴ ἀπελευθέρωση γιὰ κάθε γυναῖκα. Δὲν θὰ ἔχετε πιά σκέψεις, ἀβεβαιότητες, στενοχώριες, ἐκνευρισμούς. Μιὰ λέξη πού ἔχει ἐπιβληθῇ σὲ κάθε γυναῖκα θὰ σὰς γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν εφιάλτη μιᾶς δυσάρεστης ἐκ-

πλήξεως. Slip Velux! Φτιαγμένο ἀπὸ μαλακὸ νάυλον, σὰς προστατεύει τίς δύσκολες ἡμέρες τοῦ μηνός Velux! Μὲ τίς ἐμπροσθέντες στὸ ἀποσμηκτικὸ μίγμα Sanyl X39 πετσέτες υγιείας, ἔχει γίνει ἀπαραίτητο ἐξάρτημα κάθε σύγχρονης

γυναίκας. Velux "Ὅταν τὸ δοκιμάσετε δὲν θὰ τὸ ἀποχωρισθῆτε ποτέ πιά!"

Τὸ βραδινὸ μακιγιάζ τοῦ προσώπου, μὲ ἔλεγε σπὴν τακτικὴ καυδεντούλα μας ἡ ἐκλεκτὴ αἰσθητικὴ καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, πού ἔχει τὸ ὀνόμαυ Ἰνστιτούτο τῆς οἰκίας 15, προϋποθέτει μεγάλη προσοχή. Οἱ λαμπερὲς σάλες μιᾶς ἀποκριάτικης χορευτικῆς συγκέντρωσας, ὁ ἀπλετοὺς φωτισμὸς τοὺς, τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος πού θὰ βάλετε, τὰ κοσμήματα, ἀκόμη καὶ τὸ κτένισμα, ἀπαιτοῦν διαφορετικὴ μεταχείριση τῶν ἀποχρώσεων τοῦ μακιγιάζ. Γι' αὐτὸ, καλύτερα νὰ συμβουλευθῆτε τὴν αἰσθητικὴ σας. Θὰ σὰς δείξῃ τὸν σωστὸ δρόμο!

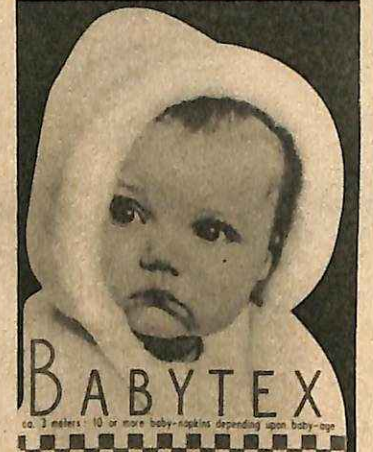
Αρρεῖς καὶ μιὰ παράξενη ἐντυπωσιακὴ ἀνταύγεια ἀλλάζει τὸ σκηνικό! Τὰ μαλλιά τώρα ἔχουν μιὰ λαμπρὴ ὁμορφιά, μιὰ νεανικὴ γοητεία, μιὰ χρωματικὴ σαγήνη γεμάτη νιάτα. Wellaton 1+1! Εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ καινούργιου χρωματισμοῦ τῆς παγκόσμια ἀναγνωρισμένης γερμανικῆς φαρμακείας Weila.

Wellaton 1+1! Γρήγορο, εὐκόλο στὴν χρῆση, πραγματικὰ ἀποτελεσματικὸ, καλύπτει ὁλοκληρωτικὰ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ όλες τίς λευκὲς τρίχες, δίνοντας στὰ μαλλιά μιὰ ἐξαιρετικὴ φωτεινότητα καὶ φυσικότητα. Wellaton 1+1! Μὴν ἀμελήσετε νὰ τὸ δοκιμάσετε. Τώρα τὴν Ἀποκριὰ, εἶναι ἀκόμη πρῶτο ἀπαραίτητο τὰ μαλλιά σας νὰ εἶναι περιποιημένα. Wellaton 1+1! Θὰ σὰς χαρίσῃ τὴν παντοειρήνη ὁμορφιά μέσα σὲ λίγα λεπτὰ. Wellaton 1+1! Δὲν ὑπάρχουν πιά λευκὰ μαλλιά!

Τὶς πῆρατε; Μὰ θέβαια εἶναι σωστός! Ὅλες οἱ μητέρες ἔχουν ἡσυχάσει, τὰ μαῦρα ἔπαυσαν πιά νὰ τολοποῦν ἀπὸ ἐρεθισμούς, οἱ γιαιτροὶ τίς συνιστοῦν. Δὲν ξερετε γιὰ τί πράγμα μιλάω; Μὰ γιὰ

τίς περίφημες πιά μωρουδιακὲς πάνες Babytex, πού, μετὰ τὴν χρῆση, τίς πετάτε καὶ γλυτώνετε ἀπὸ τὴν φασαρία τῆς ἀτελείωτης καθημερινῆς μωρουδιακῆς μπουγάδας. Δὲν

ἔχετε ποτὶ νὰ τίς πάρετε μαζί μὲ τὸ Slip Babytex, πού ἔχει εἰδικὴ θήκη γιὰ τίς πάνες καὶ ἐφορμᾶ τέλεια στὸ σῶμα τοῦ βρέφους μὲ δυὸ σειρὲς κουμπιῶν. Babytex! Κάτι πού δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένα σπῆτι μὲ μωρὸ!

Μὴ στενοχωριέσθε! Κι ἄλλες γυναῖκες ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν δύσκολη αὕτη καμπὴ!... Σὰς καταλαβαίνω!... Δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλο. Τὴν στιγμὴ πού θέλετε, τώρα μὲ τὸ Καρναβάλι, νὰ εἰσέλθῃ στὴν ὁμορφίαν σου, παρουσιάζεται κάποια φακίδα ἀπὸ τίς πρῶτες ἀνοιξιάτικες λισκάδες, μιὰ πανάδα, κάποιοι λεκέδες. Τί νὰ κάνετε; Ὅ,τι ἀπεδείχθη πὺς εἶναι ὁ σωστότερος τρόπος. Νὰ πάρετε κ' ἐσεῖς τὴν καταπληκτικὴν κρέμα τοῦ γερμανικοῦ ἐργοστασίου Elisabeth Fruch, τὴν περίφημη πιά «Σβάνενβαϊς», πού ἐξαφανίζει κάθε σημάδι ἀπὸ πανάδα, κάθε φακίδα τοῦ δέρματος. «Σβάνενβαϊς»! Μιὰ κρέμα γιὰ κάθε γυναῖκα, γιὰ κάθε ἡλικία, γιὰ κάθε ἀνεπιθύμητο σημάδι τοῦ δέρματος!...

Fruch's SCHWANENWEISS
ναῖκα, γιὰ κάθε ἡλικία, γιὰ κάθε ἀνεπιθύμητο σημάδι τοῦ δέρματος!...

Οἱ ἀναγνώστες

Τὸ αὐτοκίνητο

...Στὶς ἐφημερίδες ἔχω δεῖ πολλές φορές τὸν Μάκ Μίλλαν νὰ περιμένῃ στὴν στάση τῶν λεωφορείων ἢ νὰ βαδίζῃ στὸν δρόμο. Καὶ σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χώρες, οἱ πρῶτοι πρωθυπουργοὶ γνωρίζουν νὰ βαδίζουν στὸ πεζοδρόμιο ἢ νὰ τιμῶν τὰ κοινὰ μεταφορικά μέσα. Ἐμεῖς εἴμαστε πλουσιώτεροι, ὥστε νὰ παραχωροῦμε ἰσοδύναμα αὐτοκίνητο, σφῆρ καὶ βενζίνη σὲ ὅλους τοὺς διατελέσαντας πρωθυπουργούς; Εἶναι, θέβαια, μιὰ τιμητικὴ ἀναγνώριση, μιὰ παροχὴ μέσου γιὰ νὰ μπορῇ ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς νὰ ζῇ εὐπρεπῶς, ἀλλὰ ἴσως παραγίνεται. Μήπως οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τοὺς πρωθυπουργούς των;

Θεσσαλονίκη

ΓΕΩΡΓ. Κ.

Ἀπαντήσεις

● Γ. Γεωργίου — Ρόδος : Ἡ ἰδέα σας παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, ἐξαρτάται, ὅμως — ἀπὸ καὶ κάθε ἰδέα — ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκτέλεσής. Δοκιμάστε.

● Πρ. Ἀλ. Ε. : Σὲ προσεχέσι τεύχος μας θὰ ἐρῇτε πολλὰ γιὰ τὸ θέμα πού σὰς ἐνδιαφέρει.

● Γ. Γιαννόπουλον — Πειραιεύς : Οἱ «Εἰκόνες» δὲν δημοσιεύουν φιλολογικὴ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν τους. Στείλετε τὸ διήγημά σας σὲ λογοτεχνικὸ περιοδικό.

● Μαρίαν Α. — Λάρισα : Τὸ γράμμα σας διαβέσθηκε στὸν συνεργάτη μας.

Ἐναντίον

τῆς κινδυνολογίας

Πρέπει νὰ συγχαροῦμε τὸν διαπρεπὴ καθηγητὴ γιὰ τὸ θάρρος πού εἶχε νὰ δημοσιεύσῃ σὲ ἐφημερίδα ἐνυπόγραφο ἀρθρὸ μὲ τὴν ἀποψη ὅτι τὸ κάπνισμα δὲν εἶναι καὶ τόσο θανατηφόρο ὅσο θέλουν νὰ τὸ παραστήσουν μερικοὶ πανικόβλητοι. Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι γιαιτρός γιὰ νὰ ἔχω γνώμη ἐπὶ παρομοίων θεμάτων, θὰ ἡβῶ νὰ ὑπογραμμίσω τὴν μὴ ἱατρικὴ ἀποψη τοῦ κ. Γαροφαλίδου, ὅτι, δηλαδή, εἴναι πρόκειται ὁ ἄνθρωπος νὰ διαγῇ ὁλόκληρη τὴν ζωὴν του μὲ προφυλάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις καὶ νὰ ζῇ σὲ διαρκὴ φόβῳ «διὰ τοῦτο δυσθανάτων ὑπὸ κακίας» εἶναι προτιμότερο νὰ ἀντικρύξῃ τὴν ζωὴν ἀνδροπρεπῶς.

Καὶ συνεχίζει μὲ τὴν ὁρθοτάτη γνώμη ὅτι «ἐάντι νὰ χαροπαλεῖ καθημερινῶς καὶ νὰ ζῇ μὲ φάρμακα καὶ μὲ στε-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Ἐχετε συνεχῶς ἐστραμμένη τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς Τροχαίας, γιὰ νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ἐγκαίρως τίς ἐναλλαγὰς τους καὶ νὰ συμμορφώνεσθε ἀνάλογα.
— Γενικὰ ὁδηγεῖτε μὲ προσοχήν, ψυχραιμία καὶ σύνεση. Ἐχετε πάντα γιὰ ὁδηγὸ σας τὴν καλὴ θέληση, κάνοντας ὅ,τι πρέπει καὶ ἀποφεύγοντας κάθε τι πού μπορεῖ νὰ προξενήσῃ ἀτύχημα ἢ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν.

Parfums

NINA RICCI

ρήσεις (οι όποιες δεν είναι δέδαινο δ-τι θα τον προφυλάξουν από τον καρκίνο), με αγωνία και δέος, τα όποια τον έμποδίζουν να χαρή την ζωή, είναι προτιμότερο να απαντήσει στους γιατρούς: «ού σχολή κάμνειν». Η γνώμη αυτή αποκτά μεγαλύτερη σημασία όταν διατυπώνεται από έναν γιατρό. Γιατί πρέπει να παραδεχθούμε κάποτε ότι η κούραση του οργανισμού από τις διάφορες ανώφελες και ποικίλες «προφυλάξεις» ίσως προκαλούν μεγαλύτερο κακό από αυτό που θέλουμε να αποφύγουμε. Γιατί έτσι η ζωή μας θα είναι ένας ατέλειωτος απαγορευτικός κατάλογος και ο άνθρωπος θα φθάσει να ζη απομονωμένος σε ένα θερμοκήπιο, γι-

ατί χίλιοι δυο κίνδυνοι καιροφυλακτούν και επιβουλεύονται την ζωή του.
Βόλος
Θ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Οι άλατινες

Στο τεύχος 434 των «Εικόνων» διάβασα ότι στην Γερμανία κάποιος «έξυπνος» επιχειρηματίας κατασκεύασε άλατινες, που ήταν μικρές προτομές του Κένεντυ. Τό αλάτι έπεφτε από μικρές τρυπίτσες στο κεφάλι του άτυχου προέδρου, στα σημεία ακριβώς όπου τον έπληξαν οι δολοφονικές σφαίρες. Και πουλήθηκαν από αυτές τις μακάβριες άλατινες 2 εκατομμύρια κομμάτια! Είναι πράγματι άκατανόη-

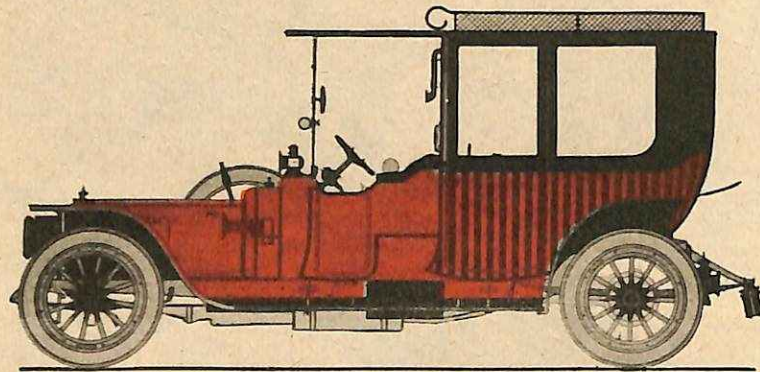
τη αυτή η φρικαλέα επινόηση και άπυ-τελει αίσχος και για τον κατασκευαστή, αλλά και για τους αγοραστές. Είναι, ως πούμε, σαν να πουλούσαν σε άλλες χώρες μικρά όμοιάματα των φούρνων του «Αουσβίτς», κατάλληλα για επιτραπέζιους αναπτήρες. Ποιός θα τους αγοράζε; Και όμως...

Θεσσαλονίκη Κ. ΔΗΜΗΤΡ.

Επαναπαιρισμός

...Τώρα που η 'Αφροδίτη της Μήλου ταξιδεύει ήδη στο Τόκιο, θα πρέπει κα-τά την επιστροφή να γυρίσει στην πα-τρίδα της. Αυτό θα ήταν μία πράξη

δικαιοσύνης και μία δίκαιη ελληνική α-παίτηση, γιατί κάποτε πρέπει να άρ-χίσουμε να ζητούμε τον επαναπαιρι-σμό των ελληνικών έργων τέχνης. Αυτά τα έργα δεν γήκαν ποτέ στο εμπόριο ώστε να υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας, όπως γίνεται, προς μέγα δνείδος της ανθρωπότητας, με άλλα έργα, νεώτερα και κυρίως έργα ζωγραφικής. Τα πε-ρισσότερα δηλαδή αναπαύονται σε μουσεία. Το κάθε άριστο έργο ανα-δεικνύεται μόνο στο δικό του περιβάλ-λον, στον δικό του χώρο.
'Αθήναι Κ. ΔΑΜ.

R I V E X

Κυρία μου, Δεσποινίς μου, ασφαλώς και στην πιο άσπονδη φίλη σας δεν θα ευχόσαστε να οδηγεί αυτή η ό άνδρας της τέτοιο αυτοκίνητο μοντέλο 1912, δηλαδή της εποχής της γιαγιάς σας. 'Αλλά έσείς όμως, γιατί εξακολουθείτε να κάνετε μπουγάδα, όπως η γιαγιά σας; 'Ακόμη και η υπηρεσία σας ή η παραδουλεύτρα σας, θα σας απέδιδε στις τόσο αναριθμητές μικροδουλειές του νοικοκυριού σας, αν αφήνατε τη φροντίδα της μπουγάδας σας, του πλυσί-ματος των ρούχων πάσης φύσεως, στο μαγικό R I V E X «RIBEZ». Διότι το RIBEZ πλένει τα ρούχα σας, χωρίς έσας, χωρίς την υπηρεσία σας, χωρίς την παραδουλεύτρα σας, χωρίς τρίψιμο, χωρίς χλώρια. RIBEZ: Σημαίνει πολιτι-σμός στο σπίτι το 1964. RIBEZ: Σημαίνει όχι ζαρωμένα χέρια. 'Από το βράδυ λίγο RIBEZ και τα πάντα είναι έτοιμα, κατάλευκα... 'Αλλά και στα ηλεκτρικά πλυντήρια είναι απαραίτητο, διότι ζωντανεύει τα χρώματα, δίνει διπλάσια χρόνια στα ρούχα. 'Αλλά Κυρία μου, Δεσποινίς μου, ή διαφήμισή μας, δυνατόν να περιέχει άπατηλές υποσχέσεις και υπερβολές, που άποσκο-πούν στην προσέλευσή σας. 'Ετσι άποφεύγουμε να σας πούμε, ότι δήποτε άλλο και σας παρακαλούμε να το δοκιμάσετε και να σχηματίσετε άνεπηρέ-αστη τη γνώμη σας. 'Εάν ικανοποιηθήτε συστήσατέ το και στις φίλες σας. 'Εταιρία ARCO ΕΛΒΕΤΙΑΣ - Τηλ. 'Αθηνών: 534.054 - Θεσ/νίκης: 78.289 ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

για μία
πιστή έγγραφη
για μία
άριστη απόδοσι.

Σας τα έγχυάται
ή μεγαλύτερη
έλληνική
βιομηχανία
ηλεκτρικών συσκευών.

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

2/206

№ 95

Κορσέδες

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Κολώνιες

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Καλλυντικά

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Όπτικά

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Άρώματα

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Παιδικές τροφές

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Παιχνίδια

ΚΑΤΕΡΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΠΛ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 11
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 13
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Στα καταστήματα **SELF-SERVICE** εξυπηρετείστε μόνοι σας. 'Ετσι συνδυάζετε με τον πιο ιδανικό τρόπο την επιτυχημένη αγορά με οικονομία χρόνου και χρήματος. Τα καταστήματα **SELF-SERVICE** είναι πολλά καταστήματα κάτω από την ίδια στέγη, έχουν τα είδη που ξέρετε και πολλά που δεν ξέρετε, έγγωνται σταθερή ποιότητα, ποικιλία, φθηνές τιμές, σε περιβάλλον σύγχρονο κι ευχάριστο!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ **SELF-SERVICE**
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ-ΜΗΛΙΩΝΗ 2
ΠΛΑΤ. ΑΓ. ΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

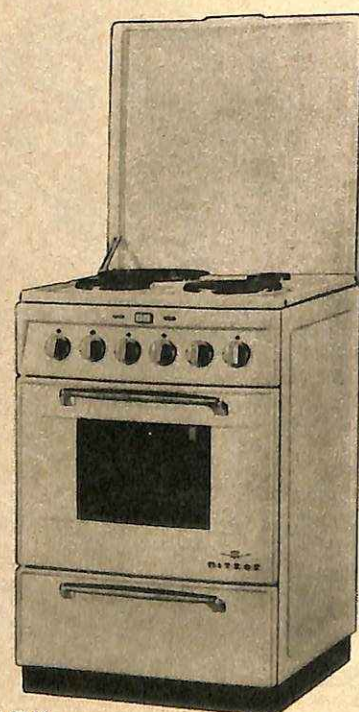
Ἡ **Κα ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ** συγγραφεὺς τῶν γνωστῶν βιβλίων *Μαγειρικής - Ζαχαροπλαστικής* καὶ συντάκτριας τῶν στηλῶν *Μαγειρικής* τοῦ περιοδικοῦ **ΓΥΝΑΙΚΑ** καὶ τῆς Ἑφημερίδος **ΕΘΝΟΣ** λέγει διὰ τὴν Κουζίνα **ΠΙΤΣΟΣ**:

«... ἐχρησιμοποίησα τὴν Κουζίνα «Πίτσος» καὶ βρίσκω ὅτι εἶναι ἓνα θαυμάσιο «ἐργαλεῖο» στὰ χέρια τῆς Νοικοκυρᾶς, ποὺ τὴν βοηθᾷ νὰ ἔχη πάντα ἐπιτυχία στὰ γλυκὰ καὶ τὰ φαγητά της...»

Χ. Παράδειση

ΠΟΙΟΤΗΣ

ΠΙΤΣΟΣ

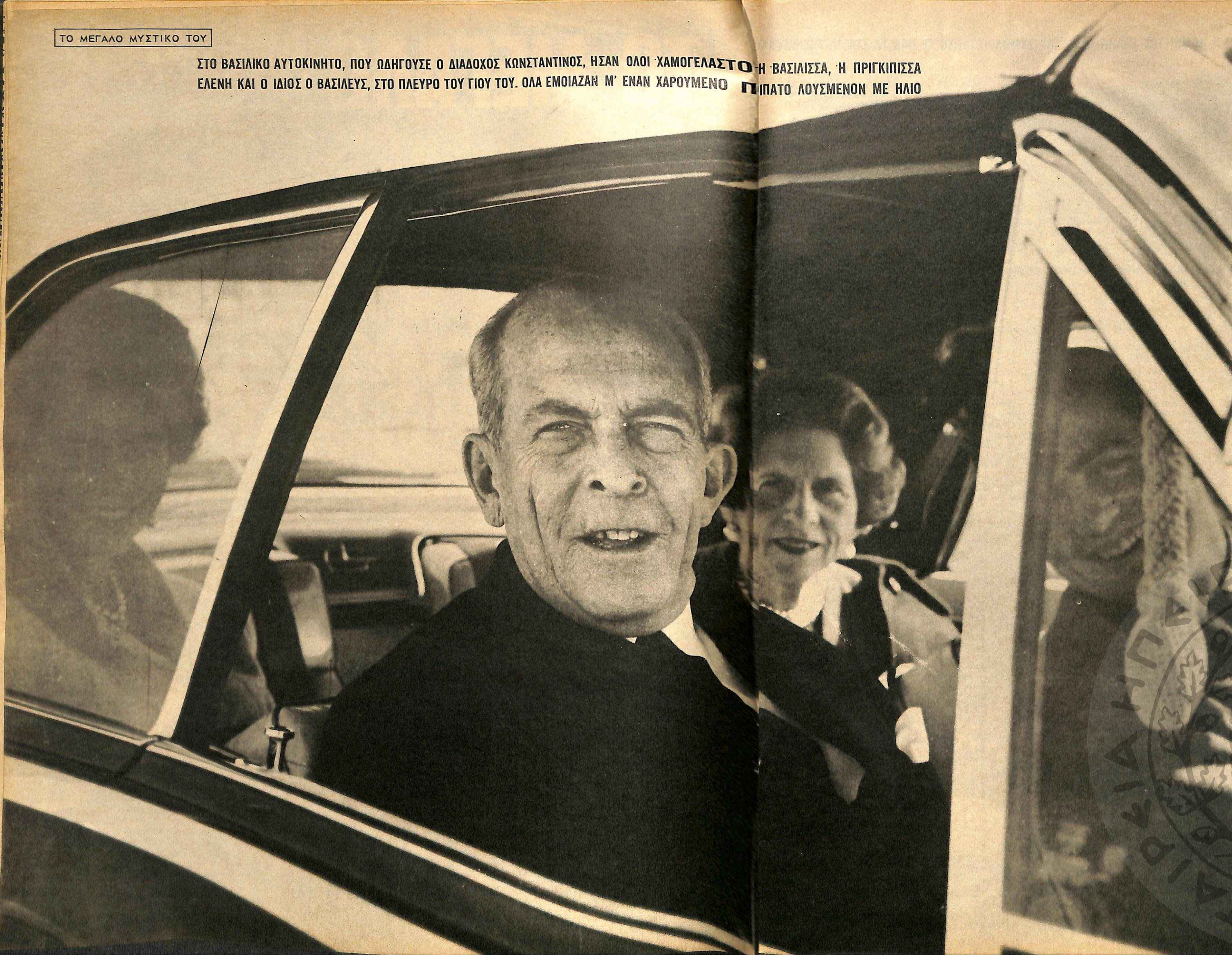
ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ

ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΤΟΥ ΥΠΟΣΤΗ ΤΗΝ ΠΙΟ ΚΡΙΣΙΜΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ, Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΚΑΜΕ ΕΝΑΝ ΣΥΝΤΟΜΟ ΠΕΡΙΠΑΤΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΥΨΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟ, ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ: ΟΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ Η ΙΔΙΑ Η ΖΩΗ ΤΟΥ... ΟΙ "ΕΙΚΟΝΕΣ" ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΛΟ ΤΟ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΣΑΝ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΗ ΤΟΝ ΛΑΟ...

ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, ΠΟΥ ΩΔΗΓΟΥΣΕ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΗΣΑΝ ΟΛΟΙ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ. ΟΛΑ ΕΜΟΙΑΖΑΝ Μ' ΕΝΑΝ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΛΟΥΣΜΕΝΟΝ ΜΕ ΗΛΙΟ

ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΤΑΝ...

...ΠΟΣΟΣ ΚΟΠΟΣ...

...ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ΓΙΑ...

...ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ!

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ, μίαν εβδομάδα ακριβώς πριν από την κρίσιμη ενέργεια, έγινε μέσα σε λαμπρή χειμωνιάτικη λιακάδα, ως το Τουρκολίμανο. Δεν κατέβηκε διόλου από το αυτοκίνητό του —που το οδηγούσε ο Διάδοχος— ο Βασιλεύς. Καί με την άνοδρομη γνώση της δραματικής εξέλιξης μπορεί να διακρίνη ο διεισδυτικός παρατηρητής πως η αγωνία κρυβόταν πίσω από τα βεβαιωμένα χαμόγελα των αγαπημένων προσώπων, που έστεκαν δίπλα του.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ. ΧΑΙΡΕΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΙ, ΕΠΕΥΦΗΜΕΙ, ΧΑΙΡΕΤΑΙ...

Ο Βασιλεύς ήταν άρρωστος από την Πρωτοχρονιά. Τότε αισθάνθηκε τις πρώτες ενοχλήσεις και από τότε άρχισαν οι εξετάσεις και η στενότερη παρακολούθηση έκ μέρους των προσωπικών του Ιατρών. Και φθάσαμε στην προεκλογική περίοδο, σε μία περίοδο με πολιτικήν δξύτητα, την οποία ο Ρυθμιστής του Πολιτεύματος άπηύχετο. Άπηύχετο, όμως, περισσότερο την άναβολή των εκλογών, πού θά μπορούσε νά έκτρέψη την δξύτητα τής πολιτικής καταστάσεως σε άνωμαλία. Ή έντολή του ήταν σαφής: Νά μή γνωσθή ή άσθενεία του, νά μή γίνη ή έγχείρηση, την οποία οί θεράποντες Ιατροί θεωρούσαν όχι μόνον έπιβεβλημένη, αλλά και κατεπείγουσα. Και στο κρίσιμο αυτό στάδιο άρχισαν, θρεμμένες από την μυστικότητα και την άνεπάρκεια των έπισήμων άνακοινώσεων, οί σκοτεινές φήμες. Φήμες συχνά τερατώδεις και άποκρουστικές. Και ο Βασιλεύς, τέσσερις ημέρες πριν από τις εκλογές, παρά την σοβαρότητα τής καταστάσεώς του, τούς άμεσους κινδύνους τής υγείας του, ίσως - ίσως άκόμη και τούς πόνους του, έκαμε μιάν έπιδεικτική δημόσια εμφάνιση και χαμογέλασε μπροστά στον φωτογραφικό φακό πού τόν κατεδίωκε.

Έκρυψε ήρωικά τó μεγάλο του μυστικό. Και οί εκλογές έγιναν, ήσυχα, ήρεμα, πολιτισμένα. Και όταν ή κυβέρνηση πού προήλθε από αυτές άνέθηκε την έπαύριο για νά όρκισθή, συνάντησε έναν Βασιλέα πού κατέβαλλε την ύστατη προσπάθειά του για νά σταθ ή όρθιος, για νά τούς συγχαρή και νά τούς πη με καλωσύνη πράγματικά πατρική ότι είναι στην διάθεση όλων για ό,τι τόν χρειασθούν. Την άλλη μέρα έπεσε σάν βόμβα, σ' ένα λαό κατάπληκτον από συγκίνηση και βουβόν από άγωνία, ή είδηση ότι ο Βασιλιάς του είναι βαριά άρρωστος κι ότι υποβάλλεται κατεσπευσμένα σε μιá κρίσιμη έγχείρηση - έγχείρηση ζωής ή θανάτου. Από την ημέρα εκείνη μέχρι σήμερα όλος ο λαός έχει παρακολουθήσει με τó θερμότερο, τó πιο ελκρινές ενδιαφέρον την πορεία τής άσθενείας του Βασιλέως και οί ευχές όλων για μιá ταχεία και όριστική ανάρρωση τόν τυλίγουν. Τόν τυλίγει, τόν γεμίζει άσφαλώς με δύναμη ή αγάπη όλόκληρου του έλληνικού λαού, πού άναγνωρίζει στον καλό και άγαθό Βασιλέα σάν πράξη υπέρτατης θυσίας, χάριν του γενικότερου καλού, την άπόκρυψη τής άσθενείας του - πού θά μπορούσε νά είχε άποθή μοιραία...

■ ■ ■

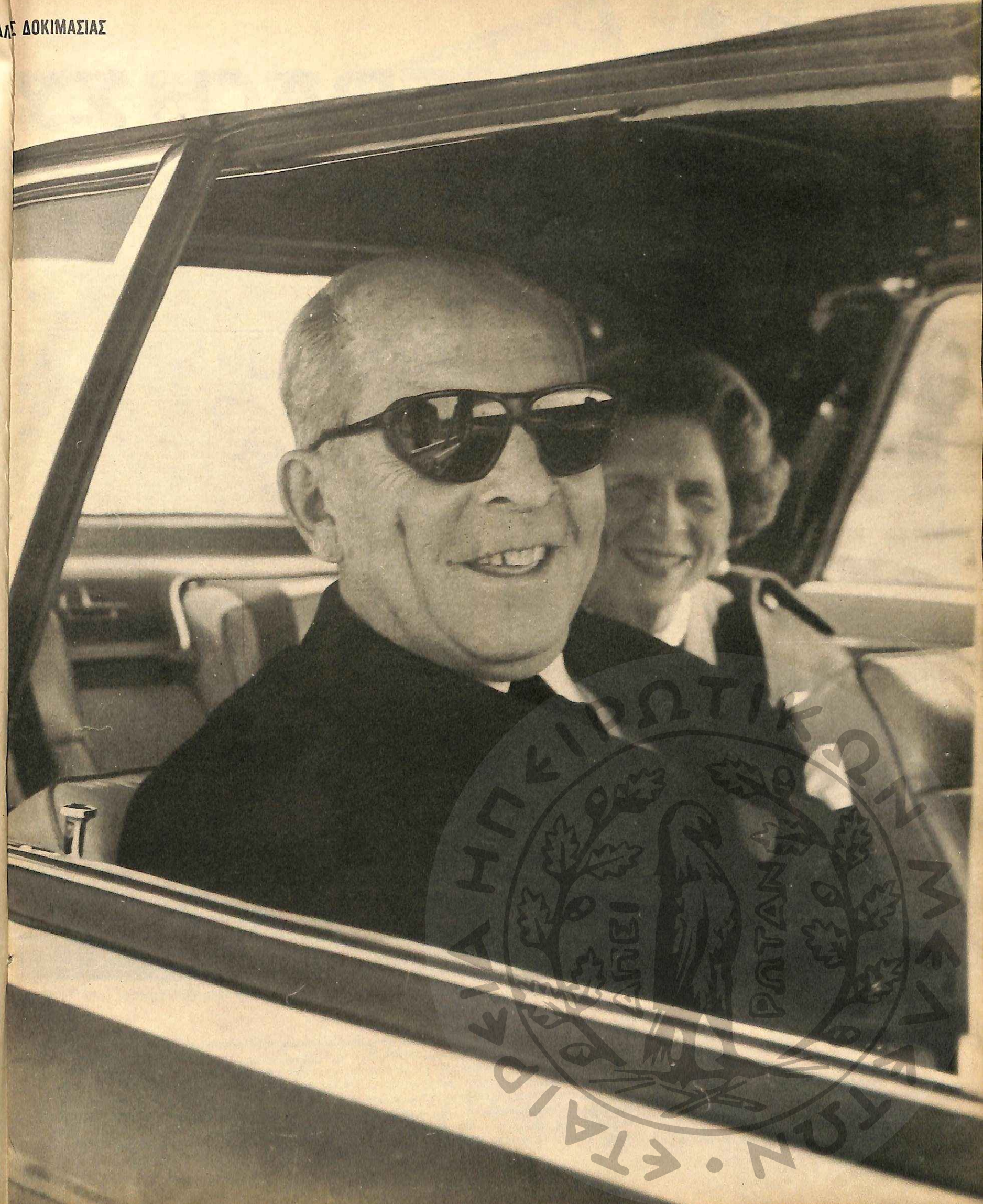
(Φωτ. Β. Κορμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ αúτοκίνητο περνάει μέσα από τó Πασαλιμάνι, μέσα από την κανονική κίνηση τής ήμέρας του Πειραιώς. Τó αúτοκίνητο με τούς φωτογράφους -τής φωτογραφικής ύπηρεσίας τής «Μεσημβρινής» και των «Εικώνων»- παρακολουθεί καταλεπτώς τόν βασιλικόν αúτον περίπατο. Οί φωτογραφίες πού θά τραβηχθούν θά ήταν μιá αδιάψευστη διάψευση των φημών και των διαδόσεων, πού έπίμονα κυκλοφορούσαν - «Ο Βασιλιάς είναι βαριά άρρωστος...». Οί φωτογραφίες πού τραβήχθηκαν και πού δημοσιεύονται και έδω (όλόκληρο τó φίλμ) ήταν, βέβαια, αúθεντικές. Άλλα έκρυσαν την άλήθεια διαψεύδοντας την δραματική πραγματικότητα...

←

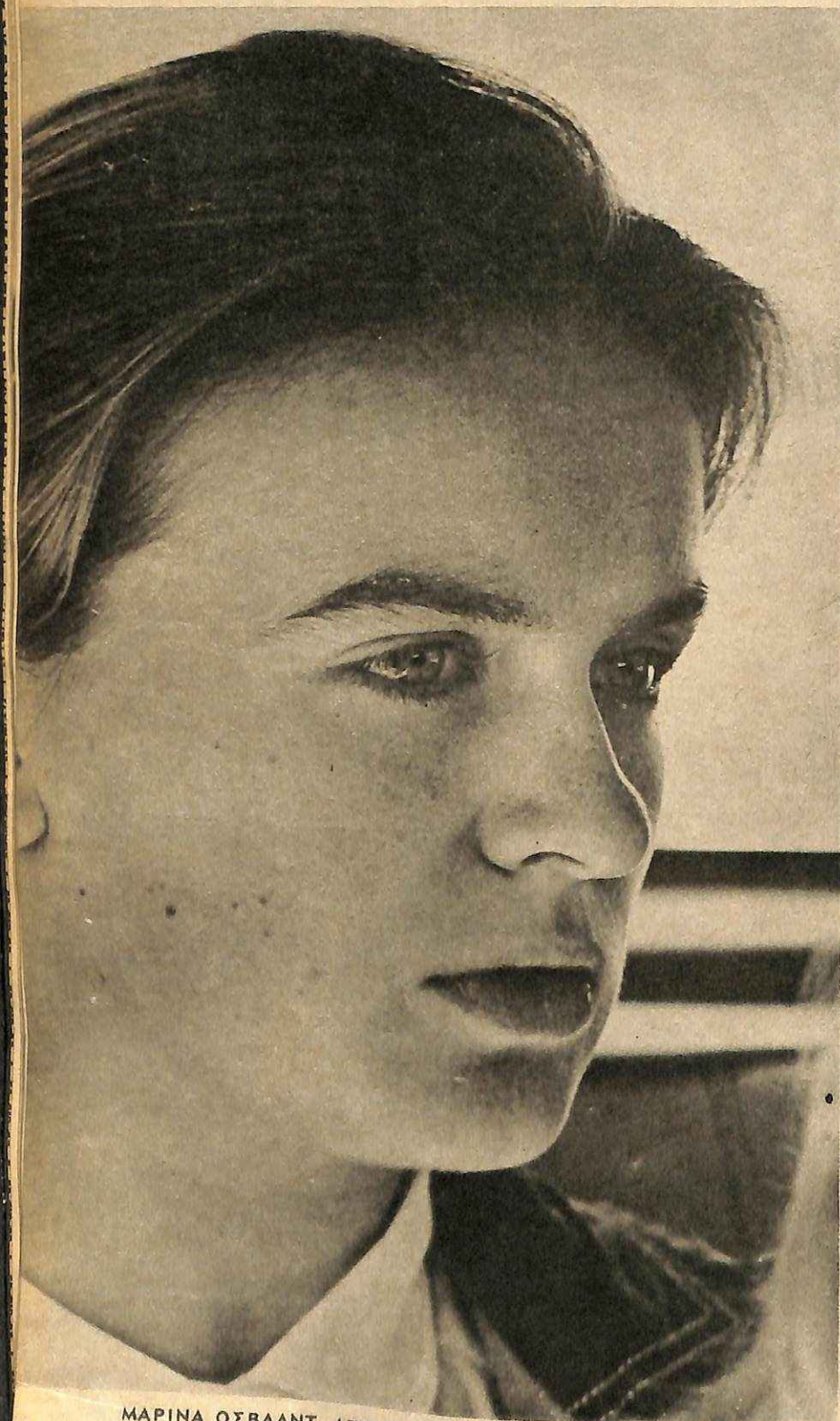
ΧΑΜΟΓΕΛΟ πλήρες, έμφαντικό, θαρραλέο. Ίσως μόνο, έν δέν ύπήρχαν τά μαύρα γυαλιά, νά φαίνόταν στο κουρασμένο δλέμμα όλόκληρη ή προσπάθεια...

Ποιά λέει
ψέματα

ΜΗΤΕΡΑ "Η ΣΥΖΥΓΟΣ;

για τόν φονέα
του Κέννεντυ

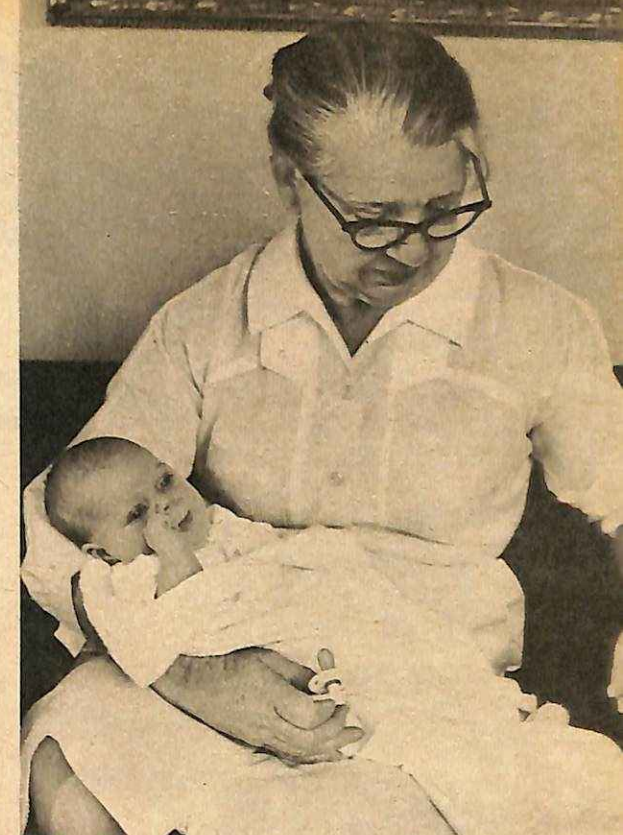
ΜΑΡΙΝΑ ΟΣΒΑΛΝΤ. ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΝΣΚ, ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ. ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ Η ΗΜΕΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

ΤΗΣ ΤΖΙΟΥΝ, ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΚΟΡΗΣ (3 ΕΤΩΝ), ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ

Η ΜΗΤΕΡΑ του «δολοφόνου» με την μικρότερη κόρη του. Σκοπός της ζωής της, να αποκαταστήσει την μνήμη του γιού της. «Είμαι σημαντικό πρόσωπο, λέει. Θα περάσω κ' εγώ στην ιστορία»

Με την δίκη του Τζέκ Ρόμπιν και τις ανακρίσεις της επιτροπής Ουόρρεν, τα τραγικά γεγονότα του Ντάλλας ξανάρχονται στην επικαιρότητα και θέτουν ξέ αρχής τα μεγάλα και αναπάντητα ερωτήματα. Είδικοί και άμειβοι, έρασιτέχνες και επαγγελματίες, ντετέκτιβς, ρεπόρτερς και ανακριτάι, αναμοχλεύουν τόν φάκελο, έρευνούν τις μυστικές πτυχές της ζωής όλων των προσώπων που σχετίζονται με την μεγάλη και σκοτεινή υπόθεση, ή οποία, όσο περνά ο καιρός, γίνεται ακόμη σκοτεινότερη. "Όλοι έλπίζουν πως θα ανακαλύψουν την «μεγάλη λεπτομέρεια», τó σημαντικό στοιχείο, που θα λύσει τó πρόβλημα της 22ας Νοεμβρίου. Κεντρικό πρόσωπο σε όλες τις ανακρίσεις και τις έρευνες είναι ή δμορφη Ρωσίδα, ή Μαρίνα Νικολάγιεβνα, ή νεαρή σύζυγος του "Οσβαλντ. Είναι μια σιωπηλή γυναίκα

που τά έχει χαμένα. "Ο ρόλος της, να βοηθή στο έπικεντρο μιας θύελλας σε ξένη χώρα, έξ αιτίας ενός άνδρα, που, καθώς φαίνεται, δεν την έδεναν μαζί του ισχυροί δεσμοί, δεν της είναι καθόλου εύχαριστος. Με τó ελάχιστο όμως άγγλικά που έχει ταίριασε με δυσκολία μερικές φράσεις, που απόκτησαν μεγάλη σημασία. «Είναι πολύ δύσκολο ζήτημα... Δεν ήταν και σπουδαίος. Μερικές φορές ήταν λίγο άρρωστος... "Ο κόσμος δεν τόν καταλάβαινε. Και καμιά φορά, πως να σάς τó πώ... ήθελε να γίνει σπουδαίος... να μάθω όλος ο κόσμος ποιός ήταν ο Λή "Οσβαλντ...». Και σε άλλη περίπτωση δήλωσε: «Δεν άμφιβάλλω ότι ο Λή "Οσβαλντ σκότωσε τόν πρόεδρο Κέννεντυ». Είναι όμως άγνωστο με ποιά στοιχεία ή Μαρίνα απέδειξε στην επιτροπή Ουόρρεν την αλήθεια των ισχυρισμών της αυτόν...

Η κατάθεσή της στην ανακριτική επιτροπή Ουόρρεν κράτησε 4 ολόκληρες ημέρες. Ήταν ένα σωστό μαρτύριο γιατί έπρεπε να μεταφράζονται οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις και γιατί ή νέα γυναίκα απαντούσε μόνο σε ό,τι ήξερε. Δεν θέλησε να διατυπώσει υποθέσεις για τά πιθανά ελατήρια που έκαναν τόν "Οσβαλντ να σκοπέψει τόν πρόεδρο και να τραθήσει την σκανδάλι. "Αν βέβαια την τράβηξε αυτός.

Η Μαρίνα αρχίζει να μπαίνει στην υπερδεμένη ζωή του "Οσβαλντ από όταν ο νεαρός "Αμερικανός πήγε στη Ρωσία. Ήταν τó 1959. "Ο Λή απόλυθηκε από τó σώμα των "Αμερικανών πεζοναυτών, αφού προηγουμένως είχε περάσει δύο φορές στρατοδείο για παράνομη κατοχή όπλου. "Όταν βρέθηκε πολίτης, υπαρκόησε μ' ένα φορτηγό και βρέθηκε στην Ρωσία. Την 1η Νοεμβρίου του 1959, ο "Οσβαλντ παρουσιάσθηκε στην αμερικανική πρεσβεία της Μόσχας και χτυπώντας τó διαβατήριό του πάνω στο γραφείο του προέξενου έδήλωσε: «Τό αποφάσισα. Είμαι εγγάτης και θέλω να ζήσω στη χώρα της εργατικής τάξεως».

Η προσπάθεια που έκανε ν' αποκτήσει την σοβιετική υπηκοότητα απέτυχε, αλλά κατάρθωσε να πάρη, σαν ξένος, μια άδεια μακράς παραμονής.

Στα γράμματά του προς την μητέρα του εξιστορούσε πως βρήκε δουλειά σ' ένα εργοστάσιο κοντά στο Μίνσκ. Και άρχισε να της γράφει για την Μαρίνα. Είχε γνώρισε σ' ένα χορό μια νέα και όμορφη κοπέλλα, που εργαζόταν σ' ένα φαρμακευτικό εργοστάσιο. "Εγραφε στην κυρία Μαργαρίτα "Οσβαλντ ότι διάβαζε τó «Τάιμ» και ότι πήγαινε έκδρομη με την Μαρίνα. "Υστερα, σε ξη έβδομάδες, της άναγγελλε ότι παντρεύτηκαν και άργότερα ότι θα γίνονταν πατέρας.

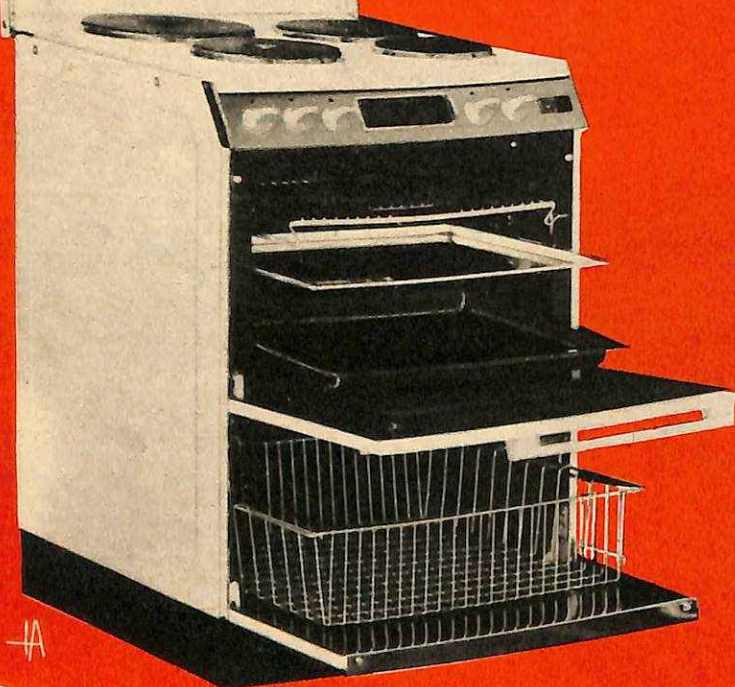
Οι "Οσβαλντ όμως δεν απόκτησαν άρκετους φίλους στο Μίνσκ. Τελικά, ο Λή πήρε από την αμερικανική πρεσβεία τά απαραίτητα χαρτιά και δάνειο 435 δολάρια και 71 σέντες κ' έτσι μπόρεσε να ξαναγυρίσει στο Τέξας τόν Ιούνιο του 1962. Είχε μαζί του την όμορφη Μαρίνα και την κόρη του. "Ο Λή μιλούσε ρωσικά μαζί τους. Και άρχισε να γράφει ένα διέλιό για την Ρωσία. Είχε μάθει στα υπαγορεύσει και μερικές σελίδες σε μια στενοδακτυλογράφο. Στο διέλιό αυτό έκανε δηλώσεις τη κριτική για την ζωή στην "Σοβιετική "Ενωσις. "Ο Λή κυκλοφορούσε άνωμαλα στα ταμεία ανεργίας και σε διάφορες δουλειές, στις όποιες όμως δεν έμεινε και πολύ καιρό.

"Όταν οι ανακριτάι ρώτησαν την Μαρίνα γιατί παντρεύτηκε τόν "Οσβαλντ έπες: "Ενοίσασα σκετό γι' αυτόν, όλοι τόν απόδοσαν, ακόμα και στην Ρωσία. Κανένας δεν τόν συμπαθούσε.

Κι όταν έφτασαν στο Ντάλλας, πάλι τó νέο ζευγάρι δεν είχε φίλους. "Εφτασε ο χαρακτήρας τού Λή. Η Μαρίνα έζησε άπομονωμένη σε μια ξε-

Η κουζίνα
πού
συγκεντρώνει

τα
περισσότερα
πλεονεκτήματα
ΚΟΥΠΕΡΣΜΠΟΥΣ

KÜPPERSBUSCH

Συγκρίνατε: ποιότητα -
πλεονεκτήματα - τιμή.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 ΤΗΛ. 237-001
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61

ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΗΝ ΝΕΑΡΗ ΧΗΡΑ

ΜΗΤΕΡΑ ή ΣΥΖΥΓΟΣ;

νη χώρα, μ' έναν άντρα που δεν είχε συμπάθειες στο περιβάλλον του και που δεν της επέτρεπε να συναναστρέφεται με άλλους. Είχε ακόμη χίλιους δυο περιορισμούς: Δεν την άφηνε να χτενισθή σε κομμωτήριο, δεν ήθελε να βάφεται, έμενε πάντα στο σπίτι. Μιλούσε μόνο ρωσικά μαζί του γιατί ο "Οσβάλντ" αρνιόταν να της μάθει τη γλώσσα του. "Ετσι απομονώθηκε ακόμη περισσότερο. Όλα της ήταν ξένα και έθρικά. "Όσες φορές έπαινε να συναναστραφή "Αμερικανούς ήταν εύγενική και γλυκομίλητη, αλλά οι έπαφές της με τον κόσμο του Ντάλλας ήταν πολύ σύντομες, κάπως λαβραίες και ξαναγύριζε στο σπίτι της. Μερικοί Ρώσοι του Ντάλλας κατέθεσαν ότι ο Λή την χτυπούσε.

Σήμερα η Μαρίνα είναι 22 χρόνων, αλλά φαίνεται γερασμένη. Παρουσιάζεται συνεχώς ότι νυστάζει και το ύψος της είναι χαμένο. "Έχει επιμεληθεί κάπως την εμφάνισή της και έτσι φαίνεται ή όμορφηά της. Είναι όμως πάντοτε πολύ επιφυλακτική.

Τον περασμένο Μάρτιο, ο "Οσβάλντ" έλαβε στο Πόστ-Ρεσάντ, στο όνομα Α. Χίντελ, ένα βέμα. Τό πήγε σπίτι του και όταν το άνοιξε βρήκε μία καραμπίνα Μάινλινχερ-Καρκάνο των 6,5 χιλιοστών, που είχε παραγγείλει στο Σικάγο. Και στις 9 'Απριλίου, ο Λή έδωσε στην Μαρίνα ένα χαρτί, στο οποίο είχε σημειώσει μερικές συγκεκριμένες υποδείξεις για τις ενέργειες που έπρεπε να κάνει η γυναίκα του αν τον συνέλαβαν ή εξαφανίζονταν. Στο τέλος 'Απριλίου, ο "Οσβάλντ" έφυγε για την Νέα 'Ορλέανη, αναζητώντας δουλειά. "Η κυρία Παίην, μία νέα γυναίκα με δυο παιδιά και μέλος των Κουάκερων, που ήθελε να μάθει ρωσικά, δέχθηκε στο σπίτι της την Μαρίνα και την κόρη της. Και τον Μάιο, η κυρία Παίην ωδήγησε την Μαρίνα και την μικρή στην Νέα 'Ορλέανη, όπου ο Λή είχε βρει εργασία και ένα διαμέρισμα. "Όλα πήγαιναν καλά, αλλά σε δυο μήνες ο "Οσβάλντ" πήρε ένα καινούργιο διαβατήριο. Τού είπαν ότι η θεωρήση θα άργουσε και έφυγε θυμωμένος.

Μια μέρα παρουσιάσθηκε στα γραφεία μιας οργάνωσης για τους Κουδανούς εξορίστους. Ζήτησε τον επικεφαλής, που ήταν ο Κάρλος Μπριγκιέρ, και του πρότεινε να οργανώσει ομάδες κομμάντος για τον αγώνα κα-

τά του Φιντέλ Κάστρο. "Ο Μπριγκιέρ όμως αρνήθηκε. Λίγες μέρες αργότερα, ο Μπριγκιέρ συνάντησε στο δρόμο τον ίδιο νέο. Αυτή την φορά είχε περάσει στον λαιμό του ένα πλακάτ που έγραφε «Κάτω τα χέρια από την Κούβα. Ζήτω ο Φιντέλ» και μοίραζε προκηρύξεις μιας φιλοκαστρικής οργάνωσης.

Στις 26 'Οκτωβρίου ανακοινώθηκε στην Ουάσιγκτον η επίσκεψη του Κέννεντυ στο Ντάλλας. Την ίδια μέρα, ο "Οσβάλντ" έφυγε, με ότο-στόπ, προς τα νότια του Τέξας. Στο Λαρέντο πήρε το αυτοκίνητο για την Πόλη του Μεξικού. Και μόλις έφθασε εκεί πήγε άμέσως στην σοβιετική και ύστερα στην προεδρία της Κούβας και ζήτησε να του θεωρήσουν το διαβατήριό του γι' αυτές τις δυο χώρες.

Ο "Οσβάλντ" γύρισε στο Ντάλλας και άρχισε να ψάχνει πάλι για δουλειά. "Έμενε μόνος του στην πανσιόν κάποιας κυρίας Τζόνσον. "Ήταν ήσυχος και πλήρωνε τακτικά το νοίκι. Τον περισσότερο καιρό τον περνούσε στο δωμάτιό του με το ραδιόφωνο και τα βιβλία του. Οι σχέσεις του ζεύγους δεν ήταν καθόλου καλές. "Η Μαρίνα αρνήθηκε να τον ακολουθήσει, έμεινε με το παιδί της. "Η κυρία Παίην έμαθε ότι ζητούσαν υπάλληλο στην 'Αποθήκη Σχολικών Βιβλίων του Ντάλλας και τον έστειλε στον διευθυντή, τον κ. Τρούλυ. Ο "Οσβάλντ" προσελήφθη, είχε κάνει — ίσως για πρώτη φορά — καλή εντύπωση. Κάθε Παρασκευή πήγαινε στο 'Ιρβινγκ, όπου έμενε ως τη Δευτέρα το πρωί. Μια φορά πήρε μαζί του και το δέπλο του, που το είχε κρύψει σε μια αποθήκη της κ. Παίην και ζήτησε από έναν όπλομυρ να του προσαρμόσει μια διόπτρα για να σκοπεύει καλύτερα. Ο τεχνίτης ικανοποίησε την επιθυμία του και ο Λή ήταν ευχαριστημένος. Τώρα που είχε σταθερή δουλειά, φρόντισε να βελτιώσει και τις σχέσεις του με την Μαρίνα.

Σε λίγο γεννήθηκε το δεύτερο κορίτσι τους και οι σχέσεις του ζεύγους κάπως βελτιώθηκαν. Ο "Οσβάλντ" ήταν τακτικός στη δουλειά του και η Μαρίνα άρχισε να ήσυχάζει. Φάνηκε ότι άρχισε η ζωή τους. "Ήρθε όμως η 22α Νοεμβρίου και καταστράφηκαν όλα.

Γιατί, όμως, η μετρημένη και σταθερή Μαρίνα είναι τόσο βέβαιη για την ενοχή του άντρός της;

ACRILAN
acrylic fibre
CHEMSTRAND

ΚΟΥΒΕΡΤΑ
ACRILAN

ΚΟΥΒΕΡΤΑ
ACRILAN

ACRILAN
acrylic fibre
CHEMSTRAND

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ "ΗΛΙΟΣ... Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε.

Τερέσκοβα: «Τά σύννεφα πάνω από τους ώκεανούς μοιάζουν με πλατφόρμες και συχνά με δρόμους»

χώρος». Σ' ένα από τα περιπτερά της Διεθνούς Έκθεσης Αεροπορίας και Διαστήματος, στο Σάν Πάολο της Βραζιλίας, είχαμε την ευκαιρία να εξετάσουμε τον θαλαμίσκο του Διαστημόπλοιου όπου ο Αμερικανός αστροναύτης Ουάλτερ Σίρρα έκανε την πτήση του γύρω από την Γη. Για να πλησιάσει κανείς χρειαζόταν μεγάλη προσπάθεια. Όλοι ήθελαν όχι μόνο να δούν, αλλά και ν' αγγίξουν με το χέρι τους το «σπίτι» αυτό του Διαστήματος.

Οι κοσμοναύτες μας όμως Άντριαν Νικολάιφ και Πάβελ Πόποβιτς δεν έμειναν και πολύ ένθουσιασμένοι με τον θαλαμίσκο αυτό. Ήταν τόσο στενόχωρος, ώστε είναι ζήτημα αν θα μπορούσε κανείς να αιώρηθι μέσα σ' αυτόν, όσο θα ήταν ελεύθερος από την βαρύτητα. Ο Νικολάιφ έκανε τότε μια σωστή παρατήρηση:

—Χμ! Δεν μπορεί κανείς να κάνει τον περίπατό του εκεί μέσα. Έγω «πετούσα» με ευκολία στο διαστημόπλοίο μου... Αυτό ήταν πολύ εύχαριστο.

ΕΝΩ ΤΟ «ΒΟΣΤΟΚ» συνέχιζε την πτήση στο Διάστημα, ο Βαλέρι έγραφε το ημερολόγιό του

Στην κοιμήντα του «Βοστόκ» μας υπάρχει πραγματικά «άφθονος χώρος». Νά τί γράφει ο Βαλέρι Μπικόφσκυ στον 34ο γύρο του, ώρα 16.06':

«Λύθηκα την ώρα που βρισκόμουν στην ζώνη λήψεως της τηλεοράσεως. Πετούσα άνετα, εύκολα, χωρίς δυσκολία. Τί ωραίο πράγμα να βλέπη κανείς έξω από τις θυρίδες! Το οπτικό πεδίο είναι πολύ ανοικτό. Είναι πολύ δύσκολο να καθορίση κανείς το διαστημικό στίγμα. Όταν το φώς είναι σθεγμένο, ο προσανατολισμός είναι δύσκολος. Δεν υπάρχει πιά ούτε πάτωμα, ούτε όροφή».

Και νά τώρα τί έγραψε στον 50ο γύρο, ώρα 17.06':

«Κάθε φορά περιμένω την στιγμή που πρέπει να λυθώ, γιατί αυτό είναι πολύ εύχαριστο. Όταν είναι κανείς λυμένος, τότε είναι πολύ εύκολο να φθάση οποιοδήποτε αντικείμενο και να πάρη φωτογραφίες. Τί όμορφα που νοιώθει κανείς όταν αιώρηται στον αέρα!».

Πολλά μυστικά

Δεν μένει σ' εμάς τους «επίγειους» άλλο από το να ζηλεύαμε τον κοσμοναύτη, για την ευχάριστη που αισθάνεται όταν βρίσκεται σε περιβάλλον χωρίς βαρύτητα. Κι όμως η επίδραση της απουσίας βαρύτητας δεν είναι κατά βάθος γνωστή, ιδιαίτερα δε όταν πρόκειται για κοσμικές πτήσεις μεγαλύτηρης διάρκειας. Στο σημείο αυτό η φύση κρατά ακόμη τα μυστικά της. Χάρης στις πτήσεις διαρκείας πολλών ημερών, που έκαναν οι Σοβιετικοί κοσμοναύτες, οι επιστήμονες διαθέτουν άφθονο υλικό, το οποίο θα επιτρέψη

να σηκωθεί ακόμη λίγο το παραπέτασμα που σκεπάζει τις μυστηριώδεις επιδράσεις της απουσίας βαρύτητας στον ανθρώπινο οργανισμό.

Οι κοσμοναύτες όμως δεν άρκέστηκαν στο να κοιτάζουν τα μαυρά και σιωνηλά δάση του Διαστήματος πέρα από την θυρίδα του σκάφους τους ή να θαυμάζουν την όμορφη της ανατολής του Ήλιου και τον ψυχρό φωσφορισμό των άστρων και της Σελήνης. Έργάζονταν πολύ. Βοίσκονταν σε συνεχή επαφή με την Γη, μιλούσαν μεταξύ τους με τα ραδιοηλέφωνα, σχετικά με την πτήση τους, μετέδιδαν ο ένας στον άλλο πληροφορίες για την λειτουργία των μηχανημάτων τους, καθώς και για ό,τι τους μετέδιδαν από την Γη. Υπέβαλλαν επίσης τους εαυτούς τους σε διάφορες φυσιολογικές και προδομικές δοκιμασίες. Αυτό επιβεβαιώνεται από μια έγγραφη:

«Έργάζομαι πάντα με την πινακίδα διευθύνσεως. Αυτό δεν είναι δύσκολο, σε οποιαδήποτε θέση κι αν βρίσκωμαι».

Από τις μεταγενέστερες εκθέσεις του Βαλέρι Μπικόφσκυ προκύπτει ότι το διαστημόπλοιο ήταν υπάκουο στις βεληνίες του κοσμοναύτη. Στην πτήση αυτή, που κράτησε σχεδόν πέντε μέρες, όλος ο μηχανισμός του σκάφους λειτουργήσε άμεμπτα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΒΑΛΙΑΣ

Δύο μέρες είχαν περάσει από τότε που το «Βοστόκ 5», του αντισημάρχου Βαλέρι Μπικόφσκυ, είχε χαθή στα δάση των ουρανών. Στις 16 Ιουνίου, ένα καινούργιο σκάφος, το «Βοστόκ 6», μπήκε σε κοσμική τροχιά γύρω από την Γη, με πιλότο αυτή την φορά την πρώτη γυναίκα - κοσμοναύτη του κόσμου, την Βαλεντίνα Τερέσκοβα, που στο Διάστημα της είχαν δώσει το καίτεντικό όνομα «Γλάρος». Είδομε το πρόσωπό της στις οθόνες της τηλεοράσεως και απολαύσαμε το υπέροχο χαμόγελό της. Αυτό σήμαινε πως όλα πήγαιναν καλά, πως η Βάλια μας ένοιωσε θαυμάσια. Πραγματικά, η Βαλεντίνα συνήθισε γρήγορα στο παράξενο περιβάλλον της, το ίδιο όπως και ο «ουσανός αδελφός» της, και στρώθηκε άμέσως στην δουλειά.

Το γράμματό της είναι κ' εκείνης λεπτό, καθαρό, βέβαιο, όπως οι σημειώσεις που έπαιρνε στην αίδουσα σπουδών. Τα κείμενα, οι τελείες και τα κεφαλαία πάντα στην θέση τους. Κομμιά άνοδογραφία. Δεν γράφει κανείς έτσι όταν είναι συγκινημένος ή φοβάται για την έκδοση της πτήσεως. Η Βάλια δεν αρκείται στο να παρατηρή τον κόσμο που της ανοίγεται πέρα από την θυρίδα της, αλλά περιγράφει κριτικά ό,τι βλέπει:

«Τό ενεργό τμήμα της πτήσεως πέρασε καλά. Συγκινήθηκα λίγο. Η απόσπαση του τελευταίου όρφου του πυραύλου και το πέρασμα στο περιβάλλον χωρίς βαρύτητα έγιναν πολύ μαλακά. Γι' αυτό δεν κατάλαβα σημαντικές διαφορές. Ίσως αυτό οφείλεται στο ότι την ώρα εκείνη έκανα παρατηρήσεις. Μετά την απόσπαση του πυραύλου, είδα σκόνες... Από πλευράς προδομικών αναλύσεων δεν είδα διαφορές».

Παρακάτω περιγράφει πως αισθάνεται στο περιβάλλον χωρίς βαρύτητα:

«Νά με τώρα σε περιβάλλον χωρίς βαρύτητα. Αισθάνομαι ελαφρά. Δεν έχασα την ικανότητα εργασίας. Πνευματική κατάσταση πάντα καλή, ιδίως αφού κουβέντισα με το «Γεράκι» (το καίτεντικό του Βαλέρι). Τί καλό, όταν βρίσκεται κανείς μακριά από το πάλν, να νοιώθη την παρουσία ενός φίλου!».

Λίγο παρακάτω, μια καινούργια έγγραφη, που παραλαμβάνει άνωμφοσδήποτε ενδιαφέρον για τους φυσιολόγους:

«Αφού έκανα προδομικές, δεν δοκίμασα κανένα δυσάρεστο συναίσθημα. Ούτε λιγύγους, ούτε τάση για έμετό. Ξάν να ήμουν στην Γη».

Η Βάλια είναι σπουδαία αθλήτρια. Ακόμη και στο Διάστημα δεν παρέλιψε τις αγαπημένες ασκήσεις της:

«Η ένταση της σωματικής ασκήσεως μου έκανε πάντα ευχάριστη. Εκτός από τις ασκήσεις που μου είχαν υποδείξει, έκανα και διάφορες άλλες, που συνηθίζω να κάνω».

Και ξανόρχεται πολλές φορές στο ίδιο θέμα. Στην 13η περιστροφή, επί τις 5.46' ως τις 6.00', έκανε πάλι γυμναστική και γράφει:

«Έκανα όλη την σειρά των ασκήσεων που μου έχουν υποδείξει. Ίδρωσα λίγο, μά, χάρις στον καλό αερισμό, στέγνωσα γρήγορα. Τις δυο πρώτες μέρες έκανα την γυμναστική μου, εφαρμόζοντας αυστηρά το πρόγραμμα της πτήσεως. Την τρίτη μέρα, στις ώρες της σχολής, έκανα πάλι τις κανονικές ασκήσεις, πρόσεσα και τις δικές μου και ετοιμάσθηκα για την κάθοδο».

Οι έγγραφες αυτές στο ημερολόγιο της Βάλιας αποδεικνύουν πως η συστηματική σωματική άσκηση και η ειδική εκγύμναση, όπως οι προδομικές δοκιμασίες, έδωσαν στην Βάλια την απαραίτητη φόρμα για να αντέξει στις φοβερές επιταχύνσεις, ιδιαίτερα όταν το διαστημόπλοιο έμπαινε σε τροχιά ή όταν άρχισε να έπιστρέφει στην επιφάνεια του πλανήτη μας.

Η Βαλεντίνα Τερέσκοβα έπραγματοποίησε πτήση 71 ωρών, έκανε 48 στροφές γύρω από την Γη και διέτρεξε απόσταση 2.000.000 σχεδόν χιλιομέτρων. Ένας οργανισμός χωρίς την κατάλληλη προπαρασκευή δεν θα άντεχε σε τόσο υπερφόρτωση.

«Έχω την εντύπωση πως πέρασα ένα στρώμα μετεωριτών».

Προσεκτικός παρατηρητής

Η Βαλεντίνα έχει αποδειχθή καλός έρευνητής και προσεκτικός παρατηρητής. Τίποτε δεν ξέφυγε την προσχή της, ακόμη και το πιο ασήμαντο πράγμα που μπορούσε να έχη ενδιαφέρον για την έπιστήμη. Έτσι, σε μια από τις σελίδες του ημερολογίου, έσχεδιάσε τον Ήλιο και τις προεσχές του στο Διάστημα. Αν μπορούσε να το κάνει αυτό με χράματα, το αποτέλεσμα θα ήταν ένας υπέροχος πίνακας. Δυστυχώς, στο διαστημόπλοιο δεν υπήρχαν χράματα.

Η Βάλια, όπως και ο Μπικόφσκυ και οι άλλοι κοσμοναύτες, είδε «μόρια» να συνδεύουν το διαστημόπλοιο στην πτήση του. Ίδου τί γράφει σχετικά μ' αυτό το ζήτημα:

«Στην ανατολή του Ήλιου είδα πίσω από την δεξιά θυρίδα μια μάζα λεπτών μορίων να στριφογυρίζουν πλάι στο σκάφος. Ήταν πάρα πολλά. Θα έλεγε κανείς πως περνούσα ένα στρώμα μετεωριτών».

Σε ώρισμένα σημεία, η Βάλια δίνει περιγραφές, με αρκετές λεπτομέρειες και ξευπνες συγκρίσεις, του πίνακος του Διαστήματος, που προσφερόταν στα μάτια της:

«Στην έκτη περιστροφή είδα μια κακοκαιρία στον Ίνδικό ώκεανό. Λάμψεις φλόγιζαν τον ουρανό. Ο νεατερινός ορίζοντας ήταν αρκετά όμοιόμορφος, ακόμη και πριν από την ανατολή του Ήλιου. Μετά την δύση του Ήλιου, το θέαμα είναι ασύγκριτο. Τα σύννεφα πάνω από τους ώκεανούς μοιάζουν με πλατφόρμες και πιο συχνά με δρόμους, με μικρές διακοπές. Δεν κατάφερα να φωτογραφίσω σύννεφα μεγάλου μήκους. Την φωτεινή ταινία πάνω από τον ορίζοντα (6 - 8 μοίρες) την είδα χωρίς Σελήνη, γιατί δεν υπήρχε Σελήνη. Είναι ένα είδος καταχνιάς γκριζας προς το λευκό, με πράσινη απόχρωση. (Αυτό έχει κινηματογραφηθή).

»Εξέτασα την επιφάνεια της θάλασσας με την βοήθεια πολυσκοπίου. Τα κοντράστα αδιάγονται σημαντικά».

Η Βάλια είναι ένθουσιασμένη με την λειτουργία των οργάνων του διαστημόπλοιου και δεν παραλείπει να το γράψη στο ημερολόγιό της:

«Με τους μοχλούς χειρισμού, το σκάφος στρέφεται πειθαρχικά σ' οποιαδήποτε κατεύθυνση...»

Ήρεμη και περίπου αδιάφορη ή Βαλεντίνα, λίγο μετά την έξοδό της από το διαστημόπλοιο. Και όμως έχει κιόλας γράψει ιστορία — είναι η πρώτη γυναίκα στον κόσμο που ένίκησε την Έλξη της Γης.

«...Ο σύνδεσμος με τον ασύρματο ήταν καλός τις τρεις μέρες».

Κάνοντας τον απολογισμό της πρώτης της πτήσεως, η Βάλια γράφει:

«Η πτήση εξελίσσεται κανονικά. Όλοι οι μηχανισμοί του σκάφους λειτουργούν καλά. Στην καμπίνα η θερμοκρασία και η υγρασία διατηρούνται σε σταθερό επίπεδο. Η θερμοκρασία ήταν 30 βαθμοί, αλλά κατά τις 19.00' έπεσε στους 25.

»Το ημερολόγιο του σκάφους και ο χώρος βρίσκονται σε βολική θέση. Είναι πολύ εύκολη η χρησιμοποίηση των αιώρουμένων διακοπών. Ο φωτισμός είναι πολύ καλός. Ευτυχώς που υπάρχει ένας διακόπτης».

Ίδου και μια έγγραφη που έχει γίνει ακριβώς στις 16.36':

«Ρωτώ το «Γεράκι» ποιά τραγούδια τραγουθήσαμε μαζί, ντυέττο. Γιατί δεν άπαντάς, Βαλέρι;».

Έχει κανείς την εντύπωση ότι η συζήτηση γίνεται όχι στα ψυχρά δάση του Διαστήματος, αλλά στην σκιά μιας κληματαριάς, όπου οι καρδιές ξεχειλίζουν από λυρισμό. Σ' όλα είναι φανερό το στοιχείο της απλότητας, του αυθορμητισμού, της οικειότητας. Ακόμη και στο Διάστημα η Βάλια διατηρεί την συναισθηση του ωραίου. Ατρεύει την μουσική, και τις ώρες της αναπαύσεως της ακούει με απόλαυση γνωστά τραγούδια. Νά τί γράφει σχετικά στο ημερολόγιο του διαστημόπλοιου:

«Σ' όλη την πτήση δεν είχα καμιά παραίσθηση, δεν έχασα ποτέ την αίσθηση του γύρω κόσμου. Τις ώρες της αναπαύσεως και του λογισμού, θυμάμαι πολύ καλά την μουσική. Κάθε νότα, κάθε συγχορδία μου ξανόρχεται στο μυαλό, ιδίως το κοντσέρτο του Τσαϊκόφσκυ για πιάνο».

Τόσο στο «Βοστόκ 6», όσο και στο «Βοστόκ 5», σ' όλη αυτή την μακρυά πτήση, η ζωή είναι ρυθμισμένη σαν ρολόι: Έργασία, ανάπαυση, ύπνος, φαγητό, όλα σε ώρισμένη ώρα. Και η Βάλια γράφει:

«Ο ύπνος είναι θαυός, χωρίς καμιά διακοπή. Σηκώθηκα στον 13ο γύρο, πλησιάζοντας την Καμτσάσκα... Η όρεξη για φαγητό είναι καλή».

Καλή όρεξη

Λίγες σελίδες παραπέρα υπάρχει μια άλλη έγγραφη:

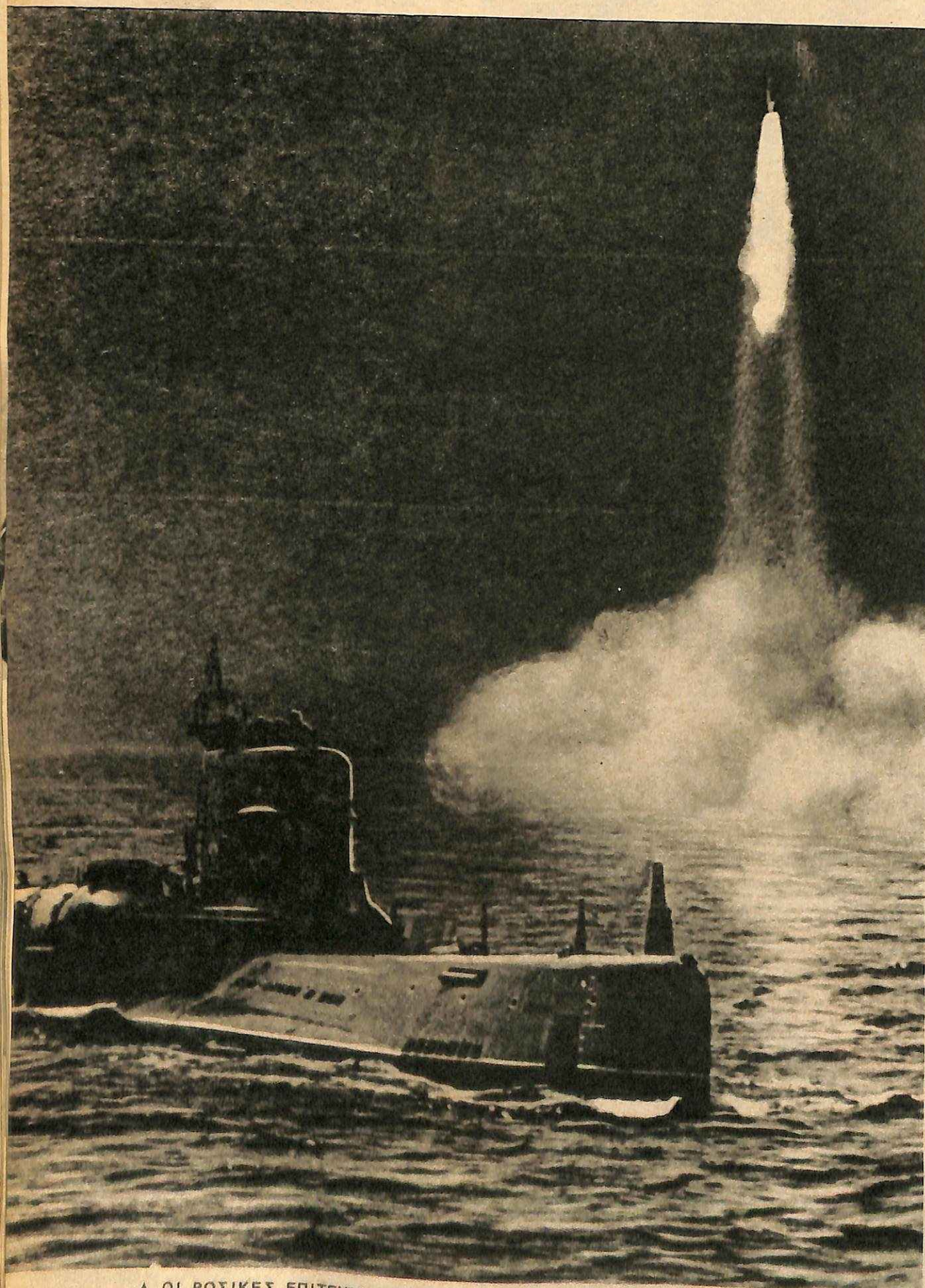
«Μετά τις ώρες της αναπαύσεως και του ύπνου αισθάνομαι πάντα σε φόρμα. Δεν έχω κανένα παράπονο από τον ύπνο μου, γιατί, εκτός από την ανάπαυση που έχει προβλεφθή, βρήκα καιρό να κοιμηθώ ακόμη και στους γύρους που προβλέπονταν για την επικοινωνία... Η όρεξη είναι καλή. Το πρωί της τρίτης μέρας έφαγα πιττίτσες με αλάτι, ποτισμένες σε σιρόπι κερασιών και νερό».

Είναι αλήθεια ότι στην Βάλια δεν άρεσαν αυτές οι πίττες. Αντίθετα, έπινε με ευχαρίστηση χυμούς και νερό.

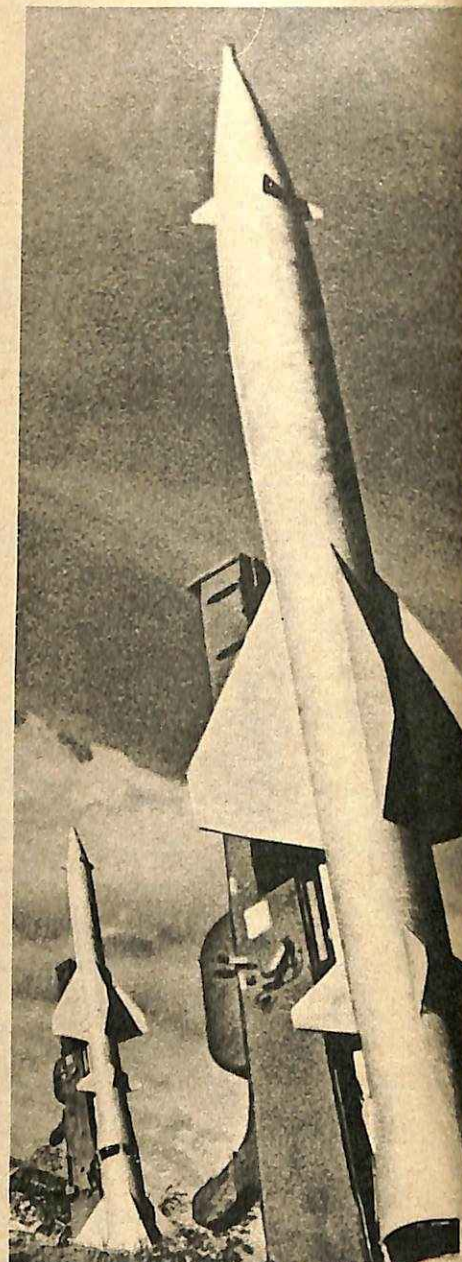
Σε μια από τις φωτογραφίες μπορεί κανείς να δη τα γεωμετρικά σχήματα που σχεδίασε η Βαλεντίνα κατά την πτήση της. Αυτά είναι τα λεγόμενα «προδομικά δοκίμια», από τα οποία οι επιστήμονες έχουν βγάλει ασφαλώς τα συμπεράσματά τους. Ένα πράγμα είναι βέβαιο. Ο συντονισμός των κινήσεων της Βάλιας δεν είχε καθέλου διαταραχθή. Οι κινήσεις της ήταν βέβαιες και σταθερές.

Τα χρόνια περνούν. Οι άνθρωποι θα πετάξουν στην Σελήνη, στον Άρη, στην Αφροδίτη και στους άλλους πλανήτες του ήλιακού συστήματος. Αλλά οι λακωνικές σημειώσεις των κοσμοναυτών, που διαβάσαμε, θα μείνουν στην ιστορία σαν τεκμήριο της τόλμης και του θάρρους εκείνων που δεν έχασαν την ετοιμότητά τους στις πρώτες και δυσκολότερες κοσμικές πτήσεις.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΣΧΕΤΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΕΣΣΔ

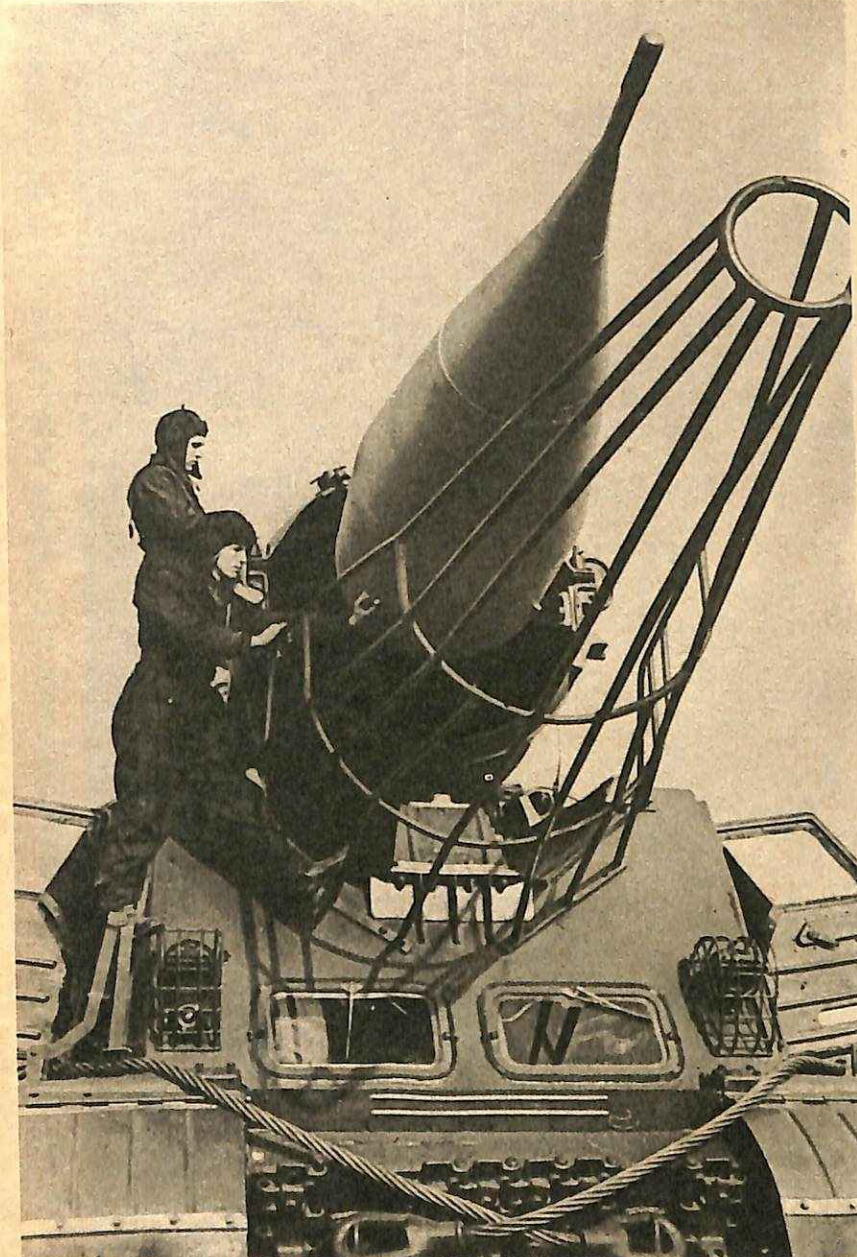
↑ ΟΙ ΡΩΣΙΚΕΣ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ συμβαδίζουν με την ανάπτυξη των πυραύλων και των κατευθυνόμενων βλημάτων για στρατιωτικούς σκοπούς. Το αναδυόμενο σοβιετικό υποβρύχιο -φωτογραφία σπανιότητα, φυσικά- είναι εξοπλισμένο με πύραυλο, που εξαπολύεται από την επιφάνεια.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ στρατιωτικοί πύραυλοι ξηράς, έτοιμοι να εξαπολυθούν.

Οι ένοπλες δυνάμεις της Σοβιετικής Ένωσης είναι αντίκειμενο τεραστίων υποθέσεων, αλλά ο πραγματικός όγκος τους και η επίθετική δύναμή τους εξακολουθούν να παραμένουν μυστήριο. Κατά τους δυτικούς ύπολογισμούς, η δύναμη των σοβιετικών ενόπλων δυνάμεων πλησιάζει τα τέσσερα εκατομμύρια.

Ο στρατός, το ναυτικό και η αεροπορία έχουν στην διάθεσή τους πυραύλους διαφόρων τύπων και ήδη αναδιοργανώνονται σε μεγάλη έκταση και αυτό μπορεί να δώσει νέα σημασία στον πόλεμο των βλημάτων.

ΠΥΡΑΥΛΟΙ χρησιμοποιούνται επίσης στην θέση του αντιαεροπορικού πυροβολικού. Οι οδηγοί των οχημάτων είναι εκπαιδευμένοι ως χειριστάι.

Μερικά από τα καταδρομικά του σοβιετικού πολεμικού ναυτικού μετατρέπονται σε πλοία κατευθυνόμενων βλημάτων και, εκτός από τα 12 περίπου πυρηνικά υποβρύχια που διαθέτει, πιστεύεται ότι διαθέτει επίσης περίπου 18 συνήθους τύπου υποβρύχια, εξοπλισμένα με κατευθυνόμενα βλήματα.

Η δύναμη του στρατού ξηράς ανέρχεται σε 2.700.000 άνδρες και περιλαμβάνει επίσης 40 μεραρχίες πυροβολικού εξοπλισμένες με τακτικές μονάδες βλημάτων.

Η αεροπορία διαθέτει περίπου

25.000 αεροπλάνα και 1.000 αεροδρόμια. Ο αριθμός των στρατηγικών μονάδων βλημάτων είναι άγνωστος. Κατά το 1960 δημιουργήθηκε μία διοίκηση πυραυλικών όπλων.

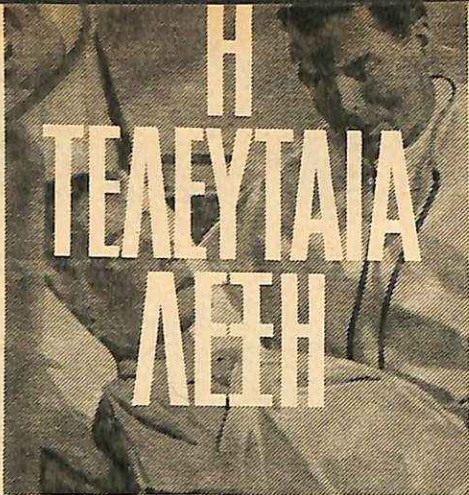
Οι πληροφορίες σχετικά με τις ένοπλες δυνάμεις είναι πολύ λίγες και οι φωτογραφίες αυτές που πάρθηκαν με την ευκαιρία του έορτασμού της επέτειου του σοβιετικού στρατού και ναυτικού (23 Φεβρουαρίου), μόλις τώρα έφθασαν στο Λονδίνο από την Μόσχα και δημοσιεύονται κατ' αποκλειστικότητα.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΚΑΣΙΕΣ διατυπώνουν οι Δυτικοί έμπειρογνώμονες για την έκταση και την ισχύ των ρωσικών πυραύλων. Πάντως, είναι γνωστό ότι και τα τρία όπλα -στρατός, ναυτικό, αεροπορία- έχουν αναπτύξει το καθένα στον τομέα του ειδικές χρήσεις των τρομερών αυτών όπλων. Στα 1960 δημιουργήθηκε Διοίκηση Πυραύλων, που συντονίζει τις ενέργειες.

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ περιοχή, στο έσωτερικό της Ρωσίας. Οι πύραυλοι μεταφέρονται στο σημείο εκτοξεύσεως. Οι δρόμοι είναι κακοί, διαπίστωσαν οι ειδικοί, όταν μελέτησαν τις λίγες φωτογραφίες, οι οποίες δημοσιεύθηκαν.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΙΞΗ

ΛΕΛΑΝΤ ΠΟΕ. (Μετά την δίαιτα, αρθρίτις).

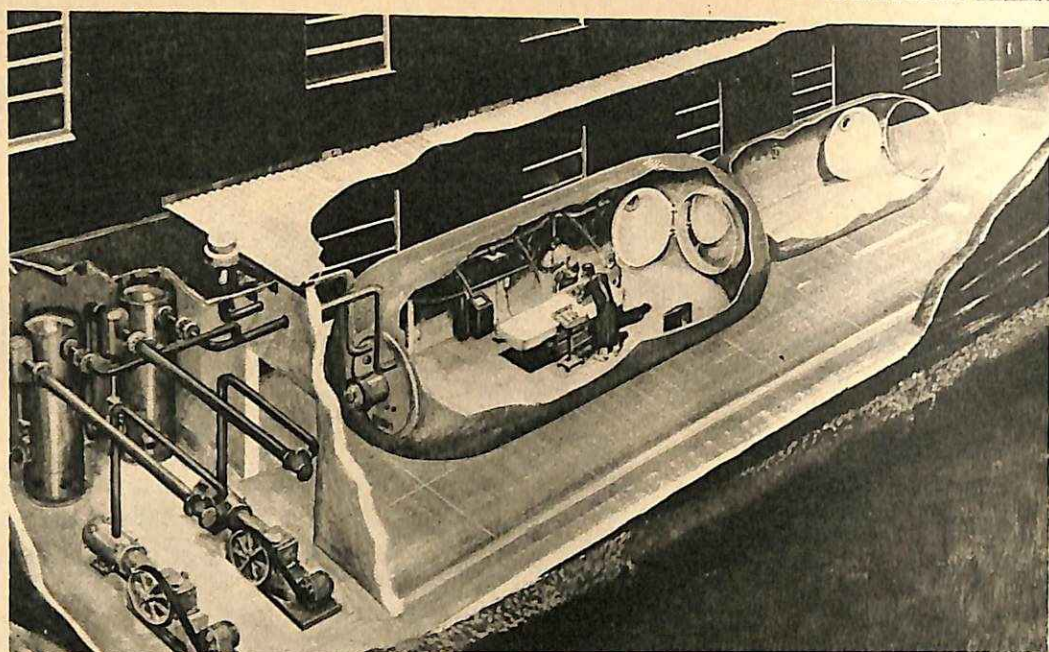
Όταν για πρώτη φορά πήγε στο Νοσοκομείο Παλαιών Πολέμιστων του Λόζ "Αντζελες, μία πρώην στρατιώτινα ζύγιζε 143 κιλά και είχε άναστημα 1 μέτρο και 68 εκατοστά.

Για τον δρ "Ερνστ Ντρίνκερ η περίπτωση αυτή ήταν ενδιαφέρουσα. Μελετώντας επί χρόνια τα μυστήρια του μεταβολισμού στην παχυσαρκία, είχε κοιτάξει δέκα ασθενείς έθελοντές παχυσαρκούς (τόν ένα βάρος 250 κιλών) και τώρα η γυναίκα αυτή θα τον βοηθούσε να ανακαλύψει αν η διαφορά του φύλου έπαιζε κανένα ρόλο στα αποτελέσματα της ολοκληρωτικής νηστείας σαν μέσο αδυνατίσματος.

Η κούρα στην πρώτη στρατιώτινα: "Απόλυτη δίαιτα, εκτός από νερό και βιταμίνες. Παραμονή στο νοσοκομείο και συνεχής παρακολούθηση, για να διαπιστωθούν και οι παραμικρές μεταβολές στην χημική σύνθεση του οργανισμού. Όπως και οι άνδρες, η αδυνατίστρα μπορούσε να σπινάκεται από το κρεβάτι, αλλά δεν την άφηναν να κοιμάται. Η κούρα διήρκεσε 117 μέρες, χωρίς καμία απόλυτως σιγή 25 κιλά, με αποτέλεσμα το αδυνάτισμα κατά 55 κιλά. Οι έποικοι στα σκέλη του νοσοκομείου είναι ένας άνδρας, χωρίς πόδια και με βάρος 128 κιλά, που αδυνάτισε σε 75 μέρες κατά 45 κιλά, και κάποιος Λέλαντ Πόε, που σε 60 μέρες έχασε το βάρος του από 250 σε 204 κιλά.

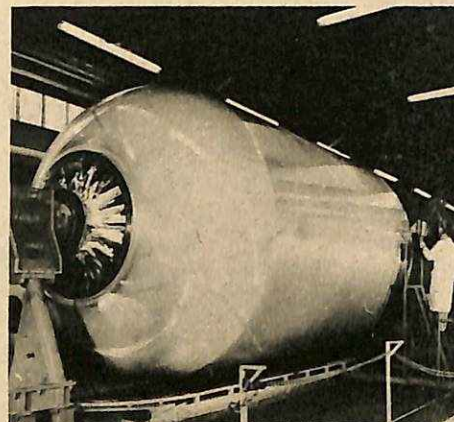
Όταν τα αποτελέσματα αυτά ανακοινώθηκαν το φθινόπωρο, πολλοί παχύσαρκοι σκέφθηκαν ότι η καθολική δίαιτα, όσο σκληρό μέσον κι αν είναι, είναι ο ιδεώδης τρόπος αδυνατίσματος. Ο δρ Ντρίνκερ όμως και οι βοηθοί του δεν έχουν καθόλου την ίδια γνώμη, όπως γράφουν σε πόσους το άρθρο τους στην "Εφημερίδα της Αμερικής". Είναι αλήθεια "Εταιρία".

Είναι αλήθεια ότι η δραστηριότητα είναι άριστο βάρος. Οι δικό άλλοι άνδρες του πειράματος έ-

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ, ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΠΥΡΑΥΛΟΥ ΠΟΥ ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ ΣΕ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΘΑΛΑΜΟ

"Ενας πειραματικός πυραυλός χρησιμοποιείται για χειρουργεία"

Η ΘΗΚΗ του κινητήρος πυραύλου όπως είναι στην πραγματικότητα. Συνεργείο ιατρών μπορεί να εργασθεί στο εσωτερικό του.

Ενας πειραματικός πυραυλός του Διαστήματος, που ήταν για πέταγμα, μετετράπη σε θάλαμο πίεσης για ιατρικούς σκοπούς. Έχει εγκατασταθεί σε κλινική της Ιατρικής Σχολής της Βαλτιμόρης και έχει χώρο, εκτός του αρρώστου, για δλόκληρο συνεργείο ιατρών και των βοηθών τους.

Οι κούρες υπό υψηλή ατμοσφαιρική πίεση βρίσκονται ακόμη στο πειραματικό στάδιο. "Εφαρμόζονται, μέχρι στιγμής, με ικανοποιητικά αποτελέσματα σε αρρώστους από καταληψία, καρδιακές προσβολές, τέτανο, έλλειψη οξυγόνου.

νου, δηλητηριάσεις από μονοξείδιο του άνθρακα και θερμότητα (όπικτικά) και στην ασθένεια της υαλώδους μεμβράνης, που παρουσιάζεται καμιά φορά σε πρόωρα έμβρυα. Η πίεση με οξυγόνο είναι, όχι σπάνια, χρήσιμη όσο διαρκεί μία εγχείρηση στην καρδιά. Μπορεί επίσης να κάνει περισσότερο αποτελεσματική την θεραπεία όγκων καρκίνου με ακτινοβολίες.

Ο θάλαμος αυτός πίεσης είναι κατασκευασμένος από ίνες γυαλιού και είχε σκοπό την δοκιμή της καταλληλότητας της ουσίας αυτής για την κατασκευή του εξωτερικού περιβλήματος των πυραύλων. Μετά τις δοκιμές, ο Ένας εργοστάσιο του Ρόκυ Χιλ της Νέας Ιερσέης, η εταιρία τον προσέφερε δωρο στην Ιατρική Σχολή της Βαλτιμόρης. Τα τοιχώματά του έχουν πάχος τέσσερα εκατοστά του μέτρου και οι διαστάσεις του είναι 4X7,5 μέτρα.

Η πίεση προκαλεί κορεσμό του αίματος με οξυγόνο. Όταν ο αρρώστος αναπνέει οξυγόνο σε πίεση πολλών ατμοσφαιρών, το πλάσμα του αίματος "διασπάζεται" τόσο πολύ με οξυγόνο, ώστε μπορεί να ικανοποιηθεί απ' ευθείας τις ανάγκες των διαφόρων μερών του σώματος, χωρίς να χρειάζεται να γίνεται η μεταφορά του οξυγόνου από τα ερυθρά αιμοσφαίρια. Η χρησιμότητα του μέσου αυτού έχει αποδειχθεί σε περιπτώσεις δηλητηριάσεων με μονοξείδιο του άνθρακα, όποτε τα ερυθρά αιμοσφαίρια χάνουν την ικανότητα να μεταφέρουν οξυγόνο. Οι τελευταίες έρευνες αποδεικνύουν ακόμη ότι η κούρα οξυγόνου υπό υψηλή πίεση είναι χρήσιμη σε ώριμες περιπτώσεις αποπληξίας και δηλητηριάσεων από μικροοργανισμούς που ζουν χωρίς οξυγόνο. Μερικοί επιστήμονες πρόβλεψαν, τέλος, ότι χειρουργεία ή και δλόκληροι θάλαμοι υπό μεγάλη ατμοσφαιρική πίεση θα είναι στο προσεχές μέλλον ένα από τα "έκ των ούκ άνευ" των νοσοκομείων.

Στο τελευταίο φύλλο της "Εθελοντικής Ιατρικής" "Εφημερίδα" δημοσιεύονται δύο ενδιαφέροντες εκθέσεις:

Η μία, από το νοσοκομείο "Χουίτινγκτον", του Πορείου Λονδίνου, αναφέρει ότι, κατά την εισαγωγή τους στο νοσοκομείο, 32 άρρωστοι, ηλικίας 60 - 92 ετών, είχαν μέση ή ελαφριά 35 βαθμών και σε πολλές περιπτώσεις 24 βαθμών. "Όλοι, εκτός από τέσσερις, πέθαναν. Η άλλη έκθεση, από το νοσοκομείο του Κεντρικού Μιντλεσέξ, αναφέρει τις περιπτώσεις 15 ασθενών 55 - 90 ετών, που κατά την εισαγωγή τους στο νοσοκομείο είχαν θερμοκρασία από 24 - 32 βαθμών. Μόνο τρεις έζησαν. Γίνεται δεκτό ότι πολλοί από τους ασθενείς αυτούς έζησαν από άλλες ασθένειες, που πιθανόν να έφεραν τον θάνατο, αλλά σε όλες τις περιπτώσεις είναι επίσης γεγονός ότι η πολύ χαμηλή θερμοκρασία (υποθερμία) συνέβαλε στο μοιραίο τέλος. Ένας από τους λόγους του γιατί δεν είχε εκτιμηθεί ως τόσο η σοβαρότητα του προβλήματος είναι ότι μόνο τελευταία άρχισαν να κατανοούνται οι καταστροφικές συνέπειες της υποθερμίας στους ηλικιωμένους. Η άγνοια έφθανε μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, ώστε στα περισσότερα νοσοκομεία δεν υπήρχαν θερμομέτρα με κλίμακα κάτω από τους 35 βαθμούς για την μέτρηση της υποθερμίας.

Συμπέρασμα: Η καθολική δίαιτα είναι πολύ επικίνδυνη για να εφαρμόζεται στο σπίτι. "Επίσης ανενδεδειγμένα απόλυτα σε περιπτώσεις ά-τόμων που πάσχουν από αρθρίτιδα ή ασθένειες του ήπατος και του αγγειοκαρδιακού συστήματος.

Σ' ΑΥΤΟ ΚΑΤΕΛΗΞΑ!
MUM
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ

Τα επιστημονικά αποσμητικά MUM σταματούν οριστικά την κακοσμία του ιδρώτα. Είναι τα μόνα που σας προσφέρουν επιλογή άρωμάτων και τύπων. Και τόσο απλά στη χρήση τους!

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Με περιστρεφόμενη σφαίρα επαλείψου. Ρυθμίζει την εφίδρωση. Έχει πολύ οικονομικό ανταλλακτικό.

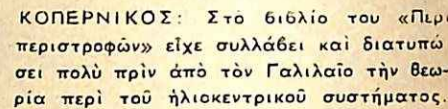
MUM Χαίρονται τη συντροφιά σας!
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS Co. NEW YORK "Αντιπρόσωποι: Π. Α. Μαρινόπουλος Α.Ε.

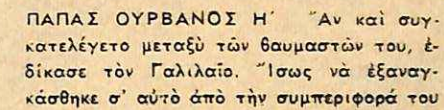
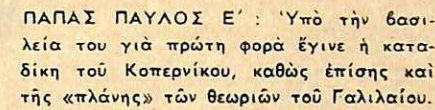
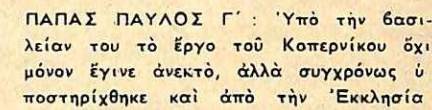
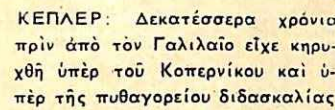
Τὸ δεύτερο ἄρθρο τοῦ "Ἀρθουρ Καίσιερ
Ἀποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ — OPERA MUNDI

ὁ πῶς ἐβασίλευε βασιλεὺς τοῦ Γαλιλαίου, ὁ καὶ ἐβίβρισε Ματθαῖος Μπαρμπερίνι. Ὁ Μπαρμπερίνι ἦταν ἀντίθετος πρὸς τὸ διάταγμα τὸ 1616. Εἶχε γραφεῖ μὴ ἀλλὰ πρὸς τὴν τὴν τοῦ Γαλιλαίου. Ὅταν ἔγινε Πάπας ἔδωκε στὸν Γαλιλαίو ἕνα πιστοποιητικὸ στὸ ὁποῖο ἐμφανίζοντι τὶς ἀστέρες καὶ τὴν εὐθεία ἐκτὸς μεγέθυνσιν αὐτοῦ ἀιθέρος, ἡ δόξα τοῦ ὁποῖου λείπει στὸν οὐρανὸ καὶ καταγράφει τὴν Γῆ. Τὸ 1624, ἕνα χρόνον ἀπὸ τὴν Πάπαν, ὑπὸ

Τὰ ἐπόμενα χρόνια πέρασαν μέ τὴν συ-
γραφή τῆς μεγάλῃς δικαιοδογητικῆς τῆς θεω-
ρίας τοῦ Κοπερνίκου, τοῦ «Διαλόγου τῶν Δύο
Μεγάλων Συστημάτων τοῦ Κόσμου». Τὸ δι-
εῖν αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ωραιότερα ποῦ
ῥάφτηκαν ποτέ, μέ θαυράσιες ἐξηγήσεις,
ἀνάγκητες μέ εἰδικὰ ἐπιχειρήματα, ἀθάνατα κε-
φάλαια καὶ φηγεῖς ἱστορίες, καὶ ἐσκεμμένη
παροτρὺν γεγενῶτων. Ἡ θεωρία τῶν παλιν-
πορῶν κατέχει μιὰ ἀπὸ τὴς κεντρικῆς θέσεις καὶ
ῥοσπεύει γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἐπιχειρημά-
των τοῦ. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἴναι ἡ ἀντίπρα-
ση τοῦ σύγχρονου ἀναγνώστη πού τὸ διαβά-

Ἀπὸ τῆς 12 Ἀπριλίου ὡς τῆς 10 Μαΐου, ἔσο δηλαδὴ κράτησαν οἱ ἀνακρίσεις, ὁ Γαλιλαῖος ἦταν ἐπισήμως κρατούμενος τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως. Στὴν πραγματικότητα ἔ-

Ἐπὶ δεκαπέντε μέρες δὲν ἔγινε τίποτε. Ὑστερά, ὁ Φιρενцуόλα ἐπῆγε στὸ διαμερίσμα τοῦ Γαλιλαίου γιὰ νὰ τοῦ κάνει μιὰ ἰδιωτική καὶ «ἐξώδικη» ἐπίσκεψη καὶ δὲν δύσκολο εὗρεκε πολλὰ νὰ τὸν πείσει νὰ δεχθῇ δικαστικὸ συμβιβασμό. Λίγο ἀργότερα, τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἐπιστρέψῃ στὴ βίλλα Μεντίτσι. Μετὰ ἀπὸ ἓξι μῆνα, στὴ 22 Ὀκτωβρίου, ὡδήγησαν τὸν Γαλιλαίο σὲ μιὰ αἵθουσα τοῦ μοναστηρίου τῆς Σάντα Μαρία σόπρα Μινέρβα, ὅπου ἐνώπιον τῶν δικαστῶν του -δύο καρχαλίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον ἑπτὰ ἦσαν συμφωνοί- τοῦ ἐδίδασκαν τὴν ἀπόφασιν. Ὁ Διάλογος ἀπαγορευόταν. Γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ὑπόψιν τοῦ ἑλίου ἀρετικῶν ἐδίδασκε ἑνα κεῖμεν πὸ δὲ εἶχε ἤδη ἐτοιμασθεῖ καὶ μὲ τὸ ὅποιο ἀναθεματίζε καὶ ἀπεκήρυκε τὴν θεωρίαν περὶ κινήσεως τῆς Γῆς. Καὶ ἀεθεῖσκε στὴν κρίση τῆς Ἱερραρχίας. Κατόπιν, ὁ ματαιόδοξος αὐτὸς γέρος, ἐγενότασε μπροστὰ στοὺς ἀρχιερωμένους καρδινάλιους, ἐδίδασκε ἑνα κεῖμεν πὸν κανεὶς δὲν τοῖς πίστεψε καὶ ἀπέφυγε συνέταξιν νὰ πειρῶνται μὴναι καὶ ἡ θεαματικὴ αὐτὴ δίκη ἐτελείωσε.

Τὸ σκάνδαλο τοῦ Γαλιλαίου ἦταν ἓνα κρίσιμο σημεῖο – προκάλεσε τὴν σκληρὴν ἐπίκρισιν μετὰ τὴν τὴν πόλιν ἀκαίρως δογματισμῶν. Ἐκεῖνο ποὺ προσάφησα νὰ δείξω εἶναι δὲ τὸ λάθος δὲν βρίσκεται ἀπὸ τὴν μίαν μόνον μερίαν. Ὅτι ἡ ἐπαρση τῶν θεολόγων συναγαγόνταν τὴν αὐθάρεια ἡ μίαν χαλασμένην μεγαλοφυΐαν καὶ τὴν μυητικὰ μίαν ὁμάδον ἀμαθῶν ἐπιστημῶν. Καὶ ὡς πρὸς τὴν ὁμάδον αὐτὴν, ἂν καὶ οἱ μέθοδοι εἶχαν ἀλλάξει, δύσκολα μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι, πίσω ἀπὸ τὴν εὐγενικὴν ἐκκράσιν, ἡ ἀκαδημαϊκὴ ὀρθοδοξία εἶχε γίνῃ πολὺ περισσότερο ἀνεκτικὴ. Ἡ ἐποχὴ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως εἶχε τοῦλάχιστον περάσῃ καὶ δὲν ἀφορροῦσε δὲ ἐπὶ σκοπῶν τοῦ Γούλγουϊτς. Ἀλλὰ οἱ Ἐνστάσις τῶν Περιστεριῶν ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἀκμάζουν στυλὸς Κήπου τῆς Ἀκαδημίας.

"Αρθουρ Καΐσλερ

Θριαμβεύτρια γύρισε λίγο πριν από τα Χριστούγεννα από την Αμερική, η Ρόμυ Σνάιντερ, στην Ευρώπη. "Όλο το Χόλλυγουντ μιλούσε γι' αυτήν: «Νά η καινούργια Μάρλεν Ντήτριχ». Είχε έκδικηθῇ για την ψυχρή, βουβή υποδοχή που της είχαν κάνει ἔξη χρόνια πριν. Οἱ φιλοδοξίες της νά ξεπεράσῃ ὀριστικά τὸ στάδιο τῆς «ἐνζενύ» καὶ ν' ἀνεβῇ στὸ στερέωμα τῶν διεθνῶν ἀστέρων, εἶχαν ἐπὶ τέλους ἱκανοποιηθῇ, ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες, κρίσεις, ἀγωνίες. Καὶ ξαφνικά, τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς, στὸ Παρίσι ἔσκασε ἡ βόμβα: Ὁ Ἀλαίν Ντελόν διέλυσε τοὺς ἀρραβῶνες τους. Τί συνέβη ἀνάμεσα στὰ δυὸ τρομερὰ παιδιὰ τοῦ κινηματογράφου;

Ἡ Ρόμυ ἐπέτυχε, ἀλλὰ μόνο στὴν τέχνη

Ἀποκλειστικότης Camera Press — Curtis Publishing
καὶ ΕΙΚΟΝΩΝ γιὰ τὴν Ἑλλάδα

→
ΣΤΑ 25 τῆς χρόνια, ἡ Ρόμυ Σνάιντερ θεωρεῖται ἤδη ἀστέρι πρῶτου μεγέθους. Ἡ τεράστια ἐπιτυχία, ποὺ ἐγνώρισε σὰν κοριτσόπουλο - αὐτοκράτειρα, δὲν ἐξήντησε τίς φιλοδοξίες της. Ἀποφάσισε νὰ γίνῃ καὶ ἡθοποιός. Ἔγινε. Καὶ τώρα τὸ Χόλλυγουντ τῆς ἐπιδάφνι-λεῖ τις μεγαλύτερες τιμές. Εἶναι ἐγκατεστημένη σὲ μιὰ ὑπερπολυτελῆ ἐπαυλὴ τοῦ Χόλλυγουντ, ἐνῶ γυρίζεται ἡ ταινία της, δι-αβάζει ἕνα γράμμα τοῦ διάσημου Βισκόντι, ὁ-που τῆς προσφέρεται μιὰ νέα συνεργασία.

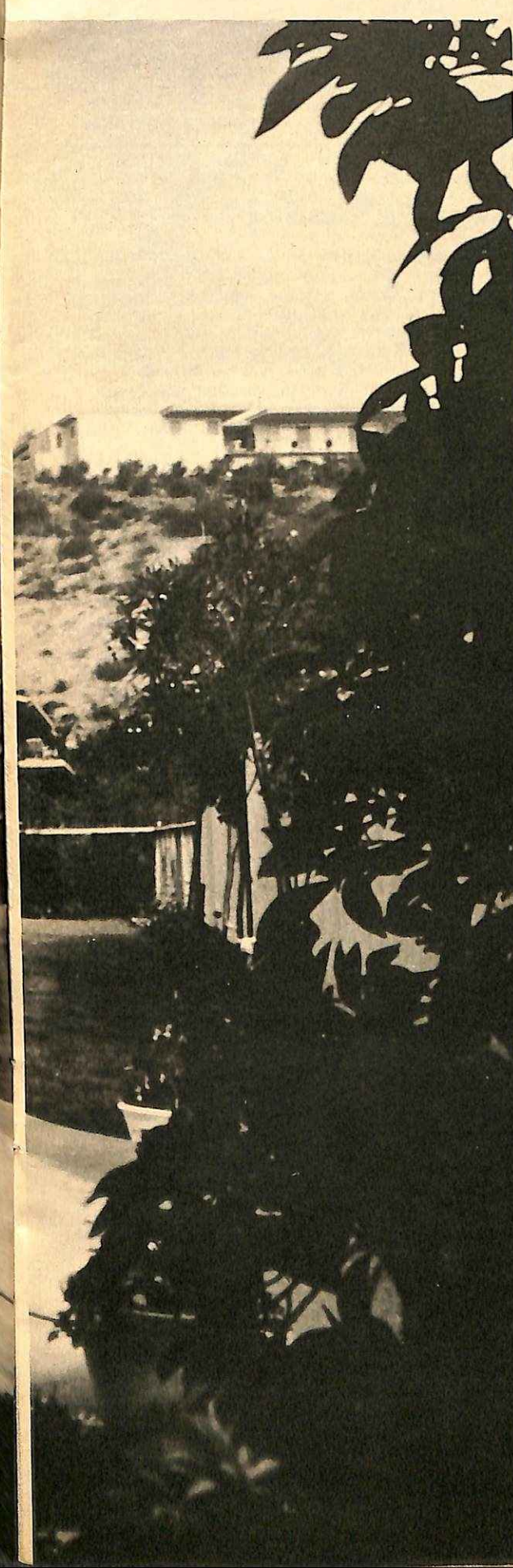
Όταν ἡ Ρόμυ Σνάιντερ ἔφθασε γιὰ πρώτη φο-ρὰ στὸ Χόλλυγουντ, πρὶν ἀπὸ ἔξη χρόνια, μὲ ἐ-φῶδιο τίς μεγάλες φιλοδοξίες της, ἡ υποδοχὴ ποὺ τῆς ἐπιφύλαξαν ἦταν κάτι παραπάνω ἀπὸ ψυχρή. Εἶχε πάει ἀπὸ τὴν Ευρώπη μὲ πρόσκληση τοῦ Γουόλ Ντίσνεϋ, ποὺ σχεδίαζε νὰ τὴν δοκιμάσῃ γιὰ μιὰ ταινία του, τὸν «Τρίτο ἀνδρῶπο στὰ βου-νά». Τὸν ρόλο ποὺ τῆς προώριζε δὲν τὸν πῆρε πο-τὲ ἡ Ρόμυ. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ δὲν μπόρε-σε οὔτε καν νὰ δῇ τὸν Ντίσνεϋ.
—Δὲν εἶδα οὔτε ἕναν ἐπὶ δούλους ἤθελα νὰ εἶδω, θυμᾶται τώρα ψυχρά. Ἐγὼ ὅμως εἶπα τότε στὸν ἑαυτό μου: «Ἔξω νὰ περιμένω. Μπορῶ νὰ ξανόρθω καὶ νὰ συναντήσω ὅποιον θέλω. Τὰ πρά-γματα ἀλλάζουν».
Καὶ ξαναπῆγε καὶ τὰ πράγματα ἀλλάξαν, τόσο πάλυ μάλιστα, ὥστε τὸ περασμένο φθινόπω-ρο, ὅταν ἡ Ρόμυ Σνάιντερ γύρισε στὴν πρωτεύου-σα τοῦ κινηματογράφου, γιὰ νὰ παίξῃ μαζί μὲ τὸν Τζάκ Λέμον στὸν «Καλὸ γείτονα Σόμ», πῆγε ὅχι πιά σὰν ἀστέρας, ἀλλὰ σὰν σωστὴ βασίλισ-σα. Στὴν ἀκολουθία της εἶχε τὴν γραμματέα της, τὸν πράκτορά της, τὸν γραμματέα τοῦ πράκτο-ρος της, τὸν γραμματέα της ἐπὶ τοῦ τύπου, τὸν κομμωτὴ της καὶ ἕναν δακτυλογράφο. Δειπνοῦσε «μὲ αὐτοὺς ποὺ ἔπρεπε» καὶ πρὸς τιμὴν τῆς δόθη-κε μιὰ δεξίωση τύπου στὸ ξενοδοχεῖο «Μπέδερλυ Χίλλς», ποὺ κατέληξε σ' ἕνα ὄργιο φλᾶς. Τηλεφώ-νησε στὴν περίφημη ρεπόρτερ τοῦ κινηματογράφι-κοῦ κουτσαμπολιστοῦ Λουέλα Πάρσονς, καὶ ἡ ἀκό-μη πιὸ φεβερὴ Χέντα Χάπερ θεώρησε καλὸ νὰ τῆς κἀν μιὰ ἐπίσκεψη.
Ἐκεῖνο ποὺ κάνει περισσότερὴ ἐντύπωση γιὰ τὴν υποδοχὴ ποὺ ἔγινε στὴν Ρόμυ εἶναι ὅτι ὡς τώρα ἡ καλλιτεχνικὴ παρουσία της στὴν Ἀμερι-κὴ περιορίζονταν σὲ πολὺ λίγες ταινίες, ὅπως ὁ «Βοκκάκιος - 70» καὶ ἡ «Δίκη». Ἡ κατάσταση ὁ-μως αὐτὴ ἄλλαξε κιόλας! Τὸ ἀμερικανικὸ κοινό τὴν βλέπει αὐτὲς τίς μέρες σὲ δυὸ «μεγάλες» ται-νίες: Στὸν «Καρδινάλιο», ὅπου παίζει τὸν ρόλο μιᾶς κοπέλλας ἀπὸ τὴν Αὐστρία, ἐρωτευμένης μὲ ἕναν παπᾶ, καὶ στὸς «Νικητὰς», μιὰ πολεμικὴ ταινία, ὅπου ἐμφανίζεται σὰν μουζικάντισσα κῆ-γυαίκα τοῦ δρόμου.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Μάρλεν Ντήτριχ, ἡ «γη-

ραιὰ» Ευρώπη δὲν πρόσφερε στὴν ὁδὸν ἡθοποιῶ με τόσο ἐντονο «σέξ». Σ' αὐτοὺς ὅμως ποὺ τὴν συναντοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ στούντιο φαίνεται φοβερὰ ἐπιφυλακτικὴ, σχεδὸν κρύα. «Σκληρὴ» ἡθοποιός, ἡ Ρόμυ ἀντιμεταπίζει τὴν δουλειά της μὲ τὴν προσ-ῆλωσιν στρατηγοῦ ποὺ πηγαίνει στὴν μάχη. Ἔξε-ρει τί της ζητοῦν. Ἔξερει τί πρέπει νὰ κἀν. «Εἶ-ναι τρομακτικὰ ἐπαγγελματικὴ», λέει ὁ παραγω-γὸς Κάρλ Φόρμαν, ποὺ τὴν διόλεξε γιὰ τοὺς «Νι-κητὰς». Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ ὅτι, ἀπὸ τὴν ἡ-μέρα ποὺ δέχθηκε νὰ παίξῃ στὴν ταινία τοῦ Φόρ-μαν, ὑπέγραφε ὅλα τὰ... ἀνακοινωθέντα της: «Δι-κὴ σας, Ρεγγίνα» — τὸ ἔννομα τῆς ἡρωίδος ποὺ ὑ-πεδύετο. Ὅταν, σ' ἕνα δίστιμα γιὰ φαγητό, τὴν κάλεσαν νὰ συζητήσῃ τὴν σκηνὴ ποὺ θὰ γύ-ριζε σὲ λίγο, θυμῶσε: «Πρὸς Θεοῦ, μὴ μοὺ ζητή-τε τέτοια πράγματα. Δὲν μπορῶ νὰ συζητήσω γιὰ μιὰ σκηνὴ πρὶν τὴν γυρίσω». Κι ὅταν κάποιος της εἶπε ὅτι οἱ «μεθοδικοὶ» ἡθοποιοὶ ἀπαοιδιῶν μεγάλη σημασία στὴν συζήτηση τῆς ψυχολογίας τοῦ ἥρωος ποὺ ὑποδύονται, ἡ Ρόμυ ἔσπασε ξα-νά: «Τί θὰ πῇ "μεθοδικοὶ" ἡθοποιοί; Δὲν ἔξω καὶ ὁ καὶ οὗτος τί εἶναι αὐτὸ τὸ πράγμα. Ἡ ἡθοποιία εἶναι ἡθοποιία. Ἔξερετε τί πρέπει νὰ κάνετε, κι αὐ-τὸ δὲν τὸ μαθαίνετε παρὰ μόνο στὰ δυσκολώτερα σκελετά, ὅπως τὸ Μπρόντγουεϊ, ἢ στὰ θέατρα τοῦ Παρισιῦ ἢ μὲ δύσκολος παραγωγούς, ὅπως ὁ "Ὀττο Πρέμιγκερ καὶ ὁ "Ὀρσαν Οὐάλλες».

Δύναμη καὶ ὁμορφιά

Σήμερα, στὰ 25 χρόνια της, ἡ Ρόμυ Σνάιν-τερ δὲν μοιάζει καθόλου μὲ τοὺς ἄλλους ἀστέρες, ποὺ φαίνονται σὰν νὰ ὑποβαποῦν στὴν ζωὴ καὶ στὸς ρόλους τους. Ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει μὲ πεί-σμα. «Ἀν ὁ ρόλος της τῆς ἐπιβάλλῃ νὰ περάσῃ καλλιπῶντας τὴν Μάγκνυ, εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ τὸ κἀν», λέει ὁ Τζῶρτζ Χάμιλτον, ἕνας ἀπὸ τοὺς συμπαρωγωνιστὰς της στὸς «Νικητὰς». Ἀντί-θετα μὲ τοὺς περισσότερους ἀστέρες, δὲν στηρι-ζεται στὴν ὁμορφιά της. «Θὰ ἦμουν χαμένη, ἂν ἐνδιέφερε ἀπλῶς ἡ ὁμορφιά μου», λέει ἡ ἴδια. Ἐ-νῶ ἡ ὁμορφιά της εἶναι ὁλόκληρα ἀσυνήθιστη, πρᾶ-γμα ποὺ συχνὰ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ ἡ-θοποιὸς ἀστέρας, αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τὸ κυριώτε-
→

Ο Βισκόντι
την ανέδειξε
και την επέβαλε
διεθνώς
σάν δραματική
καλλιτέχνη

ΜΟΝΗ ΣΤΟ ΠΕΛΩΡΙΟ ΚΡΕΒΑΤΙ, ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΣΑΜΠΑΝΙΑ, ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗ

ρο προσόν της. Γιατί η Ρέμυ είναι πολύ δυνατή (κατά την δική της έκφραση, «σκληρή»), ώστε η όμορφιά να είναι το κυριότερο προσόν της. Είναι ένα πλάσμα, μία γυναίκα με παράξενες αντιθέσεις, που στο σύνολό τους είναι ίσως η κυριότερη βάση του «άπλη» της.

Στην αρχή ο Καρλ Φόρμαν την θώκε ψυχρή και επιφυλακτική. «Αλλά, λέει ο Φόρμαν, όπως τὰ άνθη, επηρεάζεται από τον ήλιο, όταν αντιληφθείς ότι άρρεσι ειλικονά η προκαλεί την συμπάθεια. Τότε όλόκληρη ή προσωπικότητά της αλλάζει, γίνεται πολύ θερμή, ανταποδίδει την αγάπη σαν μικρό κοριτσάκι, με χάρη, πολλές φορές με τρυφερότητα».

Ξεροντας πολύ καλά τον εαυτό της, η Ρόμυ λέει: «Είμαι ένας δύσκολος άνθρωπος. Έχω του κόσμου τις ιδιοτροπίες. Μερικές φορές νομίζω ότι είμαι πολύ φιλόδοξη. Ζητώ πάρα πολλά από τον εαυτό μου. Πάρα πολλά!.. Και δεν έχω καβόλου υπακομής. Αυτό κοιμιά φορά άνησυχεί και μένα την ίδια. Μερικές φορές, όταν παίζω έναν ρόλο στην πραγματική ζωή, είμαι ή χειρότερη ή βοποιός του κόσμου, κι όχι πάντα ο καλύτερος άνθρωπος. Ένώ ή ιδιωτική μου ζωή έχει για μένα την μεγαλύτερη αξία, ξέρω ότι δεν θ' αφήσω ποτέ το επάγγελμά μου. Μπορεί, βέβαια, μία μέρα να πώ: "Αρκετά" και να άφοσιωθώ στην οικογένεια, στα παιδιά, στην ζωή για τον άνδρα που θα αγαπήσω. Αλλά, για την ώρα, δεν μπορώ ούτε να σκεφθώ ένα τέτοιο πράγμα».

Η σκληρή αυτή επάγγελματικότητα φαίνεται φυσικό συστατικό του χαρακτήρος της, γιατί η Ρόμυ γεννήθηκε στο επάγγελμα. Ο πατέρας της, Βόλφ Άλμπαχ - Ρεττί, είναι από τους στυλοβάτες του «Λαϊκού Θεάτρου» της Βιέννης, ενός περιφρουρημένου δίσκου ρεπερτορίου. Η άμορφη μητέρα της, Μάγδα Σνάιντερ, ήταν μία από τις περιφημότερες τραγουδίστριες - άστéρες του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Το ντεμπούτο της στην ύβνη ή Ρέμυ τό έκανε με την μητέρα της, στα δεκατέσσερα χρόνια της, στον ρόλο της κόρης της, σε μία ταινία μάλλον επιτόλαιη και έλαφρή, όπως φαίνεται και από τον τίτλο της: «Τά άσπρα - λιλιά». Οι παραγωγοί την έβλεπαν πολύ σπουδαία, λέει τώρα ή Ρόμυ περιφρονητικά.

Τα επόμενα επτά χρόνια ή Ρέμυ μπρεδούθηκε σε μία πλημμύρα μερικόν από τις πιο δακρύβρεχτες και πιο δημοφιλείς ταινίες που γυρίσθηκαν ποτέ. Ένας κριτικός με πολύ δηκτικότητα την παρωμοίασε με το παιδί - άστéρα της προπολεμικής εποχής, την Σίρλεϊ Τέμπλ. Σ' όλες τις πρώτες ταινίες της, ή Ρόμυ έπαιζε ρόλους άφελέστατα ρομαντικούς. Έτσι πλούτισε και έκανε κι άλλους να πλουτίσουν. Το πάθος όμως για το επάγγελμά μου, λέει, δεν μου επέτρεπε να συνεχίσω με τον ίδιο τρόπο και να μείνω πάντα ή ίδια. Είχα κουρασθώ με του είδους αυτού τις ταινίες, τις χωρίς βάθος. Είχα βαρεθώ να παριστάνω την πριγκίπισσα, έκτός, βέβαια, αν ή πριγκίπισσα θα μπορούσε να είναι ένα κακό, μά πολύ κακό κορίτσι.

Δύσκολα χρόνια

Η μεγάλη κομψή στην καριέρα της Ρόμυ ήλθε το 1958, όταν πήγε στο Παρίσι για να ξαναγυρίσει την «Χριστίνα», την καλύτερη ταινία της μητέρας της. Τό παχούλο κοριτσάπουλο παρχαρώσε κιόλας την θέση του στην γυναίκα.

«Δυστυχώς, λέει τώρα, ή ταινία ήταν πολύ κακή».

Στην ταινία αυτή έπαιζε κι ο Άλαιν Ντελ. και σε λίγο άρχισαν να ζούν μαζί. Αυτός την έπεισε να πη: «Έχε γεια» στην εύθυμη Βιέννη, στην μοιά και στον μπαμπά, στις 25 χιλιάδες δολάρια που έπαιρνε για κάθε ταινία και στους Γερμανούς παραγωγούς που τὰ έχασαν γιατί την έχαναν, και την φώναζαν τρελή. «Ο Γερμανικός τύπος, λέει τώρα ή Ρέμυ πάντα θυμωμένη, με λιθοβόλησε κυριολεκτικά». Πέρασαν δυο δύσκολα χρόνια, και ή Ρέμυ δεν ήξελε να έργασθ ή καθόλου: «Αυτό ήταν φοβερό για μένα. Ήξερα όμως πως έπρεπε να έχω το βάρος να περιμένω, να σκεφθώ, να δω τον καιρό να άνανέωσω τον εαυτό μου, να τον συμμαζέψω, να κάνω πράγματα που δεν μπορεί κανείς να κάνει, όταν δουλεύει σαν τρελλός. Αυτό, βέβαια, δεν είναι ποτέ εύκολο, αλλά είναι απαραίτητο. Είναι κάτι σαν το ξαναγέμισμα ενός θηλου. Οι Γερμανοί παραγωγοί με έβαρουσαν σφουγγύρι, που μπορούσε κανείς να το στίβη ως την τελευταία του σταγόνα. Κανείς δεν μου είχε ζητήσει ποτέ να φωνάξω, να φερθώ σαν άλτρινό άνθρωπινο πλάσμα».

Ένώ ή Ρέμυ κοιτάζε τον εαυτό της, έκανε μία άκόμη γνωριμία, άποφασιστική για την σταδιοδρομία της, επίσης με έναν άνδρα, τον φίλο του Ντελόν, τον παραγωγό Λουτσίνο Βισκόντι. Αυτός ανέβασε την Ρέμυ στο παρισινό θέατρο, πρώτα σε μία άπουχιά, στο «Κρίμα νάναι μία πόρνη», και ύστερα, με την έπιμονή του, στο «Βοκκόκιος - 70». Εκεί ο Βισκόντι την παρουσίωσε ήμνυμνη σε μία σκηνή, και ή σκηνή αυτή την ανέδειξε σε διεθνή άστéρα. Η σκηνή της μεταμορφώσεώς της όμως είναι όλόκληρη ή Γαλλία, και γι' αυτό ή Ρέμυ την υπερασπάζεται: «Οι Γάλλοι με έμαθαν να ντύνομαι, να ζω, να κοιμώμαι, να αγαπάω. Γύρισε όλη την Εύρώπη παίζοντας με έναν γαλλικό θίασο την Νίνα στον «Γλάρο» του Τσέχωφ. Σέβεται φοβερά την Κοκό Σανέλ, που της έρρασε τα φορέματα για τον «Βοκκόκιος»: «Με έμαθε τί θα πη έξωτερη κομψότητα και τί κομψότητα της καρδιάς». Έγκαταστάθηκε με τον Ντελόν μόνιμα στην Γαλλία - σ' ένα σπίτι με τρία πατάματα στο Παρίσι, σε μία ρομαντική βίλλα στο Ταγκρού και σ' ένα μοντέρνο διαμέρισμα στην Ριβιέρα, που το διακόσμησε ή ίδια με παλαιά γαλλικά έπιπλα.

Στην άρχή συζούσαν φανερά. «Δεν ήμαστε παντρεμένοι, αλλά τί σημασία είχε αυτό; Τί θα πη συμβόλαιο γάμου; Ένα κοινότατο φύλλο χαρτί». Ύστερα, αφού κατά πσαν πιθανότητα της είπαν ότι ο τρόπος αυτός ζωής δεν ήταν ο κατάλληλος για να αήμαλωτισή τις πουρτανικές άμερικανικές καρδιές, άρχισε να άναφέρεται στον Ντελόν με τον τίτλο του «μνηστήρος της». Η ύποκρισία όμως δεν ύπόσχει στον κατάλογο των προσόντων της και, όπως λέει τώρα, οι άδιάρκτες έρωτήσεις των δημοσιογράφων την «έκαναν να νοιώθω σαν γυναίκα του δρόμου». Η έμπιστοσύνη όμως που ένοιωσε για τον εαυτό της και ή έμφυτη υπεργηφάνειά της την έκαναν γρήγορα να αλλάξει τακτική. «Εζώ με τον άνδρα που αγαπά, έλεγε.

Η ζωή όμως για την Ρόμυ δεν ήταν μόνο νιάντα και έρωτας γεμάτος έμπιστοσύνη. Τον τελευταίο καιρό ο Ντελόν κοιτούσε και άλλου, ενώ παρόληλα και οι δυο τους ήταν θύματα πολλών ύποχρεωτικών χωρισμών. Ένας στενός φίλος τους λέει: «Στην άρχή έτρεχε αυτός πίσω της. Άργα-

τερα έτρεχε εκείνη πίσω του. Πάει να την κάνει να τρελλαθώ».

Άναγκαίος χωρισμός

Το κακό έγινε στις 16 Δεκεμβρίου. Ύστερα από 14 άρες άεροπορικό ταξίδι -Λός Άντζελες, Νέα Υόρκη, Όρλύ-, ή Ρόμυ γύριζε στο Παρίσι. Πήγε κατ' εύθειαν στο τριώροφο σπίτι της, ής άδενύ ντέ Μεσσίν, συνδιοκτήςα δική της και του Άλαιν. Το σπίτι όμως ήταν άδειανό. Την παραμονή ο Άλαιν είχε φύγει για το Μεξικό.

Την παραμονή, Κυριακή, την ώρα που έφτιαχνε τις τελευταίες βολιτσές της, ή Ρόμυ είχε πάρει ένα τηλεφώνημα από το Μπέδερλυ Χίλλς. Ήταν ο Άλαιν:

—Σκέφθηκα καλά, Ρόμυ, της είπε. Τόσο για σένα, όσο και για μένα, είναι καλύτερα να διαλύσωμε τους άρααδώνες μας και να άνακτήσω ή καδένας μας την έλευθερία του. Ο έρωτάς μας δεν έχει πιά κανένα νόημα, αφού δεν μένομε καθόλου μαζί ή μένομε τόσο λίγο... Όχι πώς σ' αγαπά λιγώτερο. Το αντίθετο, μάλιστα. Τώρα σ' αγαπά πολύ περισσότερο. Τα συμβόλαιά μου, όμως, ή καριέρα μου, τὰ συμβόλαιά σου, ή καριέρα σου στέκονται άνάμεσά μας και μάς κάνουν όλότελα άνίκανους να δώσωμε ο ένας στον άλλο την εύτυχία. Κάθε μέρα δεβαιώνομαι και περισσότερο για το ότι οι περιπλανώμενοι δεν είναι καμιαίμενοι για την οικογενειακή ζωή. Τρέχω από ήπειρο σε ήπειρο. Σπίτι μου έχει γίνει ο κόσμος... Δεν σου λέω «Άντίο». Δεν θα έχω το βάρος γι' αυτό. Σου λέω μονάχα: «Άς χωρισώμε», γιατί αυτή την διακοπή την δρίσκω άναγκαία. Η εύτυχία, πίσω από την όποία τρέξαμε και οι δυο, δεν ήταν παρά μία τρέλλα...

Άτυχη έρωτευμένη, λοιπόν, ή Ρόμυ, και σ' αυτή την άτυχία της προστίθεται ή βαθεία έσωτερική άνησυχία, που έχει προκαλέσει ή άνατίναξη των γεφυριών από πατρίδα και οικογένεια: «Νοιώθω κατά το ένα τέταρτο Άυστριακή και κατά τα τρία τέταρτα Γαλλίδα», και το ένα τέταρτο την παρακινεί συναισθηματικά στον έρωτα για το βάρος, στο να άνειρεύεται να πηγαίνει τις νύχτες στο φεγγαρόφωτο με άνοικτό άμάξι στην Όπερα, στο να άντιπαθ ή τουίστ. «Είμαι της παλιάς σχολής. Μου άρέσει να μου φιλούν οι άνδρες το χέρι και με πιάνει φρίκη με την ιδέα να πετάξω στο Διάστημα».

Η Ρόμυ καταλαβαίνει πώς οι συναισθηματικοί αυτοί έσμοι δεν είναι άρκετοι για να την συμφιλιάσουν με τους συμπατριώτες της, που την μισούν πραγματικά και δεν της συγχωρούν το ότι προτίμησε το Παρίσι από την Βιέννη.

Η πρόβλεψη είναι ότι ή Ρόμυ θα μείνη κάμποσο καιρό στο διαμέρισμά της στην Ριβιέρα. Από την τσάρτα της βλέπει το παλάτι του Μονακό, το καζίνο και τον στόλο των θαλαμηγών, που είναι άραγμένως στο λιμάνι. Ψυχικά, όμως, ή Ρόμυ βλέπει πολύ μακρύτερα: «Έχω κάτι καλύτερο να κάνω, από το να γυρνά από βίλλα σε βίλλα και από γιάτ σε γιάτ. Μπορώ να στέκωμαι άρες στην τσάρτα μου και να κοιτάζω τον κόσμο, τους κοινούς άνθρώπους και την θάλασσα. Συχνά πέφτω στο κρεβάτι στις έννιά, με συντροφιά τὰ διδία, τους δίσκους μου, τους σκύλους μου, και είμαι εύτυχισμένη. Πιστεύω στο άξίωμα ότι ή εύτυχία είναι μία άρετή...».

ΟΤΑΝ μία διαφορά γνώμης καταλήγει σε άδιέξοδο, τότε το πειστικότερο έπιχείρημα, που μπορεί να έπι- στρατεύσει ένας σύζυγος, είναι μία... γερή κλωτσιά στα μαλακά. Αυτό είναι το έπιμύθιο μίας σπαρταριστής σκηνής της ταινίας «Ο καλός γείτονας Σάμ», που γυρίζεται στα στούντιο «Κολούμπια» του Λός Άντζελες.

ΤΟ «ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ», στο όποιο κατέφυγε ο Μάικ Κόννορς, είχε σαν άποτέλεσμα να ριχθ ή στην άγκαλιά του ή Ρόμυ Σνάιντερ. Παίζουν και οι δυο με κέφι τους δυο συζύγους στην χαριτωμένη κωμωδία, που είναι και ή πρώτη ύπερατλαντική ταινία της διάσημης Εύρωπαιάς «σάτ». Στο πλευρό τους κρατούν ρόλους συμπρωγωνιστών δυο άκόμη άστéρια της άμερικανικής όδώνης: Οι Τζάκ Λέμμον και Έντουαρντ Ρόμινσον.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΟΡΥΦΗΣ

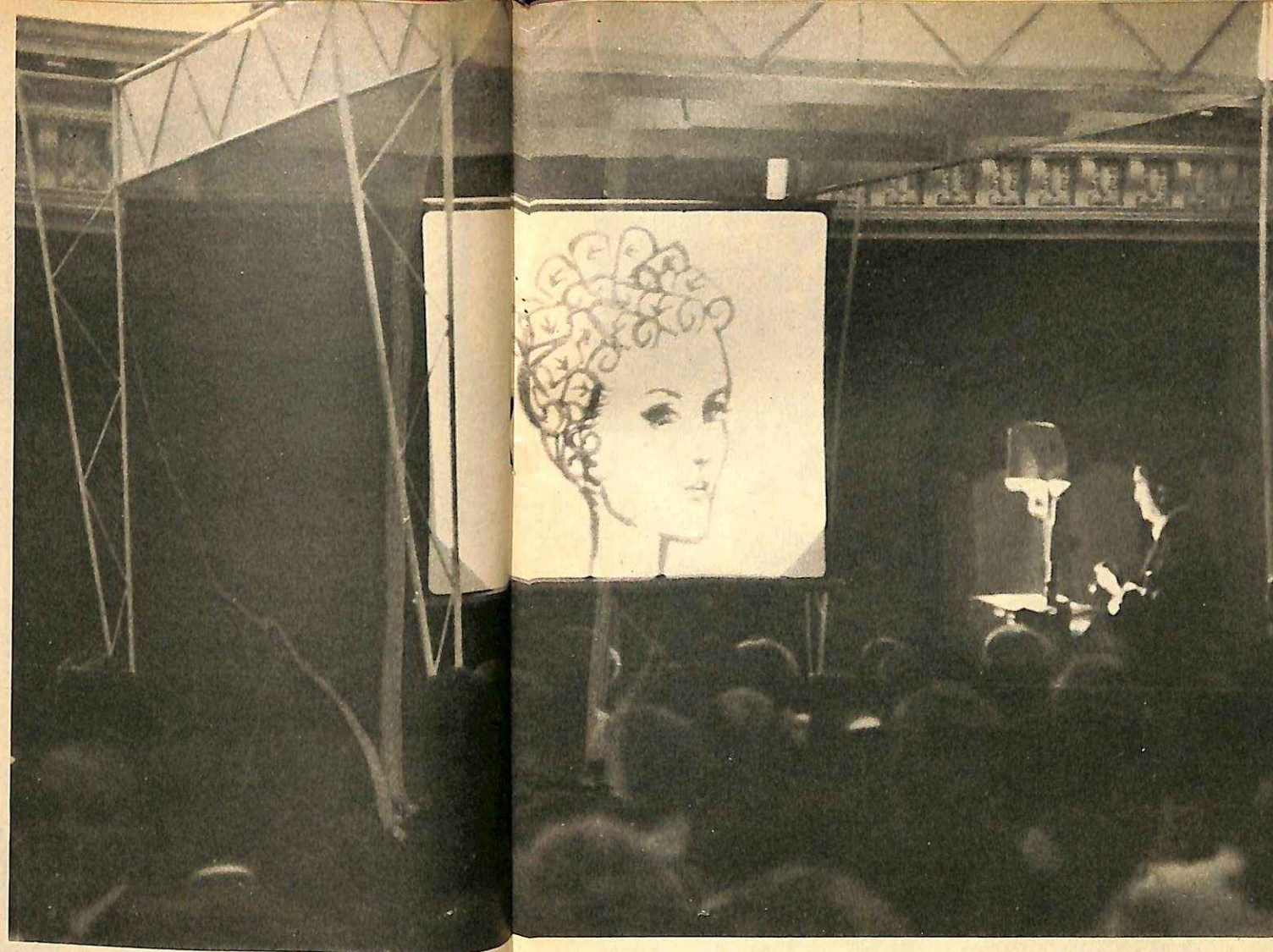

Ο ΣΕΡΖ ΣΤΕΡΝ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΙ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΕ ΕΛΒΕΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥ

ΓΙΑ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

Αντίθετα με τα κανονικά ημερολόγια, στα οποία η άνοιξη φαίνεται ότι αρχίζει επίσημα στις 21 Μαρτίου, για τις κομψές Παριζιάνες η μόδα της άνοιξης αρχίζει τις τελευταίες ημέρες του Φεβρουαρίου, μαζί με τις πρώτες κολλεξιόν των διαφόρων οίκων. Οι ημέρες πλησιάζουν και οι δημιουργοί βρίσκονται σε πυρετώδη κατάσταση. Ενώ όμως τα πάντα είναι έτοιμα, όσον αφορά την ωτ - κουτάρ, δεν συμβαίνει το ίδιο και με τους απαραίτητους συνεργάτες τους, της ωτ - κουαφύρ. Προς τούτο, λοιπόν, το «Διεθνές Συνέδριο Κομμωτιών» σκέφθηκε να οργανώσει «έπι τόπου» μια «σύσκεψη», στην οποία έλαβαν μέρος πέντε από τους πιο φημισμένους μαίτρ της ευρωπαϊκής ωτ - κουαφύρ. Είναι οι: Ζεράρ Πρεβό, Πιέρ Σαρμπύ, Σέρζ Στέρν, Μωρίς Φράνκ και η πασίγνωστη Καριτά.

Τα αποτελέσματα; Καταπληκτικά! Η διάσκεψη των πέντε όχι μόνο έχαραξε μια καινούργια γραμμή, αλλά κατώρθωσε και να συνδυάσει την γραμμή αυτή με τις άνοιξιές κολλεξιόν της ωτ - κουτάρ. Έτσι μαθαίνουμε ότι για την άνοιξη θα κυριαρχήσουν ως επί το πλείστον οι ψηλές κομμώσεις, με τα σινιόν στην κορυφή της κεφαλής, που αφήνουν ελεύθερο τον τράχηλο και αξιοποιούν τους σηκωτούς γασκάδες, τα φουλάρια και τα κασκόλ, που τόσο εύνονται από την μόδα του 1964.

Με απόλυτη μυστικότητα και βαθιά αλληλεγγύη εργάστηκαν οι «σύνεδροι» στο Παρίσι. Και όπως φαίνεται τα αποτελέσματα δεν διέψευσαν τις προσδοκίες τους. Η άνοιξιάντικη γραμμή του 1964 θα μείνει στην ιστορία της μόδας ως η πιο γοητευτική από όλες. Τα γενικά χαρακτηριστικά της θα είναι τα εξής: Μαλλιά σέ ένα κανονικό μήκος, που

νά συγκρατούν τα διάφορα «ποστή» και τα «σινιόν», που τόσο χρησιμοποιούν όλοι οι κομμωτές για τις άνοιξιάντικες δημιουργίες τους. Στην μόδα επίσης και οι φράτζες, που καλύπτουν το μέτωπο, οι μικρές πουκλες στους κροτάφους και, προπαντός, τα διάφορα στολίσια. Άστραφτερά μπιζού, φανταζί, για το βράδυ, κορδέλλες και λουλούδια για

το απόγευμα, μεγάλα κοκκάλινα ρίλι για το πρωί, αποτελούν τα απαραίτητα συμπληρώματα των νέων κομμώσεων. Μπαίνει τέλος πιά στην «έπιμελημένη άτημελησία» με τα φλού άκατάστατα μαλλιά. Η νέα μόδα θα είναι περισσότερο σοφιστικέ υπό κάθε άλλη φορά, όλο θηλυκότητα και χάρη.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ. ΤΑ

ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΝΕΕΣ «ΚΡΕΑΣΙΟΝ» ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΜΕΓΑΛΩΝ: ΖΕΡΑΡ ΠΡΕΒΟ, ΠΙΕΡ ΣΑΡΜΠΥ, ΣΕΡΖ ΣΤΕΡΝ, ΜΩΡΙΣ ΦΡΑΝΚ ΚΑΙ ΚΑΡΙΤΑ

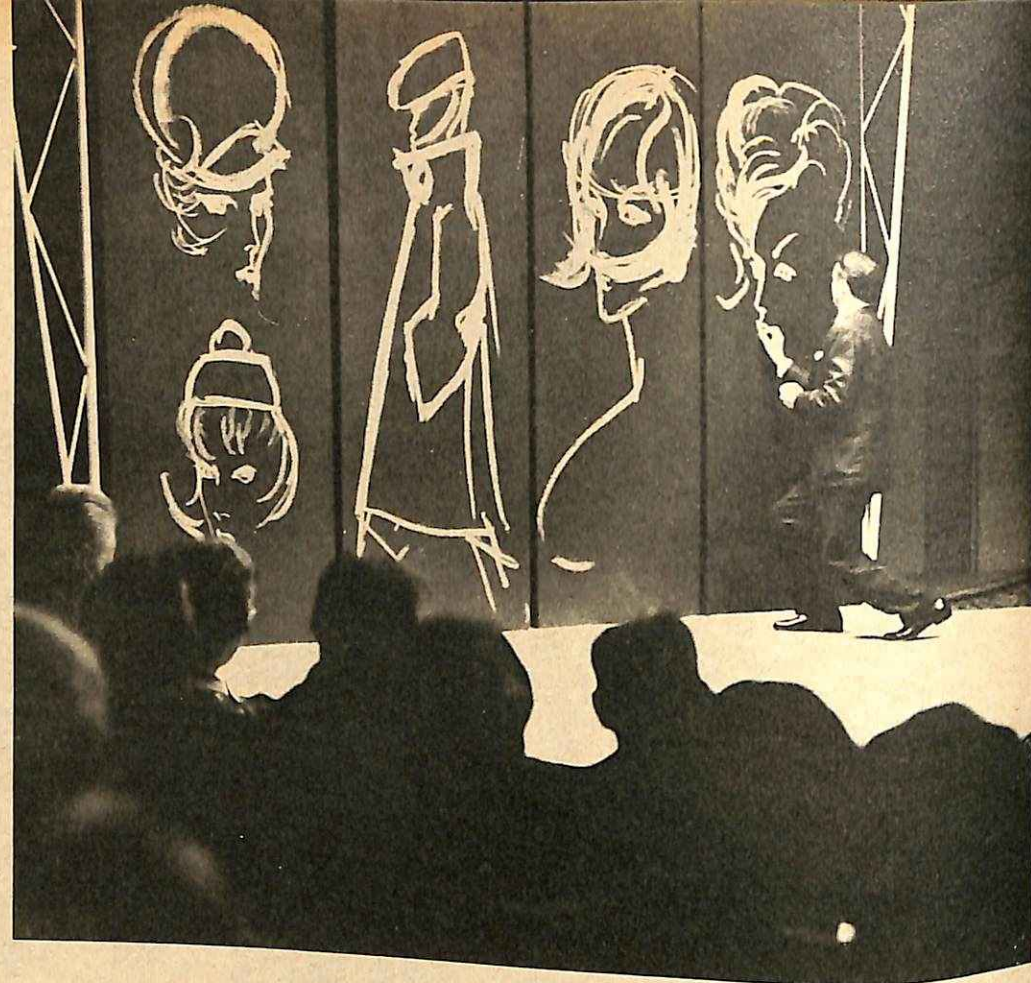

Η ΒΑΣΙΚΗ δομή του νέου «στύλ» διδάσκεται με ειδικές προβολές.

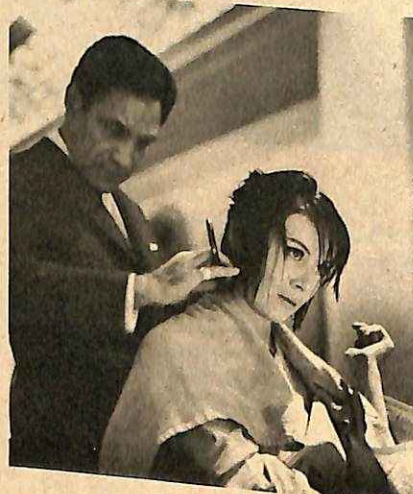
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ έντύπωση προκάλεσε η δημιουργία του Πιέρ Σαρμπύ. ↓

Ο ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ μόδας Μάρκ-έπιδεικνύει τις βασικές αρχές των εφετείνων μοντέλων. Τα σκίτσα του άποδεικνύουν το πώς ή μόδα των φορεμάτων επηρεάζει τους κομωτάς πόρα πολύ

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ που επιδεικνύονται στο συνέδριο είναι πάντοτε περισσότερο τολμηρά και έντυπωσιακά από τα πραγματικά κτενίσματα που θα έμπνευσουν. Έλάχιστες γυναίκες, λόγω χάριν, θα παρουσιασθούν με την χτυπητή αυτή δημιουργία της Καριτά. Στην πράξη, θα υιοθετηθούν οι βασικές γραμμές

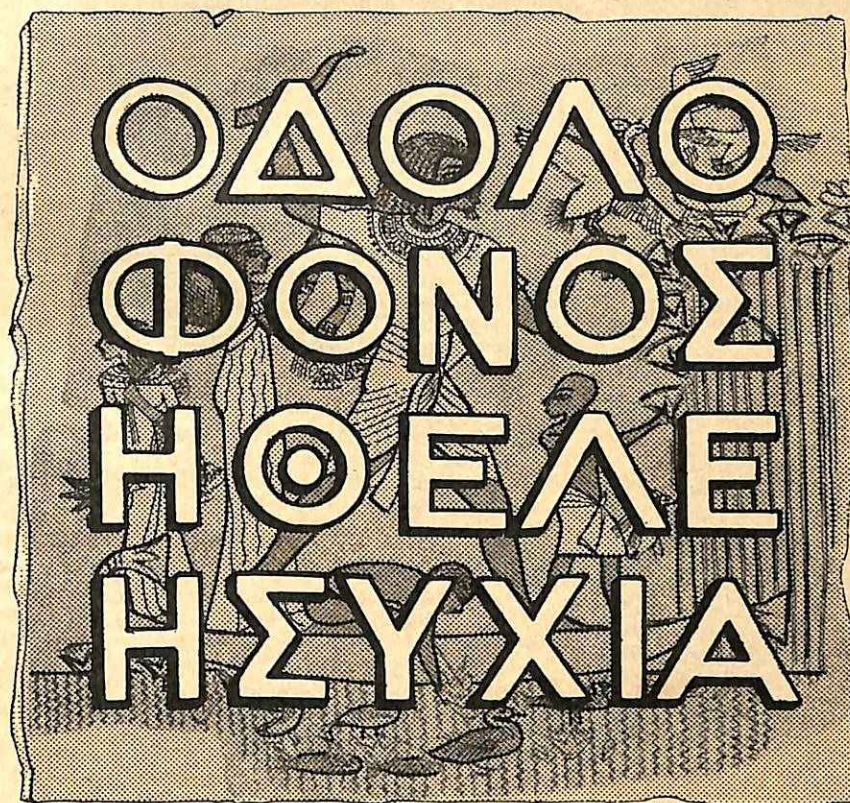

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ και τόσο κομψή στο στάδιο αυτό - αλλά οι κομωτάς, που συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι απ' όλο τον κόσμο, θέλουν να δουν τα μυστικά του κάθε κτενίσματος από την όρχη...

ΜΕΤΑ την επίδειξη, το δεύτερο στάδιο: Η τεχνική διδασκαλία. Οι σύνεδροι παρακολουθούν την επί σκηνής δημιουργία 17 νέων κτενισμάτων

Πνευματώδστερη, όπως πάντα, υπήρξε η Καριτά. Με γραμμές απλές και ελεύθερα σκίτσα κατώρθωσε να δημιουργήσει τα πιο εξωφρενικά σύνολα από όλους. Σύνολα νεανικά, περίπλοκα και αρμονικά, που σίγουρα θα ενθουσιάσουν την νεολαία. Όπωςδήποτε όμως θα υπάρξουν πολλές μεταβολές όσον αφορά τις λεπτομέρειες, ανάλογα με το πρόσωπο και τον τύπο της κάθε γυναίκας. Για να φανούν μάλιστα οι διαφορές στις παραλλαγές του κεντρικού θέματος, το συνέδριο φρόντισε να συνδυάσει την θεωρητική του εργασία με τις πρακτικές εφαρμογές, καθώς και με προβολές φωτεινών εικόνων. Όσο για τα χρώματα που θα επικρατήσουν εφέτος, λέγεται ότι θα είναι τα φωτεινά, σε όλες τις φυσικές αποχρώσεις του ξανθοῦ.

8

Φίλους; Μά δεν πρέπει να έχης; Μιά γυναίκα σαν και σένα δεν μπορεί παρά να κάνει εύτυχη έναν άνδρα σαν και μένα!

—Ηθελα να πω: Θρησκευτικούς φόβους...

Με κατέλαβε κάποιος θυμός:

—Ακουσε, 'Αγνή, ο πατέρας σου δεν θα έβλεπε πιά, είμαι βέβαιος γι' αυτό, τίποτε το άτοπο στο γεγονός ότι εσύ...

—Ω, δεν πρόκειται για τον μπαμπά. 'Ο μπαμπάς τώρα είναι κοντά στον Θεό...

—Είμαι κ' εγώ βέβαιος γι' αυτό. 'Αλλά τότε δεν καταλαβαίνω ποιοι θρησκευτικοί ενδοιασμοί σ' έμποδίζουν...

—Είμαι χωρισμένη!

—Λοιπόν;

—Δεν θα μπορούσω πιά να ξανακάνω έκκλησιαστικό γάμο!

—Νομίζω ότι στο έχω ξαναπεί ήδη: Έχω πολύ πλατειές αντίληψεις και μπορώ να το στερηθώ αυτό πολύ εύκολα!

—Ναι, αλλά εγώ έχω ενδοιασμούς και διστάζω... Θα ήταν θανάσιμη άμαρτία αυτό, καταλαβαίνεις; Ούτε λίγο ούτε πολύ, είναι μία μορφή παλλακείας. Και μετά τον θάνατό σου, δεν ξέρω καν αν ό άνθρωπος θα με θεωρούσε σαν αληθινή χήρα σου κι αν θα μ' άφηνε να πενήθσω.

—Ένα τέτοιο ενδιαφέρον για το μέλλον με συγκινεί πραγματικά, αγαπητή μου 'Αγνή, αλλά ίσως να βλέπης υπερβολικά μακριά... Προς το παρόν...

—Προς το παρόν, διέκοψε ή 'Αγνή με ασυνήθιστη ζωρότητα, εγώ διστάζω! 'Αλήθεια, νοιώθω μεγάλους φόβους...

Ήταν φανερό πως υπήρχαν πολλοί φόβοι στην θρησκα ψυχή της. 'Οστόσο δεν έπαυσα να είμαι ένθεουσιμένος και γύρισα στο σπίτι μου πολύ άκεφος.

Κατ' εξαίρεση, ή Μαρί-Ζοζέ ήταν εκεί κ'

έτρωγε μία φρυγανιά με βούτυρο γρήσκο, ακούγοντας την ξέφρενη μουσική ενός πικ-άπ:

—Χαμήλωσε λιγάκι αυτό το κοντί του διαβόλου, φώναζε. Θέλεις να με τρελλάνης;

Έκείνη με κοίταξε με απάθεια:

—Χμ, έκαμε. 'Η φιλεναδίτσα του σου κάνει φαίνεται πάλι νερά!

Έπειτα σηκώθηκε ύψωνοντας τους ώμους, χαμήλωσε την ένταση του πικ-άπ και ξαναγύρισε ν' αποτελειώσει την φρυγανιά της:

—Εμπρός, πές μου τα όλα. Αυτό θα σε ανακουφίση.

Ο μεταθανάτιος αναγνώστης μου και μελετητής μου ως σημείωση ότι αυτή είναι μία κατά λέξη μεταφορά του διαλόγου μας και ως βγάλη απ' αυτόν κοινωνιολογικά και παιδαγωγικά συμπεράσματα για τον τρόπο που μία νέα δεκαετία έτών μιλούσε στον πατέρα της, στο δεύτερο ήμισυ του εικοστού αιώνα...

—Δεν θα σου πω τίποτε απολύτως! Δεν θα με καταλάβανες ακόμη κι αν στά 'λεγα.

—Είμαι λοιπόν υπερβολικά κοντή; ρώτησε ή Μαρί-Ζοζέ, με το στόμα γεμάτο.

—Υπερβολικά δίστιση, είπα. 'Η σύγχρονη νεότης δεν πιστεύει σε τίποτε, δεν έχει κανένα ιδανικό και δεν μπορεί να καταλάβη ότι άλλοι έχουν ένα ιδανικό και πιστεύουν σε κάτι.

—Σε τί, λόγου χάριν;

—Στόν Θεό, απλούστατα.

—Αι, αι, αι, φώναζε ή κόρη που βάζοντας βούτυρο σε μία άλλη φρυγανιά. Τί πόρεσε πάλι να σκαρφιστή αυτή ή γυναίκα.

—Δεν σκαρφίστηκε τίποτε! Έχει απλούστατα θρησκευτικές πεποιθήσεις. Καταλαβαίνω ότι αυτό σε ξαγνιάζει...

—Αυτό με καταπλήσσει! Νόμιζα πως ήμουν πρωταθλήτρια στην τέχνη και στον τρόπο ν' α-

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ να κάνει ένας φιλόσοφος αϊγυπτιολόγος, που χρειάζεται απόλυτη ησυχία για τις μελέτες του, όταν είναι αναγκασμένος να εργάζεται μέσα στους θορύβους μιας σύγχρονης μεγαλόπολης; Και ιδίως, όταν, δίπλα στο δι-αμέρισμά του, βρίσκεται ένα ταιγχοποιείο, όπου σφυροκοπούν τις λαμαρίνες από το πρωί ως το βράδυ; 'Η γνωριμία με μία σεμνή χήρα, που διαθέτει μία μικρή έπαυλη σε ένα ήσυχο προάστιο, φαίνεται μία θαυμάσια λύση - έστω και αν ή κόρη του αϊγυπτιολόγου βλέπει με δυσπιστία την προοπτική ενός δεύτερου πατρικού γάμου... Έστω και αν ή χήρα σέβεται πολύ τον ιδιόρρυθμο πατέρα της, που έχει την μανία να φτιάχνει καρδακία, καρφώνοντας πρόκες και πριονίζοντας σανίδες σαν μοναδική του διασκέδαση στη ζωή.

Του Φρέντ Κασσάου

νοίμαι στους άνδρες, άλλ' αυτής της γυναίκας της βγάσω το καπέλλο μου.

—Θέλεις κανένα μπάτσο;

—Θέλεις μία συμβουλή; 'Ανοιξε τα μάτια σου, μπαμπά. Αυτή ή κοπέλλα περνάει την ζωή της βρίσκοντας προφάσεις για να σε κάνει πέρα.

—Προφάσεις; Μιλās χωρίς να σκέπτεσαι. Στην άρχη θέλησε νάρθη ό πατέρας της... Το βρίσκεις εσύ αυτό προφάση;

—Ναι.

—Δεν ήταν καθόλου προφάση.

—Δεν ξέρεις τίποτε απ' αυτά. Σου το είπε ό ίδιος ό πατέρας της ότι ήθελε νάρθη;

—Ναι, ακριβώς.

—Χμ. 'Οποτε πήγες να τον δής;

—Εγώ; Μά όχι. Καθόλου. Και γιατί θα πήγαινα να δώ αυτόν τον πατέρα; Να πως σκέπτεται το μυαλό σου. Σκεπνάς από μία ιδέα που έχεις βάλει στο κεφάλι και αλπάζεις, καλπάζεις, λές ότι σου καπνίση!

—Μά συ ελπες ότι στο είχε πει ό ίδιος...

—Μά όχι, δεν είπα τίποτε. Φτάνει πάντα το μυαλό σου. Διάβασα γράμματα που είχε γράψει στην 'Αγνή, ιδού.

—Α, καλά.

—'Ας ξαναγυρίσωμε στις προφάσεις, αφού το θέλεις. Έπειτα ό πατέρας της πέθανε! Θα μού πής πάλι πως κι αυτό ήταν μία προφάση για να με κάνει πέρα; Το πένθος ενός πατέρα τη-ροείται, σκέψου. 'Υπάρχουν ακόμη κορίτσια που έχουν τό αίσθημα της στοργής προς τους γονείς τους...

—'Ας τό παραδεχτούμε. Και τώρα;

—Τώρα, τί;

—'Ο πατέρας της δεν θα ξαναγύρισε πιά και το πένθος τελείωσε. Λοιπόν, τί περιμένει για να σε παντρευτή;

—Κόρη μου, επειδή ή μητέρα σου κ' εγώ σ' αναθρόναμε με την πιο ελεύθερη σκέψη (και δεν

Ξέρω αν είχαμε δίκιο, τώρα πού βλέπω τ' απο-τελέσματα), δεν σημαίνει ότι πρέπει να περιο-ρήσεις την πίστη των άλλων. Στα μάτια της έλλη-σας, ο γάμος είναι ένα άγιο μυστήριο. 'Η 'Α-γνή θεωρεί τον εαυτό της ως παντρεμένο πάντα με τον πρώην σύζυγό της. "Αν με παντρεύονταν θα θεωρούσε πως είναι μιά παλλακίδα και μιά δι-γάμος!"

'Η Μαρι-Ζοζέ σφύριξε θαυμαστικά και νόμι-σα πρὸς στιγμή ότι θαύμαζε την ήρική τιμότη-τα της μνηστής μου. 'Η απάντησή της, όμως, μου άφαιρέσε κάθε αυταπάτη:

—'Ασφαλώς, είναι πολύ ικανή. Δεν θα το σκεπτόμουν ποτέ αυτό έχω.

—'Αμφιβάλλω! "Άλλωστε έσένα δεν θα σε πίστευε κανείς..."

—Οι άνδρες πιστεύουν πάντα αυτό πού τους βολεύει να πιστεύουν. "Αν έλεγα στον Μπόμπ τι δεν θέλω πιά να φλερτάω μαζί του επειδή σκατεύω να γίνω καλόγρια, θα το πίστευε ά-μέσως, χωρίς να υποθέσει ούτε για μιά στιγμή ότι, αν δεν θέλω πιά να φλερτάω μαζί του, αυ-τό όφείλεται άπολύτως στο ότι προτιμώ να φλερτάω με τον Λουίτζι! Έμένα, αυτή ή δι-καιολογία μου δίνει εύγενικές άφορμές και σώζει και την δική του αξιοπρέπεια. Κι' άπ' τις δυο πλευρές, όλα είναι χαμένα εκτός άπ' την τιμή... Καταλαβαίνεις;

—'Εχεις στεγνή καρδιά, στενό μυαλό και δεν είσαι παρά μιά μικρή κυνική! Κρίνεις τούς άλ-λους άπ' τον εαυτό σου. Δεν ξέρεις να βλέπης παρά την πενή πλευρά των πραγμάτων...

—...ε' έχω δίκιο τις περισσότερες φορές.
—Φαντάζεσαι πως έχεις δίκιο. Το έλεπς πριν από λίγο: Πιστεύει κανείς αυτό πού τον βολεύει! Και σε βολεύει να μην πιστεύεις σε τίποτε... Στα-μάτησε πιά αυτό το πικ-άπ'!... Σε βολεύει να μην πιστεύεις ούτε στον Θεό, ούτε στον έρωτα, ούτε στην ανθρώπινη καλωσύνη, ούτε στον σεβα-σμό πρὸς τούς γονείς, ούτε στη δουλειά. Έτσι μπορείς να μην κάνης τίποτε, να περνάς άπ' τον ένα νέο στον άλλο και να περιφρονής τον πα-τέρα σου. Είναι πολύ βολικό. Σταμάτησε λοιπόν αυτό το πικ-άπ'.

Η κάπνα μιάς θεριάστρας με ακάθαρτο πε-τρώλιο έρχόταν άπ' την αλλη, μέσ' άπ' το μισά-νοιχο παράθυρο. Χωρίς δλ' αυτά τα γελοία έμπο-δια, τούτη την ίδια στιγμή, αντί να χαλάω το σικώτι μου για να κρατήσω μιά στείρα συζήτη-ση μ' ένα κακοανατεθραμμένο παιδί, θα μπορού-σα να πάω να πλαγιάσω ήσυχα και να κοιμη-θώ. Ένώ τώρα, με το πνεύμα ταραγμένο άπ' αυτή τη συζήτηση, καθώς κι άπ' τα μουνχρητά των μεγάλων φορηγών της 'Αγοράς, με φλε-γόμενα βλέφαρα κ' έλαφρό ποнокέφαλο, ήμουν βέβαιος ότι δεν θα κατώρθωνα να κλείσω μάτι τη νύχτα...

—Όλες αυτές οι φλυαρίες δεν οδηγούν που-θενά, είπα. Πηγαίνω να κοιμηθώ.

'Αλλά με τη συζήτηση, ή Μαρι-Ζοζέ φερό-ταν όπωσ ένα σκυλάκι μ' ένα μικρό κουνέλι: Δεν την εγκατέλειπε ποτέ.

—Θά ήθελα πολύ να πιστέψω κάτι, έλεε τρα-γανίζοντας σκεπτικά ένα κομμάτι της φρυγανιάς της, αν μόνο είχα άποδείξεις! 'Αλλά δεν βρίσκω πάντα παρά τις άποδείξεις του αντίθετου!

—Δεν βρίσκει κανείς ποτέ παρά τις άποδεί-ξεις πού υπάρχουν, απάντησα (και δεν ήμουν κα-θόλου δυσαρεστημένος άπ' αυτή την απάντηση, εκείνη τη στιγμή). Ξέρω, λόγου χάρη, ότι ή 'Αγνή δεν μου είχε πεί ψέματα σχετικά με τον πατέρα της. Γιατί θα μου έλεγε ψέματα τούτη τη φορά; Είμαι πεπεισμένος ότι είναι ειλικρινής! 'Απόλυτα πεπεισμένος!

—'Αν ήμουν ή Ζαζί θα ήξερα καλά τί θα σου άπαντούσα.

—'Αλλά δεν είσαι ή Ζαζί. ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΗ-ΣΕ ΑΤΤΟ ΤΟ ΠΙΚ - ΑΠ'.

Κάτι στο βλέμμα μου θα πρέπει να της έκα-νε εντύπωση, γιατί με κοίταξε για λίγα δευτερό-λεπτα μ' ένα είδος άνησυχίας, ακούμπησε την φρυγανιά της και πήγε σχεδόν διαστικά να κλεί-ση το γραμμόφωνό της.

Και με καλωσύνη σχεδόν, ή μάλλον με κάποια στοργή στη φωνή της με ρώτησε, καθώς γύριζε:

—Είσαι καλύτερα τώρα;

—Ναι, είπα, ευχαριστώ. Είναι καλύτερα έτσι.

"Ενοιωθα κιόλας λίγες τήψεις πού της είχα πη δηκτικά λόγια πριν από λίγο. Δεν σκεπτό-

μουν πραγματικά ότι ήταν στενόμυαλη και με στε-πει δηκτικά λόγια πριν από λίγο. Δεν σκεπτόμουν άλληθια; Τί άκριδώς σκεπτόμουν για την ίδια μου την κόρη; Δεν είχα ποτέ άποδείξεις ότι ή-ταν ικανή για βαθύ άίσθημα, αλλά μήπως έχω ό ίδιος δεν είχα βεβαιώσει, τελείως ευχαριστημένος άπ' τον εαυτό μου, ότι δεν έχει κανείς παρά τις άποδείξεις πού υπάρχουν;

Μείναμε σιωπηλοί για λίγα λεπτά. "Ένα κα-μióni πέρασε κ' έκανε τα τζόμια να τρίζουν.

—Γιατί λές ότι σε περιφρονώ; ρώτησε ή Μαρι-Ζοζέ. Αυτό δεν είναι αλήθεια.

—Με τον τρόπο πού μου μιλάς και πού μιλάς για την εργασία μου, θα μπορούσε να ξεγελαστή κανείς...

—'Η άρχαία Αίγυπτος δεν μ' ενδιαφέρει. Δεν αταίω έχω γι' αυτό. Μήπως εσύ ενδιαφέρεσαι για τούς μοντέρνους συγγραφείς, για την τζάζ και την άφηρημένη ζωγραφική;

—Είναι κατεργάρες! είπα. Οι μοντέρνοι συγγραφείς μιλούν για να ιμνούν πότε και β-σο για τούς ζωγράφους, ένας γαίδαρος με την ούρα του μπορεί να ζωγραφίση έξ ίσου καλά μ' αυτούς!

—Νά, λοιπόν, έλεπε, πού, στο είδος σου, είσαι κ' εσύ έξ ίσου στενοκέφαλος όσο κ' έχω! 'Αλλ' αυτό είναι φυσικό: Είναι το περίφημο τείχος των δυο γενεών!

—Φυσικά, άναγνώρισα, είναι φυσικό...

Διεπίστωσα με κατάπληξη ότι για πρώτη φο-ρά έπειτα από πολλόν καιρό, μιά συζήτηση άνά-μεσα στην κόρη μου και σ' έμένα μετετρέπετο άνέλπιστα σε λογικό διάλογο, αντί να τελειώση σ' ένα χειμάρρο προσβλητικών λόγων πού θ' άν-ταλλάσσονταν με δυνατή φωνή... Δεν ήταν βέβαια παρά μιά στιγμιαία νηνειμία, μιά στιγμή έφήμε-ρης τρυφερότητας και ξεστασιάς, μιά πρόχειρη ά-νασχυρή άσπου να ξανακλείση το πρόσωπο της Μαρι-Ζοζέ και να ξαναβάλη δυνατά δίσκους τζάζ στο πικ-άπ της και να ξαναρχίσουν οι ζωη-ρές συζητήσεις. 'Αλλά ήταν πάντως καλό, έστω και για λίγο...

—'Αναρωτιέμαι, έλεπε ή Μαρι-Ζοζέ, γιατί να καυγαδίζουμε τόσο συχνά; Κάνουμε όπωσ δυο λαοί πού βαθίζουν πρὸς τὸν πόλεμο: Δεν τὸν εϋχογ-ται, τὸν φοβούνται κ' έπειτα ξεσπά, παρ' δλ' αυ-τά, από κάποια δύναμη της μοίρας και ξαναβοί-σκονται ξεσηκαμένοι ό ένας έναντιόν του άλλου, ούρλιάζοντας με θυμό...

Τὴν κοίταξα με κατάπληξη: "Όστε δεν ήταν λοιπόν μόνο ένα επιπόλαιο ξωάκι, πού χόρευε, φλέρταρε κ' έτρωγε φρυγανιές;

—Κι όμως, δεν βλέπάμαστε και τόσο συχνά, άποτελείωσε εκείνη. Λοιπόν, σε τί όφείλεται αυτό;

—Σε τίποτε, κοριτσάκι μου. Έκνευρίζεται κα-νείς, αυτό είναι όλο...

—Και τις περισσότερες φορές δεν φωνάζει κα-νείς έναντιόν του άλλου παρὰ επειδή είναι ώργι-σμένοι έναντιόν του εαυτού του!

Ασφαλώς, βρισκόταν σε μιά στιγμή πνευμα-τικής διαγίγας.

—Είπα συχνά θυμωμένη έναντιόν του εαυτού σου; τὴν ρώτησα.

—Όπως όλος ό κόσμος.

—Γιά ποιές ατίες;

—Έξαργάται. Πότε έξ ατίας μιάς φιλοσοφι-κής διατριβής πού δεν μπορώ να καταλάβω. Πό-τε...

—Πότε;

—Έξ ατίας των άγοριών.

—Όλοι οι νεαροί σε κυνηγούν!

—Τά έχω μαζί τους.

—Γιά ποιό πράγμα;

—Επειδή δεν τούς αγαπώ. Γελίεσαι σε πολ-λά σημεία, μπαμπά. Δεν σε περιφρονώ, και πι-στεύω στον Έρωτα με κεφαλαίο Ε». Δεν είμαι καθόλου κυνική. 'Αλλά πως να δώ τὸν έρωτα σ' αυτούς τούς έφηραίς, τούς ήλιθιους και τούς μα-ταιόδοξους. Είναι ματαιόδοξοι όσο δεν μπορείς να φανταστής.

—Στην ήλικία σου έχεις όλο τὸν καιρό να βρῆς τὸν Έρωτα με Ε» κεφαλαίο.

—Στην εποχή μας είναι καλύτερο να διάζε-ται κανείς!

Μείναμε ένα λεπτό σιωπηλοί, ίσως πρὸς τι-μὴν αὐτῆς της βαθείας σκέψης κ' έπειτα ή κό-ρη μου έλεπε πάλι:

—Ξέρεις, μπαμπά, δεν φαίνομαι ίσως, αλλά είμαι σάν κά σένα: 'Επιθυμώ να παντρευτώ, ν'

άπεκτίσω ένα σπίτι. Νομίζω τελικά ότι αυτός είναι ό λόγος πού καυγαδίζουμε: Είμαστε πολύ κοντά ό ένας στον άλλον...

—Δεν βλέπάμαστε ποτέ.

—Δεν έχει σχέση. Μπορεί κανείς να έχη τὴν έντύπωση ότι ζῇ πολύ κοντά στον άλλον χωρίς να συναντάται ποτέ. Ζούμε λοιπόν υπερβολικά κοντά ό ένας στον άλλον και δεν είμαστε, ούτε ό ένας ούτε ό άλλος, ικανοποιημένοι με τὴν ζωὴ πού κάνουμε. Στο βάθος καταλαβαίνουμε ό ένας τὸν άλλον θανάσια και τὸν αγαπούμε πολύ. Δεν καυγαδίζουμε παρὰ επειδή ζούμε μαζί...

—'Αν παντρευτῆς θα πρέπει να συνηθίσης να ζῆς με κάποιον.

—Δεν είναι τὸ ίδιο. Καυγαδίζεις συχνά με τὴν 'Αγνή εσύ;

—Όχι.

—Βλέπεις; Είμαι πάντα άποφασισμένος να μοῦ άφήσης τὸ διαμέρισμα, αν τὴν παντρευτῆς;

—Φυσικά. Θα πάω να κατοικήσω μαζί της, στο σπίτι της.

—Λοιπόν, παντρεύσου τὴν γρήγορα!

—Μά τώρα μόλις μοῦ είπες ότι δεν έχεις βρῆ άκόμη τὸν άνδρα της ζωῆς σου.

Είναι πιδ δύσκολο να βρῆς διαμέρισμα πα-ρά σύζυγο. Χωρίς να λογασιάζω ότι ένας σύζ-υγος δεν σε κάνει ιοιραία να βρῆς διαμέρισμα, ενώ ένα διαμέρισμα μπορεί να σε βοηθήσει να βρῆς σύζυγο. "Ένα διαμέρισμα χωρίς πατέ-ρα κ' φυσικά! Γιατί άκόμη και μιά μονοκατοι-κία με πατέρα δεν ενδιαφέρει κανέναν, όπως ξέρεις!

—Μ' άλλα λόγια, διάζεσαι να φύγω;

—Αυτό είναι τὸ συμφέρον και των δυο μας, δεν βρίσκεις; Βιάζομαι όσο και σὺ να σε δώ να παντρεύεσαι τὴν 'Αγνή. Δεν σε συμβουλεύω ν' ά-νοίξης τα μάτια σου μόνο και μόνο για νάχω τὴν ευχαρίστηση να σοῦ έναντιωθώ!

Οι γυναίκες κατευθύνουν τις συζητήσεις με τὸν διαβήτη: Γνωρίζουν τὴ λεπτή τέχνη να σ' έ-παναφέρουν στο σημείο εκκινήσεως και να σε κλείνουν μέσα στον φαῖλο κύκλο πού έχουν χα-ράξει!

Κόντεψα ν' αφήσω τὸν εαυτό μου να παρασυρ-θῇ από τὸν θυμό, αλλά δεν θέλησα και έχω στη συνείδησή μου τὴν πρώτη κραυγή μιάς καινοόρ-γιας φιλονεικίας. 'Η άγανάκτησή μου άρκέστηκε σ' έναν μικρό στεναγμό κ' έπειτα είπα με ψυ-χραιμία:

—Μαρι-Ζοζέ, ἄς είμαστε λογικοί. 'Ισχυρίζε-σαι ότι ή 'Αγνή μοῦ ετοιμάζει μιά άρνηση;

—Ναι.

—Κι ότι αυτός είναι ό λόγος πού με κάνει πέρα;

—Ναι.

—'Ε, λοιπόν, κατέληξα θριαμβευτικά, σκέψου: "Αν δεν επιθυμοῖς πιά να με παντρευτῆ, γιατί δεν θα σοῦ τὸ έλεγε με ειλικρίνεια; Γιατί θα μοῦ έστειλε σημειώματα όπως εκείνα πού ήξερε τόσο καλά να γράφει (και πού ήξερες τόσο καλά να τα έρμηνεύς, άλλωστε;). Γιατί αὐτή ή γυναί-κα, ή τόσο άπλοϊκή, θα θεωρούσε τὸν εαυτό της ύποχρεωμένο να καταφύγῃ σε τὸση διπλωματία;

Ημουν άρεκέτα ικανοποιημένος μ' αὐτή τὴν διαλεκτική, άφού μάλιστα είδα πως ή Μαρι-Ζο-ζέ δεν άπάντησε τίποτε, μά άρκέστηκε να με κοι-τάξῃ με τὸ στίγμα άνοιχτό, με μιά κατάπληξη άνάμικτη μ' ένδιαφέρον. Και πραγματικά, είχα τὴν έντύπωση πως δεν είχε τίποτε ν' άπαντήση.

'Η Μαρι-Ζοζέ, ωστόσο, άποφάσισε ν' άπαντήση. "Αναψε ένα άμερικάνικο τσιγάρο (να πού πήγα-νε τὸ χαρτζιλίκι πού της έδιναν), φύσηξε τὸν κα-πνὸ άπ' τὴ μύτη της κ' είπε:

—'Εσύ μπαμπά μπορεί κανείς να πῇ πως εί-σαι μιά έξαιρετική περίπτωση...

Στὴν άρχή έννοιωσα τὸν πειρασμό να κολα-κευθῶ άπ' αὐτά τα λόγια, αλλά ό τόνος της φω-νῆς της με άπότρεψε, καθώς και τὸ βλέμμα της, όπου πλανιόταν κάποιοι οίκτος.

—Δεν φαίνεται να είχες πολλές γυναίκες πε-ριπέτειες στη ζωὴ σου, κατέληξε, για να με δια-φωτίση δριςτικά.

—Χμ, χμ, έκανα, προσπαθώντας να χαμογε-λάσω, δεν έχω παρόμοιο...

—Μὴν άρχισης να παίρνης τὸ αλαζονικό ύφος των νεαρὸν συντρόφων μου, θέλεις; Και μὴν πῆς ψέματα όπως αὐτοί!

—Δεν λέω ψέματα. Θυμάμαι κάποια 'Αγγλί-δα άρχαιολόγος...

—Καλά. Αυτό μᾶς κάνει μιά περιπέτεια. Παρ' όλο πού πρόκειται για άρχαιολόγο. Τέλος πάν-των... "Επειτα;

—"Επειτα; Μά... παντρεύτηκα...

—'Ο γάμος δεν είναι περιπέτεια, παρατήρησε σοδαρα ή Μαρι-Ζοζέ. Είναι μιά συνεχῆς δημιουρ-γία. Λοιπόν, αυτό είναι όλο;

—Δεν βρίσκω να είναι άρμόζουσα αὐτή ή συ-ζήτηση άνάμεσα σ' έναν πατέρα και τὴν κόρη του.

—Είχα δίκιο, δηλαδή! "Ε, λοιπόν, δεν είναι καθόλου παράξενο πού έμεινες άφελής όπως ένα παιδί τεσσάρων ετών... και τυφλός σάν ένα μω-ρό πού μόλις γεννήθηκε!

—'Εξηγήσου, λοιπόν, εσύ πού είσαι τόσο πο-νηρή.

—Δεν χρειάζεται κανείς να είναι μάγος. 'Α-πλούστατα, ή 'Αγνή έχει έραστή. Μόνο πως δεν είναι ασφαλώς πολύ σύγουρη ότι θα μπορέση να τὸν παντρευτῆ. Σε άραιώνει λιγάκι, για να χαι-ρεται τὸν έραστή, αλλά σε φυλάει ρεξέβρα, δ-ρεται τὸν έραστή, αλλά σε φρονιάζει οξέβρα, δ-ρεται ό έραστής θα τὴν παρατήση. Είναι μιά τα-κτική πολὺ παλιά. Οι γυναίκες τὴν γνωρίζουν από μόλις γεννηθῶν. "Όλα τ' άλλα, περιλαμβανομένων και των θρησκευτικῶν ένδοιασμών, είναι φιλολο-γία!

Σηκώθηκα. Προσπάθησα να διατηρήσω τὴν ήμεμία μου, αλλά τα χέρια μου έτρεμαν:

—'Ασφαλώς, είπα, δεν υπάρχει τρόπος να μι-λήση κανείς μ' ένα τόσο κακοανατεθραμμένο κο-ρίτσι, πού παίρνει μὴδεν στὴν φιλοσοφία και πού αποβλακώνεται καπνίζοντας κι ακούγοντας τζάζ. Πού δεν μαθαίνει τίποτε, πού δεν ξέρει τίποτε, πού παίρνει τούς άλλους για ένα κοπάδι ήλιθίων και πού νομίζει τὸν εαυτό της πιδ ξυπνο άπ' όλο τὸν κόσμο. Πού δεν ξέρει να μαντάρη κάλτες τὸν κόσμο. Πού δεν ξέρει να μαντάρη αὐγό. Πού γε-μίζει τὴν κοιλιά της με φρυγανιές και τὴν ψυχὴ της με μοντέρνους μυθιστοριογράφους...

—Δεν βλέπω τὴ σχέση.

—Δεν θα τὴν δῆς ποτέ σου τὴ σχέση με τὸ μυαλό πού έχεις.

Είχαμε σηκωθῇ ό ένας άπέναντι στον άλλον, κόκκιννοι άπ' τὸν θυμό, και φωνάζαμε.

—'Α, έκανε ή Μαρι-Ζοζέ, θάθελα να τα τι-νάξῃ ό άνδρας της όπως τα τίναξε ό πατέρας της. Θάβλεπε τότε αν έχω δίκιο.

—Θά μπορούσες να εκφράζεσαι με περισσότε-ρη εύπρεπεια, όταν πρόκειται για τὸν θάνατο έ-νός ανθρώπου πού κόντεψε να γίνῃ παππὸς σου έξ άγχυστίας. Και τώρα, θάθελα να ξέρω, τί έννοούσες;

—Προηγουμένως, ήταν ό πατέρας της πού έμ-πόδιζε τὸν γάμο. Τώρα ό πατέρας έχει πεθάνει: Βοήξε κάτι άλλο! Θα ήμουν περιεργή να μάθω τι θα έπινούσες αν έμενε χήρα.

—Δεν βλέπω τί θάλλάξε γι' αὐτήν.

—'Εγώ όμως βλέπω. "Όταν γίνῃ χήρα δεν θα είναι πιά χωρισμένη, ή ξανακάνῃ εκκλησιαστικό γάμο θῆ, θα μπορέση να ξανακάνῃ θρησκευτικούς ένδοι-και δεν θα έχη πιά βάσιμους θρησκευτικούς ένδοι-ασμούς. Λοιπόν, έχω θα ήμουν περιεργή να μάθω τι πρόφραση θα μπορούσε τότε να έπινούση για να μὴ σε παντρευτῆ.

—Δεν θα έπινούσες καμμιά πρόφραση. Θα με παντρευόταν.

—'Αχ, άχ. "Αφσέ με να γελάσω.

—Γέλασε αν αυτό σε διασκεδάξη, αλλά έτσι είναι.

—Πάντως δεν όφειλε σε τίποτε να υποθέ-της ότι ή 'Αγνή θα σε παντρευόταν αν ήταν χή-ρα, άφού δεν είναι!

—Αὐτὴ είναι κ' ή δική μου γνώμη. Δεν όφε-λεί σε τίποτε!

—Αὐτὴ ή συζήτηση δεν όφειλε σε τίποτε ά-πό μᾶς άρχῆς!

—Πράγματι. 'Υποθέτω ότι δεν θα φᾶς έ-δω, έ;

—Όχι, θα βγώ έξω.

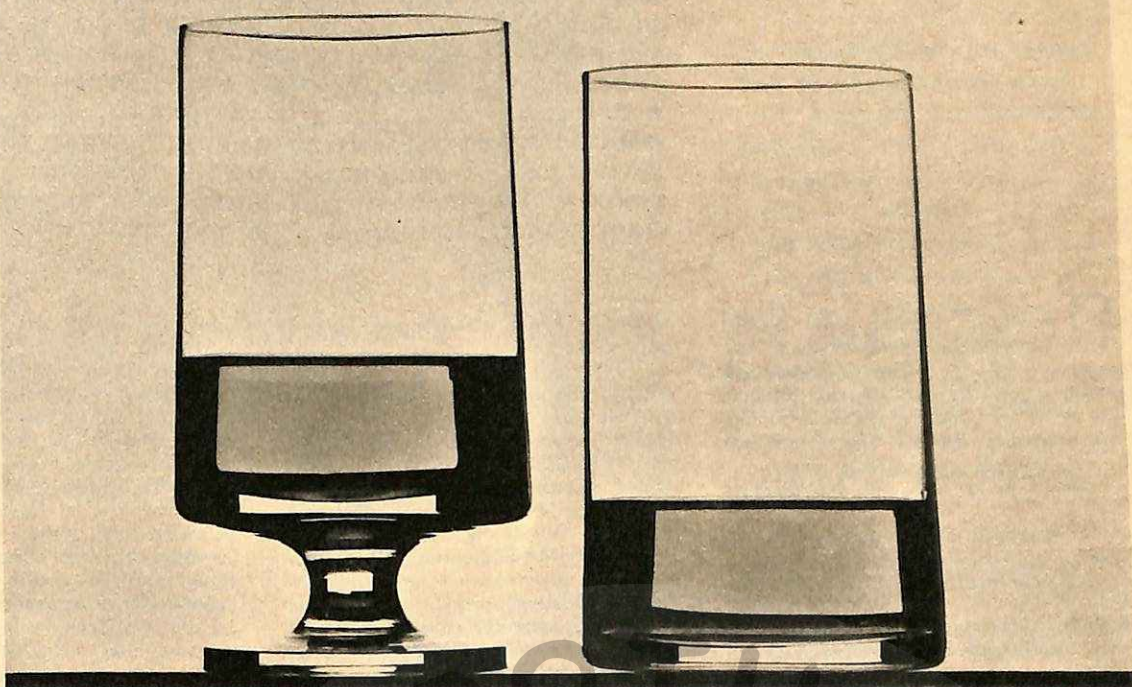
—Καληνύχτα, λοιπόν.

—Τοίόσο.

'Η πόρτα έκλεισε. 'Η κόρη μου είχε φύγει. Δεν έμεινε άπ' αὐτὴν παρὰ τὸ άρωμά της κ' ένα άποσίγαρο γεμάτο κοκινάδι των χειλιών, πού τὸ είχε σβήσει βιαστικά στο σταχτοδοχείο. "Ανοι-ξα τὸ παράθυρο για να διώξω τὴ μυρωδιά τοῦ καπνοῦ. 'Η καπνία της θεριάστρας από ακάθαρτο πετρώλιο μῆτρε μέσ' στο δωμάτιο, δυναμώνον-τας τὸν ποнокέφαλό μου. "Έξω άκούγονταν ό θό-ρυθος της άγοράς. Μέσα στο κεράμι μου γινόταν σσιματάς. "Αρχίζει μιά καινούργια νύχτα άπνίας...

Μπορείτε να διακρίνετε ένα ούϊσκυ από άλλο?

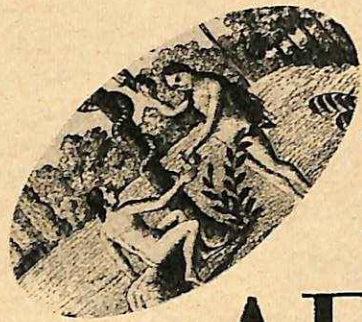
'Η διάκρισις ενός ούϊσκυ από άλλο άπαιτεί μακροχρόνιο πείρα και μεγάλη ειδίκευση. 'Ο καθένας όμως είναι τέλειος γνώστης του προσωπικού του γούστου, ώστε γνωρίζει περίφημα τί του άρέσει. Και από τις πολυ-άριθμες μάρκες ούϊσκυ πού παράγονται στην Σκωτία, οι περισσότεροι διαλέγουν το Johnnie Walker — τὸ ούϊσκυ τῆς άπολύτου υπεροχής. Αὐτὴ ή τεράστια προτίμησις έχάρισε στο Johnnie Walker τὴν πρώτη ζήτησι στον κόσμο. Διότι ή γεῦσις του είναι άρίμητα διαφορετική. 'Υπέροχα διαφορετική. Διαφορετική κατὰ τρόπο πού οι περισσότεροι προτιμούν

Johnnie Walker

ΑΠΟ ΤΟ 1820 — ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΩΒΑΔΙΣΜΑ ΣΕ 158 ΧΩΡΕΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΝΕΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΦΩΝΗ

Ο αύστηρός, σκληρός πατέρας του είχε καταστήσει ανυπόφορη την ζωή στον Φρειδερίκο τον Μεγάλο της Πρωσίας, σέ εποχή όπου ο έρωτας και το ξεφάντωμα ήταν μια από τις κύριες απασχολήσεις των άρχόντων. Τέτοια στάση πατέρα σε γιό είναι ζήτημα αν αναφέρει σε άλλη περίπτωση ή ιστορία. Μά με τον χαρακτήρα του Φρειδερίκου δεν μπορούσε παρά να ξεσπάσει το κακό κάποια μέρα. Ο διάδοχος έκανε μια απόπειρα να σπάσει τα δεσμά του και έτσι, τυχαία, έγινε γνωστή μια πλατωνική περιπέτειά του με μια άσημη νέα. Η συνέχεια, όμως, ήταν πραγματικά φοβερή.

Ο βασιλιάς ώρμησε στον διάδοχο. Τον έπιασε σφιχτά από τον λαιμό, του ξεριζώσε όλες τις τούφες μαλλιά, του γέμισε αίματα το πρόσωπο από τα χαστούκια. Θά τον σκότωσε, αν δεν τον έμπόδιζαν οι κύριοι της ακολουθίας του.

Αυτό έγινε στις 8 Αυγούστου 1730.

Ο βασιλιάς είχε πληροφορηθεί τα σχέδια του γιού του να φύγει κρυφά. Ο βασιλιάς ήταν ο Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α΄ της Πρωσίας. Ο διάδοχος ήταν ο Φρειδερίκος, αυτός που αργότερα έγινε «Μέγας».

Αφού ήσυχασε λίγο από τον θυμό, ο βασιλιάς είπε να ψάξουν τις αποσκευές του διαδόχου. Δεν βρήκαν κανένα ένοχοποιητικό γράμμα με ώριμο πρόγραμμα. Ο οποίος είχε δική του γνώμη έπρεπε να περιμένει ένα χαστούκι από το ίδιο το βασιλικό χέρι. Δεν ήταν και τόσο ευχάριστη η ζωή στο παλάτι του Πότσνταμ με βασιλιά τον Φρειδερίκο - Γουλιέλμο Α΄.

Ο βασιλιάς ρώτησε ποιά ήταν. Ο διάδοχος δεν απάντησε.

Ο βασιλιάς ρώτησε τους κυρίους της ακολουθίας του. Κανείς τους δεν ήξερε τίποτε.

Ο βασιλιάς ρώτησε τους υπηρέτες. Μονάχα ένας ήξερε: «Ήταν η κόρη ενός πρωτοψάλτη του Πότσνταμ. Ντόρις Ρίττερ. Δεκαέξι χρόνια».

Ο βασιλιάς άρχισε πάλι να φωνάζει στον διάδοχο. Τι σχέσεις είχε μ' αυτήν την Ντόρις;

Ο διάδοχος σάπαινε. «Άφηνε τον πατέρα του να τον κτυπά. Δεν του έφευγε. Όμως από τα χείλη ούτε μια λέξη για το κορίτσι».

Ο βασιλιάς διέταξε να πάρουν από μπρός τον διάδοχο. «Υστερα έδωσε οδηγίες να ζητήσουν πληροφορίες για την Ντόρις Ρίττερ. Ήταν άποφασισμένος να τους εξετάσει και τους δυο».

Αύστηρός

Φρειδερίκος - Γουλιέλμος Α΄ ήταν τόσο καλός βασιλιάς όσο και

οικογενειάρχης. Οικονόμος, αύστηρος, εύσυνειδητός.

Όταν υπέγραφε νέμους φορούσε φόδρες πάνω από τα μανίκια του για να μην τα φθείρη. Όταν πήγαινε στις κουζίνες για να ελέγξει τα βιβλία, έβαζε μια ποδιά πάνω από την στρατιωτική στολή του. Τα κυριότερα φαγητά στο βασιλικό τραπέζι: Μπιζέλια, λαρδί, ξινολάχανο. Ο Μεγαλειότατος δεν θεωρούσε απαραίτητο να χορταίνει κανείς σε κάθε γεύμα στο τραπέζι του.

Για πνευματική τροφή συνιστούσε το ευαγγέλιο. Βέβηλα αναγνώσματα, μουσική, φιλοσοφικές συζητήσεις, ήταν γι' αυτόν κουρασέλα. «Όλοι έπρεπε να ζούν σύμφωνα με ώριμο πρόγραμμα. Ο οποίος είχε δική του γνώμη έπρεπε να περιμένει ένα χαστούκι από το ίδιο το βασιλικό χέρι. Δεν ήταν και τόσο ευχάριστη η ζωή στο παλάτι του Πότσνταμ με βασιλιά τον Φρειδερίκο - Γουλιέλμο Α΄».

Διαφορετικός

Ο διάδοχος Φρειδερίκος ήταν νέος με καλλιτεχνικές διαθέσεις και υπέφερε κάτω από την αύστηρη πειθαρχία. Τον μάθαιναν να μην έχει άλλο στον νου του από το καθήκον. Η θαλπωρή, η λάμψη, δεν είχαν θέση στην ζωή του. Του είδους αυτού την ζωή την είχε πάρει ο διάδοχος σαν κάτι το μοιραίο, το αναπόφευκτο και δεν έβλεπε ότι υπήρχε κι άλλος κόσμος, παρά μόνον όταν ο πατέρας του τον πήρε μαζί του σε μια επίσημη επίσκεψη στην Δρέσδη.

Αυτό έγινε την εποχή του καρναβαλιού του 1728.

Στην Δρέσδη βασίλευε ο Αύγουστος ο Ίσχυρός. Μα αυτός ζούσε με την πεποίθηση ότι η ζωή είναι ένα μεγάλο, ατέλειωτο πανηγύρι και υπαδέχτηκε ανάλογα τους Πράσσους μουσαφίρους του.

Ο Αύγουστος πλησίαζε τότε τα εξήντα. Το βάρος του έφθανε σχε-

δόν τους τρεις στατήρες (150 κιλά). Μά δεν περιφρονούσε καμιά από τις απολαύσεις της ζωής: Κρασί, κυνήγι, γυναίκες. Το καρναβάλι του έδινε διάφορες ευκαιρίες να συνδυάζει όλο και με καινούργιους τρόπους τις τρεις αυτές διασκεδάσεις.

Ήταν καλός άνθρωπος αυτός ο Αύγουστος κ' οι Πράσσοι του προκαλούσαν τον οίκτο, γιατί δεν ήταν σε θέση να όπολαύσουν με τα σωστά τους ένα γλέντι. Μά περισσότερο τον στενοχωρούσε η κατάσταση του διαδόχου, γιατί με το έμπειρο μάτι του καταλάβαινε ότι από το πρόγραμμα της διαπαιδαγωγής του έλειπε το μάθημα: «Ο έρωτας και οι πρακτικές εφαρμογές του». Και για να διορθώσει αυτό το κακό, έδωσε σε μερικές κυράδες της ακολουθίας του να καταλάβουν ότι θα πρέπει να ενδιαφερθούν λίγο για τον άρχοντα αυτόν από την Πρωσία.

Η κόμισσα Όρσέλσκα δεν είχε πάρει παρόμοια ρητή διαταγή, είναι όμως γεγονός ότι αυτήν έρωτεύθηκε ο Φρειδερίκος.

Η Άννα - Αικατερίνη, κόμισσα Όρσέλσκα, ήταν κόρη του Αύγουστου του Ίσχυρου και της κόμισσας Λομπμορίσκα, 21 χρόνων. Στο πρόγραμμα της το μάθημα: «Έρωτας, είχε την κυριότερη θέση και ο Φρειδερίκος έπεσε στα δίχτυα της μέλις κουδούνισσε λίγο μαζί της σ' ένα μεγάλο χορό, στο παλάτι της Δρέσδης. Ήταν τόσο ζωηρά τα μάτια της Άννας - Αικατερίνης και τόσο υπέροχα τα λακκάκια στα μάγουλά της. Είχε ακόμη πνεύμα και μια άρκετα πολύπλευρη μόρφωση. Ο Φρειδερίκος μέδωσε κυριολεκτικά μαζί της. Στην κατάφωτη αίθουσα, που πλημμύριζαν οι μουσικές και τα φρούφρου των μεσοφροίων, τα μάτια της Όρσέλσκα έλαμπαν τόσο υπέροχα πολυτελή. Ο διάδοχος Φρειδερίκος ήταν μόλις 16 χρόνων κ' έρωτευόταν για πρώτη φορά στην ζωή του. Δεν μπορούσε να κρύψει την καινούργια του αυτή κατάσταση.

Ο Αύγουστος ο Ίσχυρός κατάλαβε άμέσως τι συμβαίνει. Μά α-είχε καθόλου βελήσει. Άγαπούσε μάλλον με το πέρασμα του χρόνου ο-σίσε να απομακρύνει μ' ένα αποφά-γηση τον διάδοχο Φρειδερίκο.

Την άλλη μέρα ώδηγησε τους λεσμένους του σ' έναν περίπατο μέσα στο παλάτι για να θαυμάσουν τις τούφες, τις τάπητες, τις ζωγραφίες στις όροφες. «Έτσι έφθασε μπροστά σε μια στενή πόρτα».

Ο Αύγουστος την άνοιξε και οι ξένοι είδαν σ' ένα ντιβάνι, στην νο από εκατοντάδες κεριά, ένα πο-όπως ή Εύα πριν από το προπατο-ρικό άμάρτημα.

Ο Αύγουστος κοίταξε γύρω του σαν τόν ταχυδακτυλουργό που είχε πετύχει ένα σπουδαίο κέλυος. Μά οι καλεσμένοι του έμεναν σοβαροί.

Ο βασιλιάς της Πρωσίας έβγα-σπο το γιού του και μουρμούρι-ε: «Μπορεί να είναι όμορφη, δεν είναι όμως για μένα» κ' έσπρωξε τον διάδοχο έξω από το δωμάτιο.

Σε λίγες μέρες ο Αύγουστος ό-τερη συνάντησε τον Φρειδερίκο με-ριών κ' αυτή κατάφερε να τον μάθη-φάρμογής του. Δεν κατάφερε όμως να τον κάνει να ξεχάσει την κόμισσα Όρσέλσκα.

Άλλαγή

Ο διάδοχος Φρειδερίκος πήρε μα-ζί του πίσω στο Πότσνταμ τους ανεκπλήρωτους πόθους του και οι πόθοι αυτοί ήταν τόσο έντονοι, ότι άρρώσθησε βαριά. Άδυνατίει, δεν μπορούσε να κοιμηθεί την νύχτα, δεν είχε καμιά όρεξη για φαγητό. Οι

γιατροί είχαν άρχσει κιόλας να μι-λούν για φυματίωση.

Άλλά η κατάσταση του καλύτε-ρεψε άπτόμα, όταν ο Αύγουστος ο Ίσχυρός ειδοποίησε ότι θα άνταπέ-διδε την έπίσκεψή του μαζί με λι-γες δωδεκάδες παιδιά του, άνάμεσα στα όποια ήταν και η κόμισσα Όρ-σέλσκα.

Ο Αύγουστος ο Ίσχυρός ήταν άστατος άντρας. Τό ενδιαφέρον του για τη μικρή είχε υποχωρήσει και τώρα ευχόταν μ' όλη την καρδιά του στον Φρειδερίκο να εκπληρωθούν τα ένερά του. Ο Φρειδερίκος όμως δο-κίμασε σκληρή άπογοήτευση.

Η μικρή Όρσέλσκα βρισκόταν σε μια πολύ άσχημη θέση. Αφού τέ-λειωσε το είδύλλιο με τον πατέρα της, έρωτεύθηκε την ίδια ώρα δυο κυρίους. Και οι δυο ήταν όμορφοι, είχαν τον ίδιο τίτλο, κέμιντες και οι δυο, ήταν το ίδιο σύγγενες της: Έ-τεροθαλείς άδελφοί της. Δύσκολη ί-στορία και η Όρσέλσκα ήταν σαν χαμένη, δεν ήξερε τί να άποφασίσει μόλις πρόσεξε τον διάδοχο της Πρωσίας.

Όταν οι Σάζονες έφυγαν πάλι με το καλό στην Δρέσδη, πάντα χαρού-μενοι και γοαφ-κοί, ο Φρειδερίκος έ-μεινε με παρέα την λύπη του. Η παλιά ζωή ξαναπήρε τον δρόμο της, μονότονη, χωρίς χαρές. Και δεν ει-χε πια καμιά μεγάλη άγάπη να ό-νειρευτεί κρυφά.

Η μόνη έναλλαγή: Ο Φρειδερίκος όρθηκε ένα σπίτι, όπου μπορούσε να παίξει φλάουτο χωρίς να τον ένοχλη κανείς, γιατί ο πατέρας του τού άπαγόρευε ά-στηρά την μουσική. Τό σπίτι ήταν

του άρχιψάλτη Ρίττερ, που έπαιζε τσέμπολο και εύρισκε ευχάριστο να συνοδεύει τον διάδοχο της Πρωσίας στο φλάουτο.

Άρχη μιάς άγάπης

Ο άρχιψάλτης Ρίττερ είχε μια κόρη, την Ντόρις, δυο χρόνια μικρό-τερη από τον Φρειδερίκο.

Η Ντόρις Ρίττερ ήταν ένα τρυφε-ρό, όνειροπαρμένο κορίτσι. Είχε μια καθαρή, άγγελική φωνή και ο πατέ-ρας της την είχε μορφώσει όσο μπό-ρεσε στο τραγούδι. Καμιά φορά τραγουδούσε κι αυτή όταν έπαιζαν οι δυο άνδρες.

Στην άρχη την κολάκευε τό ότι, ο διάδοχος της Πρωσίας ήταν τακτι-κός έπισκέπτης τού πατρικού σπι-τιού της. Στην άρχη η άπόσταση ή-ταν πολύ μεγάλη. Υστερα άρχισε να λυπάται τον Φρειδερίκο. Ήξερε πόσο υπέφερε από τον άστυνρό πα-τέρα του. Αυτό τόδεσαν όλοι στο Πότσνταμ. Ο Φρειδερίκος δεν πα-ραπονούνταν ποτέ, τό δλέμμα του ό-μως ήταν πάντα μελαγχολικό. Η Ντόρις τον λυπόταν πολύ.

Ο διάδοχος έρχόταν όλοένα τα-κτικώτερα. Η θαλπωρή τού σπιτιού τού πρωτοψάλτη τού έκανε καλό. Έ-φερνε στην Ντόρις δώρα: Βιβλία, όνομα, γλυκά. Η άπόσταση γινόταν όλοένα μικρότερη. Η Ντόρις άρχι-σε να τον άγαπά.

Ο διάδοχος έρχόταν τώρα όσο μπορούσε συχνότερα. Μετά τις άπο-γοητεύσεις που είχε φέρε η κό-μισσα Όρσέλσκα, η συμπάθεια της μικρής κόρης τού πρωτοψάλτη τού έρχόταν σαν βάλαμο στην πληγή

του. Σιγά - σιγά έπαψε να ύπάρχει άπόσταση.

Η Ντόρις χάρισε στον Φρειδερί-κο την μινιατούρα της για να την έχη πάντα πάνω του. Μά σε λίγο οι έπισκέψεις τού διαδόχου στο σπι-τί τού πρωτοψάλτη άρχισαν να άραι-ώνουν.

Την εποχή εκείνη ακριβώς είχε μπη στην ζωή τού Φρειδερίκου έ-νας άντρας που επηρέασε άποφαι-στικά την τύχη του: Ο άξιωματικός της φρουράς Χάινς Χέρμαν φόν Κάτ-τε - μια σατανική φιγούρα, άσχη-μος σαν την νύχτα, όλογοκοιμένος, με μάτια μαύρα σαν κάρβουνο, με δασειά φρύδια μ' άκ έξυπνος, ά-γριος, γοητευτικός, άχαλίνωτος. Προ-μήθευε στον Φρειδερίκο γαλλικά βι-βλία, τον έμυψε στην φιλοσοφία τού Βολταίρου, τον συνόδευε σε μι-στικές έξορμήσεις την νύχτα στους δρόμους τού Πότσνταμ, σκάρωσε στο τέλος μαζί τού το μοιραίο σχέδιο της φυγής.

Η ζωή τού Φρειδερίκου δεν ήταν ποτέ ευχάριστη, μά την εποχή έ-κείνη ήταν άνυπόφορη. Η άποστρο-φή τού πατέρα του για λογαριασμό του, μεγάλωνε από μέρα σε μέρα. Ο βασιλιάς της Πρωσίας δεν έ-θλεπε τον γιό του όσο ήθελε στρα-τιά, όσο ήθελε Πρώσσο, τον άνη-συχούσαν ώρισμένες φιλελεύθερες σκέψεις του.

Στά δεκαοχτώ του χρόνια ο Φρει-δερίκος ήταν άντισυνταγματάρχης. Μά αυτό δεν έμπόδιζε τον πατέρα του να τον έξευτελλίσει και να τον δέρνη μπρός σε κόσμο. Τό σόφο της ιδέας της φυγής τον είχε σπεί-ρει ο βασιλιάς όταν μια μέρα τού

φώναξε: «Είσαι ένας πρίγκιπας δι-χως τιμή! Στην θέση σου θά πήγαι-να στο διάβολο!»

Σε λίγον καιρό ο Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α΄ της Πρωσίας ζή-τησε από τον γιό του να παραιτηθή από τ' άδικα όνόματά του στον θρόνο. Η άπάντηση τού Φρειδερίκου ήταν: «Θά τό κάμω αυτό όταν μου δηλώ-σετε έπίσημα ότι δεν είμαι πραγμα-τικός γιός σας». Ο βασιλιάς, που είχε περί πολλού την οικογενειακή του τιμή, λύσσαξε από τό κακό του. Μέρες έκανε σαν τρελλός.

Ο Φρειδερίκος στήριξε τώρα τις έλπίδες του σ' ένα μακροχρόνιο χα-ρισμό από τον πατέρα του και τού ζήτησε την άδεια να ταξιδέψει. Ο βασιλιάς τον διέταξε να μείνει. Ο Φρειδερίκος άποφάσισε να φύγει. Ο φόν Κάττε τού ύποσχεθηκε να τον άκολουθήσει.

Τόν Ιούλιο τού 1730, ο βασιλιάς της Πρωσίας έκανε μια περιόδεια σε διάφορες γερμανικές Αύλές και έπειδή δεν είχε έμπιστοσύνη στον διάδοχο τον πήρε μαζί του. Τό τα-ξίδι όμως αυτό πρόσφερε την ευκαι-ρία για την φυγή.

Ο φόν Κάττε δεν είχε άκολουθή-σει τον βασιλιά στην περιόδεια του. Είχε μείνει στο Πότσνταμ και θά πήγαινε να συναντήσει τον Φρειδερί-κο όταν θά πετύχαινε η φυγή του.

Την πρώτη άπόπειρα να άποχω-ριστή από την βασιλική συνοδεία την έκανε ο διάδοχος στο Άνσμπαχ. Ο βασιλιάς ξεκομμαζόταν στο πα-λάτι τού μαργράβου και γαμπρού τού. Ο Φρειδερίκος είχε παρακαλέ-σει τον άντρα της άδελφής του να τού δώσει ένα άλογο, αυτός όμως

Σε 10 λεπτά αφθονο ζεστό νερό!

Ο ΝΕΟΣ ΘΕΡΜΟΣΙΩΘΝ
AMERICAN ELECTRIC

Με
το διπλό θερμαντικό στοι-
χείο τύπου HOTPOINT σάς
δίδει ζεστό νερό άμέσως..
(Κατατεθειμένη εν Έλλάδι εύρεσιτε-
χνία υπ' αριθ. 22621 Υ.Ε.).

Λέβης ειδικής επιμεταλ-
λώσεως.

Αυτόματος θερμοστατι-
κός διακόπτης.

Ασφαλιστική βαλβίδα.

Θερμοηλεκτρική ασφάλεια
Ειδικός επιλογεύς διπλής
χρήσεως, οικονομία στην
κατανάλωσιν ηλεκτρικού
ρεύματος.

Έγγυησις ομαλής και μα-
κροχρονίου λειτουργίας.

AMERICAN ELECTRIC

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλ. Κλαυθμόνος) • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61

είχε άρνηση να τον βοηθήσει. "Ετσι
ο Φρειδερίκος δεν μπόρεσε να κάμει
άλλο από το να γράψει κρυφά στον
φόν Κάττε: «Σε δυο μέρες είμαι έ-
λεύθερος. Έχω χρήματα και πολι-
τικά ρούχα. Πάρε τον δρόμο από
την Λειψία και τον Βέζελ. Έλα στην
Όλλανδία. Εκεί θ' ακούσης τα νέα
μου».

Στην διάσημη του έγγραψε στο γράμ-
μα την διευθύση: «Υπολογαγόν φόν
Κάττε». Ήχασε να γράψει: Πόστο-
νταμ κ' έτσι το γράμμα βρέθηκε στα
χέρια του κοντινότερου γνωστού φόν
Κάττε, ενός Πρώσσου αξιωματικού
της στρατολογίας στο Έρλάγκεν.

Αυτός άνοιξε το γράμμα, διάβα-
σε τρεμαγμένος τις λίγες γραμμές
και τσέπωσε άμέσως μ' ένα σύντο-
μο συνοδευτικό σημείωμα στο βασι-
λιά της Πρωσίας. Πρίν ο Φρειδε-
ρίκος-Γουλιέλμος Α' πάση το μοι-
ραίο αυτό γράμμα, ο Φρειδερίκος
είχε κάνει την δεύτερη απόπειρα φυ-
γής.

Αυτό έγινε σ' ένα μικρό χωριό
κοντά στο Μάναϊμ. Το χωριό ή-
ταν τόσο μικρό, που η ακολουθία
του βασιλιά υποχρεώθηκε να περάσει
την νύχτα στους άχειρώνες.

Στις τέσσερις το πρωί, όταν χά-
ραζε, ο Φρειδερίκος σηκώθηκε κρυ-
φά, φόρεσε γαλλικά πολιτικά ρού-
χα και βγήκε από τον άχειρώνα στον
δρόμο και τράβηξε κατά την πλατεία
του χωριού, όπου πουλούσαν άλογα.
Ζήτησε να αγοράσει το καλύτερο ζώο
που βρήκε. Λίγο όμως αφού έφυγε
από τον άχειρώνα, έμπηξε ένας ά-
ξιωματικός της βασιλικής συνοδείας,
είδε άδειο το στρώμα του διαδόχου
και έμπηξε τους άλλους αξιωματι-
κές. Μισοκοιμισμένοι οι άρχοντες
εξεχύθηκαν στους δρόμους για να
βρουν τον πρίγκιπα. Τον είδαν στην
πλατεία να παζαρεύει μ' έναν χωριά-
τη το άλογο που είχε διαλέξει. "Ε-
νας γέρος στρατηγός προχώρησε και
τον διέταξε να φορέσει την στολή
του, για να μην τον δη έτσι ο βα-
σιλιάς. Χωρίς να πη λέξη ο Φρειδε-
ρίκος πήδησε στο άλογο και προσ-
πάθησε να ξεφύγει. Οι αξιωματικοί
δύω, έπιασαν τα χαλινάρια του
ζώου, κατέβασαν τον διάδοχο, τον
γύρισαν στον άχειρώνα και τον βοή-
θησαν να αλλάξει φορεσιά. "Όταν
έμπηξε ο βασιλιάς, ο Φρειδερίκος

Ο ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ έμαθε ότι η ζωή
είχε και άλλες εκτός της πειθα-
ρχίας όψεις, όταν πήγε στην Δρέσδη.

φορούσε το γαλάζιο χιτώνιο με τα
κόκκινα σε ρήτια. "Ο Φρειδερίκος-
Γουλιέλμος Α' δεν έμαθε τί είχε
συμβεί.

Το στρατοδικείο

Κατά το μεσημέρι, η βασιλική
συνοδεία πλησίαζε στην έλευθερη πό-
λη της Φραγκφούρτης. Ξαφνικά, ένας
καβαλλάρης έφθασε καλπάζοντας και
έδωσε στον βασιλιά το γράμμα του
αξιωματικού της στρατολογίας από
το Έρλάγκεν.

"Ο βασιλιάς τρελλός από τον θυ-
μό άρμηξε στον διάδοχο, τον έπια-
σε σφιχτά απ' τον λαιμό, του ξερι-
ζωσε όλόκληρες τούφες μαλλιά και
βά τον σκότωνε αν δεν τον έμπέδισαν
οι κύριοι της ακολουθίας του. Σε λί-
γο διέταξε να πιάσουν τον γιό του,
να τον αποτάξουν από τον στρατό,
να τον κλείσουν στο φρούριο του
Κύστριν και να τον περάσουν άργό-
τερα από έκτακτο στρατοδίκη για
λιποτάκτη. Πρωύτερα όμως τιμωρή-
θηκε το κορίτσι που βοήθων την μι-
νιστρεύα του στις άπσκευές του
Φρειδερίκου.

"Ενα πρωί, άρχές Σεπτεμβρίου,
έφθασε στο σπίτι του πρωτοψάλτη
ένας Πρώσος στρατιωτικός χειρουργός
και μια μαμή και ζήτησαν, άβα-
σιλική διαταγή», να εξετάσουν την
Ντόρις για να μάθουν αν έχη δια-
τηρήσει την άγνότητά της. Τρομα-
γμένη και ντροπισμένη η κοπέλλα
υποχρεώθηκε να ύπστη την ταπεί-
νωση. Δεν της βοήθων τίποτε το ά-
τιμωτικό. Άγαπάστε τον διάδοχο.
Αυτό ήταν όλο.

Καταδίκη...

Παρ' όλ' αυτά, την έπιασαν και
ο πρωτοψάλτης έχασε την θέση του.
"Η Ντόρις καταδικάστηκε σε έξα-
πλή μαστίγωση και ισόβια φυλάκι-
ση. Στις 7 Σεπτεμβρίου, οι παρα-
γοί του δημίου την έφεραν μπρός
στο δημαρχείο και την μαστίγωσαν
για πρώτη φορά, για να πληροφορη-
θούν οι άρχοντες την έκτελεση της
ποινής.

Με τα πρώτα χτυπήματα η Ντόρις
λιπεσύμνησε. Την σήκωσαν και την
έσυραν ως το πατρικό σπίτι. Εκεί
την ξαναμαστίγωσαν για να ικανο-
ποιηθή η περιέργεια της γειτονιάς.
Την πήραν ύστερα από κεί και την
πήγαν στις τέσσερις γωνίες της πό-
λεως όπου την μαστίγωναν κάθε φο-
ρά, για να έχουν έσοι ήθελαν την εύ-
καιρία να απολαύσουν το υστερίο
της. Την έκλεισαν στο τέλος στην
φυλακή και μετά τρία χρόνια της
έδωσαν χάρη. Άργότερα παντρεύτη-
κε κάποιον Σόμμερ, που ζούσε νοι-
κιάζοντας άμείβια.

Στις 6 Νοεμβρίου, ο διάδοχος
Φρειδερίκος είδε από το παράθυρο
της φυλακής του να άποκεφαλίζουν
τον φίλο του φόν Κάττε. Τον ίδιο
τον υποχρέωσαν στις 19 Νοεμβρίου
να όρκιστή τυφλή ύποταγη στον πα-
τέρα του και μετά κάμποσον καιρό
τον άφησαν να φύγει από το φρού-
ριο όπου τον κρατούσαν.

Στις 31 Μαΐου 1740 πέθανε ο
βασιλιάς και ο Φρειδερίκος τον δια-
δέχτηκε στον θρόνο. Μια από τις
πρώτες πράξεις του ήταν να προσφέ-
ρη πλούσια δώρα στην παλιά φίλη
του Ντόρις Ρίττερ.

Στο προσεχές:

**ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΑ**

AG 4858
Ηλεκτρόφωνο πολυτελείας
δρχ. 2.400

AG 4000
ΦΟΡΗΤΟ Ηλεκτρόφωνο
μπαταριών. δρχ. 1.200

EL 3549
Το μονοκύβητο
με την 4η ΤΑΧΥΤΗΤΑ
δρχ. 6.500

AG 1125
Αυτόματον πικ-άπ
4 τοχυτήτων. δρχ. 1.450

EL 3541
Οικογενειακό μοντέλο
4 μαγν. έγγραφών δρχ. 4.500

L2X15T
Ραδιοέφωνο τρανζίστορ δρχ. 1.375

Όπως
κάθε χρονιά
έτσι κι έφέτος
καλές Απόκριες
με
ΦΙΛΙΠΣ

ΜΕΣΑ ΣΕ 70.000 ΓΑ ΡΥΦΑΛΑ

200 «ΝΤΕΜΠΥΤΑΝΤ» ΣΤΟΝ ΧΟΡΟ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ

Ολος ο γαλαξίας της ευρωπαϊκής ύλη-
λης κοινωνίας συγκεντρώθηκε στην Βιέννη,
για να παρακολουθήσει τον χορό της "Οπερας."
Ανάμεσα στις προσωπικότητες συγκαταλέ-
γονταν η πριγκίπισσα Βεατρίκη της Σα-
βοΐας, οι πύο επίλεκτοι άσοοι των Χειμερι-
νών Όλυμπιακών του "Γκρινμπρουκ", η Γερ-
μανίδα σιάρ Νάντια Τίλλερ. Η γενική όμως
προσοχή ήταν συγκεντρωμένη συνεχώς στην
νεαρή πριγκίπισσα "Ισα φόν Φύρστενμπεργκ
που υπήρξε άδιαμφισβήτητη η βασίλισσα της
βραδυάς.

Η θρυλική "Οπερα της Βιέννης είχε
στολισθεί, επ' ευκαιρία του χορού, με 70.000
γαρύφαλα του θερμοκηπίου και δώδεκα
πλήρεις ορχήστρες έπαιζαν όλη την νύχτα
για τα ζευγάρια, που χόρευαν βάλς στις ά-
πέραντες αίθουσες. Ανάμεσα στις ντάμε-
ς ήταν και 200 νεαρές Αυστριακές «ντεμπυ-
τάντ».

Η βραδυά άρχισε με μιá παράσταση του
Κρατικού Μπαλέτου, στην οποία το κύριο
θέμα έπωμίσθηκε ή πρίμα μπαλαρίνα "Εν-
τελντρουντ Μπρέζνερ. Κατόπιν έγινε ή πα-
ρουσίαση των «ντεμπυτάντ» στην Αυστριακή
πρόεδρο και στα μέλη της κυβέρνησεως, που
ετίμησαν το μεγαλύτερο κοσμικό γεγονός
της χρονιάς.

Δώδεκα δλόκληρες ώρες κράτησε ή έορ-
ταστική εκδήλωση της "Οπερας. Ο χορός
άρχισε στις 9 το βράδυ και έτελείωσε το έ-
πόμενο πρωί στις 9 με μανιώδη άνθοπόλεμο.

ΟΤΙ λαμπρότερο και όμορ-
τερο έχει να επιδείξει ή Βιέν-
νη συγκεντρώθηκε εκείνη την
νύχτα στο ιστορικό μέγαρο της
"Οπερας για τον άγιο χορό.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της Δημοκρα-
τίας, κ. Σάσε, χειροκρότησε
το όλο χορό θέαμα των νεαρών
ντεμπυτάντ, που με θανάσι-
μες τοναλέττες έκαναν την
πολύτιμη κοσμική εμφάνισή τους.

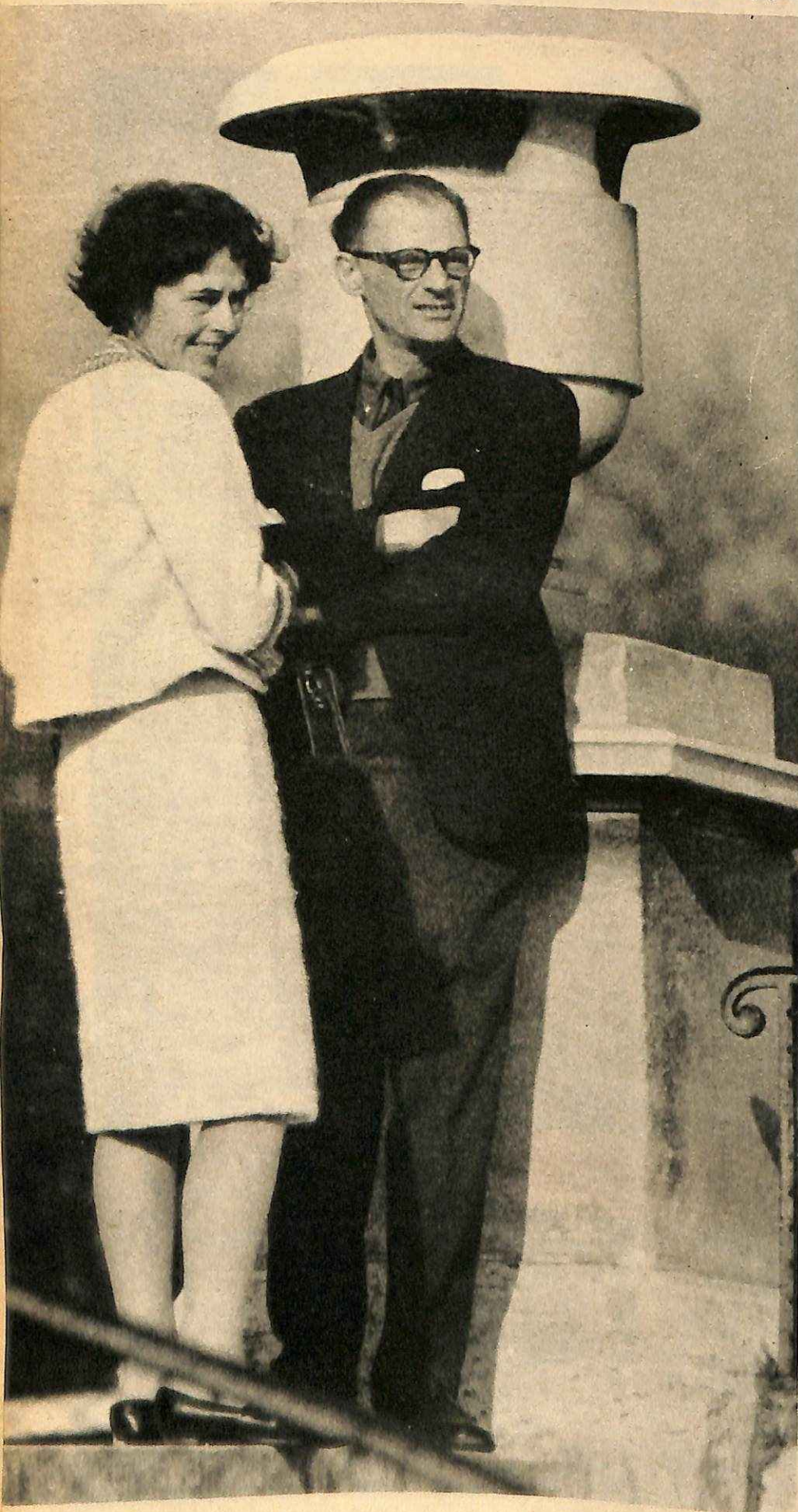

ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ οι νεαρές ντεμπυ-
τάντ και οι καβαλιέροι του
έκαναν την είσοδό τους στην με-
γάλη αίθουσα του χορού. Με έπι-
σημότητα κατευθύνονται τώρα για
ανάληψη μπροστά στον πόεδρο.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ της βραδυάς ήταν ή
πριγκίπισσα "Ισα φόν Φύρστεν-
μπεργκ. Χόρευε συνεχώς με τον
αριστογρά Πακά, γενικό πούζενο
της Ελλάδος στην Βιέννη. Στην
αυτοκρατορία της ήταν μωικές από
τις κομικές καλλονές της ημέρας.

ΤΑ ΠΙΟ γνωστά όνόματα της Εύ-
ρώπης είχαν καταλάβει τις μεγα-
λοπρεπείς σειρές των θεατρικών. Η
ατμόσφαιρα της βραδυάς μετέφερε
τους παρισταμένους έναν αιώνα πί-
σω, στην καλή εποχή της αυτο-
κρατορικής Βιέννης και της άδρια-
τισμένης βασιλείας του βάλς.

→ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ πατέρας, ο "Άρθουρ Μίλλερ έφθασε στο Παρίσι, με την Σουηδή γυναίκα του "Ινγκε Μόραθ και την 'Ισπανίδα παραμάνα τής κόρης τους, για να διαπραγματευθώ το ανέδασμα του τελευταίου θεατρικού έργου του, «Μετά την πτώση», σε παρισινή σκηνή. Είναι έν τούτοις, γνωστό ότι το δράμα πού, έπειτα από σιωπή όκτώ έτών, ξανάφερε τόν Μίλλερ στην ένεργό θεατρική ζωή, ό διάσημος 'Αμερικανός συγγραφέας τό έχει άμπνευσθή από τόν δραματικό γάμο που με την Μαίριλιν Μονρόε. 'Η νύν Κα Μίλλερ δέν εξεδήλωσε καμιά δυσφορία.

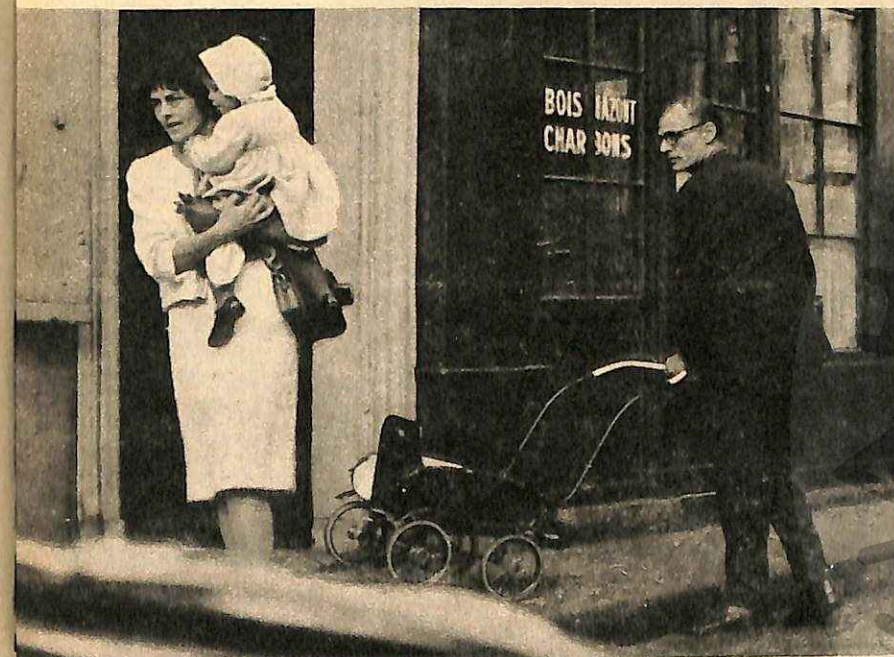
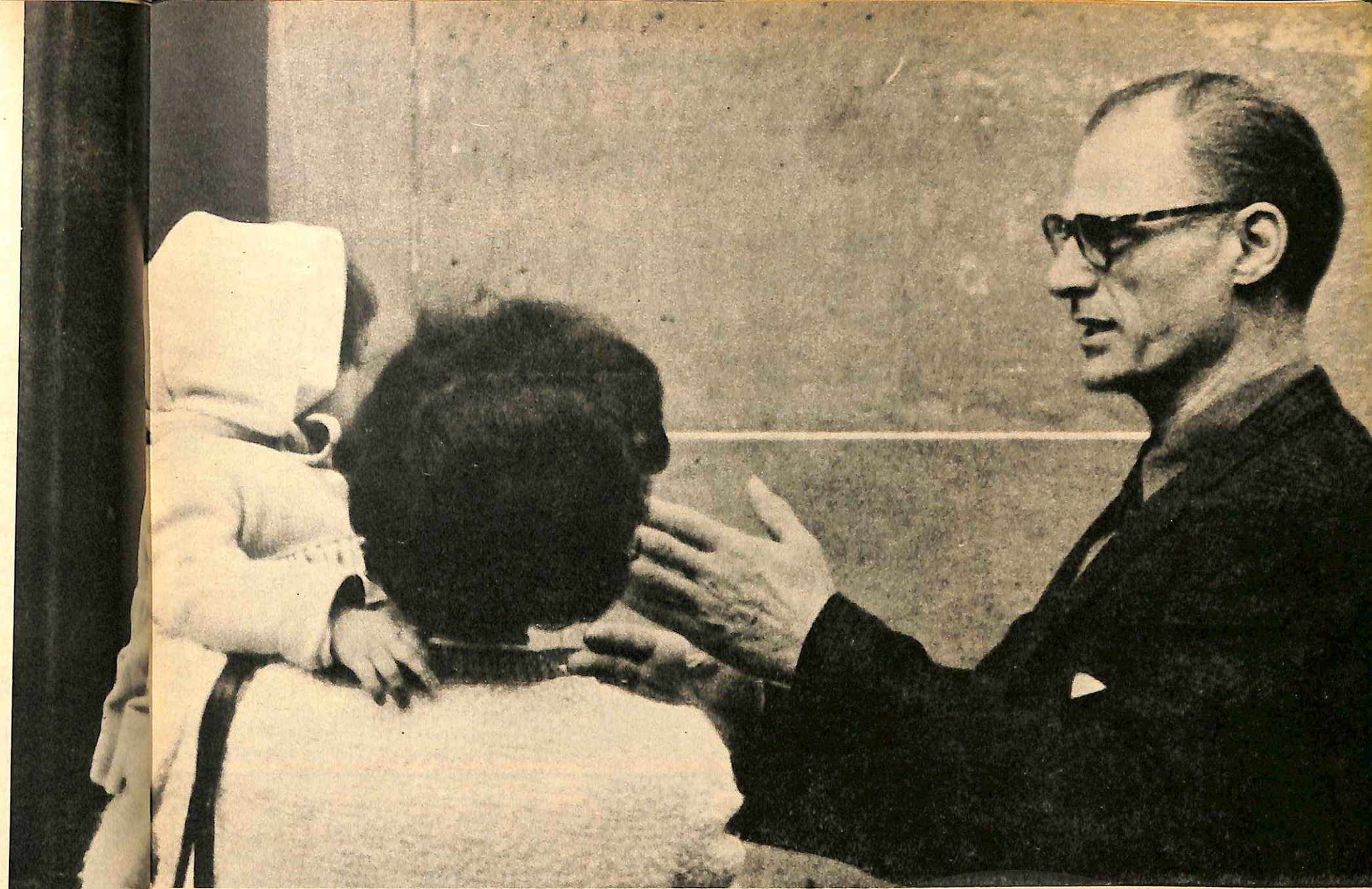
Ένα ταξίδι στο Παρίσι χρόνια τό ώνειρευόταν ή Μαίριλιν Μονρόε. Δέν μπόρεσε ποτέ νά τό πραγματοποιήσει. Μιά μέρα άφησε νά τής ξεφύγν ένα παράπονο: «Θά ήθελα νά είχαμε ένα μωρό και νά γυρίσαμε τόν κόσμο όλόκληρο μαζί με τόν 'Άρθουρ». 'Η ζωή, όμως, είναι ζωή και όχι όνειρο. Τά χρόνια, δυστυχώς, δέν μοιάζουν μεταξύ τους. 'Ο 'Άρθουρ Μίλλερ έφθασε τελευταία στο Παρίσι, όχι, δέβαια, με την Μαίριλιν, αλλά με την νέα του οικογένεια: Τήν γυναίκα του "Ινγκε Μόραθ και τήν κόρη τους Ρεβέκκα.

Δεκαπέντε μόλις μηνών, ή Ρεβέκκα Μίλλερ είναι ένα υγιέστατο και χαρούμενο βρέφος, πού ζυγίζει 11 κιλά.

Μπαμπάς ό "Άρθουρ Μίλλερ διέσχισε τόν 'Ατλαντικό, για νά συζητήσει τό προσεχές ανέδασμα σέ θέατρο τής γαλλικής πρωτεύουσας τού τελευταίου θεατρικού του έργου «Μετά την πτώση». Ένα έργο αφιερωμένο στην Μαίριλιν. Ένας φόρος τιμής στα χρόνια πού πέρασαν μαζί.

'Ο Μίλλερ όμως δέν είχε καιρό για διαπραγματεύσεις. Όλες οι φροντίδες του ήταν αφιερωμένες στην κόρη του Ρεβέκκα. Όλες τις ήμέρες, ό κυνικός τού άμερικανικού εσάτρου δέν επέτρεπε σέ κανέναν απόλύτως νά άσχοληθώ με την Ρεβέκκα, νά τήν πάη περίπατο, νά ξευχήση τό δράδυ όταν έκλαιγε (και συμβαίνει συχνά) ή νά σπρώχνη τό καρροτσάκι της στο πάρκο. Μέχρις ότου ή 'Ισπανίδα γκουβερνάντα, πού παρ' όλα αυτά είχαν φέρει μαζί τους από την 'Αμερική, έπαναστάτησε και πέτυχε νά άποκτήση τό νόμιμα δικαιώματά της πάνω στις φροντίδες τής Ρεβέκκας. Έτσι ό μπαμπάς θά έχη τώρα τόν καιρό νά τελειώσει τις δουλιές του και ή μαμά νά ξαναθυμηθώ τήν φωτογραφική τέχνη της, τραβώντας μερικά όμορφα παριζιάνικα πορτραίτα τής κόρης τους.

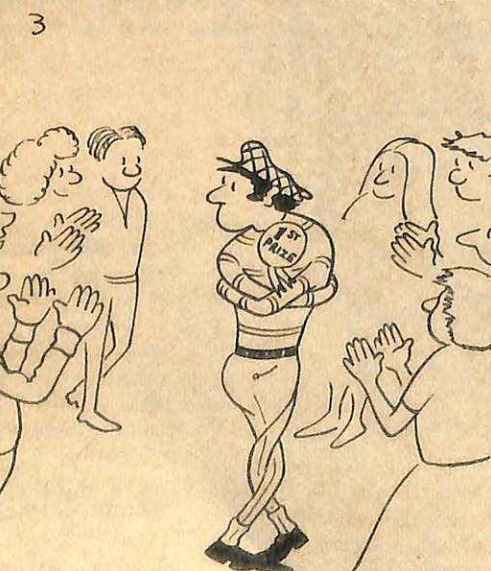
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΜΟΝΡΟΕ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΜΙΛΛΕΡ

Η ΡΕΒΕΚΚΑ είναι ένα ζωηρό και γελαστό μωρό, πολύ άνεπτυγμένο για τούς 15 μήνες τής ηλικίας του. Οι γονείς της βλέπουν στην Ρεβέκκα έναν ακόμη συνεκτικό κρίκο στην ένωση τους.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ότι είναι διαπρεπής συγγραφέας, γνωστός σέ όλο τόν κόσμο, δέν έμποδίζει νά σπρώχνη ό ίδιος τό καρροτσάκι, όπως όλοι οι μπαμπάδες τού κόσμου (άκρο, άριστερά). 'Η μικρή Ρεβέκκα είναι πιά στην ηλικία πού προτιμά νά κινείται με τά δικά της μέσα (άριστερά).

Ό θεατρικός συγγραφέας ή στο Παρίσι τήν εύτυχία πού ήταν μοιραίο νά μη χαρή ή τραγική ήθοποιός

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟ ΤΟΥΙΣΤ

ΔΕΝ υποπτεύονται καθόλου οι χαριτωμένες νέες ότι μια άδεξια ή αφύσικη κίνηση είναι δυνατόν να προκαλέσει όλες τις θλάδες που σημειώνονται στο διάγραμμα: Το τουίσιτ έχει ανάγκη από κανόνες, όπως και η γυμναστική.

Το τουίσιτ δεν πέθανε, όπως είχαν προβλέψει οι Κασσάνδρες του χορού. Δυστυχώς όμως. Γιατί και φέτος, στον πυρετό της Αποκριάς, τα τουίσιτ θα δώσουν πολλή δουλειά στους γιατρούς. Προσεχή, λοιπόν, και μέτρο για να μη σάς οδηγήσει στην κλινική ή, τουλάχιστον, σε πολυήμερο κρεβάτιωμα μια άθωα και πολύ ευχάριστη διασκέδαση.

Εδώ και δυο χρόνια, από τότε δηλαδή που το τουίσιτ άρχισε να συνεπαίρνει νέους και ηλικιωμένους, τα ιατρικά περιοδικά όλου του κόσμου προειδοποιούν για τους κινδύνους. 'Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ένα άρθρο του δρος Σ. Κύγκλερ, της πανεπιστημιακής κλινικής του 'Αμβούργου, που δημοσιεύθηκε τελευταία στην γερμανική «Μηνιαία Έπιθεώρηση Τραυματολογίας».

Και ιδού πρώτα δυο παραδείγματα που αναφέρονται στο άρθρο:

1.- ΚΑΤΑΓΜΑ ΣΤΗΝ ΚΝΗΜΗ

♦ Ο Ότο Β., 58 ετών, βάρους 98 κιλών, πλήρωσε με παραμονή 18 εβδομάδων στην κλινική τον έρωτά του στο τουίσιτ. Σ' ένα απότομο στρίψιμο αισθάνθηκε έναν δυνατό πόνο στην κνήμη, έπεσε στο πάτωμα και δεν μπορούσε να σηκωθεί. Τον πήγαν άμέσως με φορείο στην κλινική. Διάγνωση, από την ακτινογραφία: Κάταγμα της κνήμης και της περόνης. Αποτέλεσμα: Πολλές εβδομάδες στο κρεβάτι, έπειτα γύψος. Συμπέρασμα: Το τουίσιτ δεν είναι και τόσο κατάλληλος χορός για έναν άνδρα εκατό κιλών.

2.- ΑΙΜΑΤΩΜΑ ΣΤΟ ΓΟΝΑΤΟ

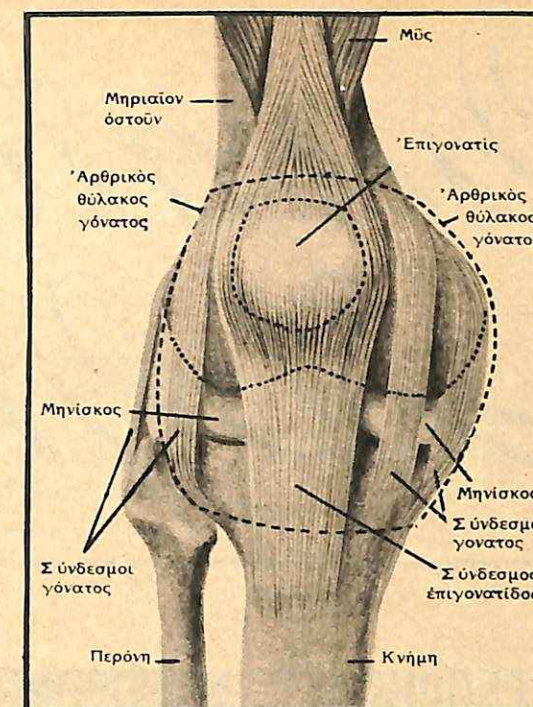
♦ Νά όμως που το τουίσιτ δεν είναι ακίνδυνο ούτε για τους νέους και αδύνατους. Ο Έμπερχαρντ Φ., μαθητής, 14 ετών, βάρους 40 κιλών, αναγκάστηκε να διακόψει την καριέρα του στο τουίσιτ επί επτά ολόκληρες εβδομάδες, εξ αιτίας ενός επιδέσμου γύψου, που του πέρασαν στο γόνατο. Σε ένα απότομο στρίψιμό του, υπεχώρησαν οι σύνδεσμοι των μυών του γονάτος και σχίσθηκαν. Αποτέλεσμα: Σφοδρόι πόνοι σε κάθε κίνηση και ένα μεγάλο αιμάτωμα στο γόνατο.

3.- ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ

Γενικά, η άρθρωση του γονάτος κινδυνεύει περισσότερο από κάθε άλλο σημείο του σώματος, όταν χορεύει κανείς τουίσιτ. Δεύτερο εύπαθο σημείο είναι η άρθρωση του ποδιού. Οι γιατροί Μπ. Νταϊνβίς, από το Μπούφαλο, και Κάρλο Σκοντέρι, από το Σικάγο, αναφέρουν δυο περιπτώσεις νεαρών, 15 χρόνων, που πέρασαν από το χειρουργείο εξ αιτίας του τουίσιτ. Και στις δυο περιπτώσεις είχε αποσπασθεί από την άρθρωση του γονάτος ένα κομμάτι χόνδρου, που παρέστη ύστερα ανάγκη να αφαιρεθεί με έγχείρηση.

4.- ΠΟΤΕ ΧΩΡΙΣ ΠΟΝΟΥΣ

Στην φωτογραφία και καλύτερα στο σκίτσο - αντίγραφο που την συνοδεύει φαίνεται πόσο πολύ στραπατσάρονται το γόνατο και η άρθρωση του ποδιού με το τουίσιτ. Άτομα με αδύνατους μυϊκούς συνδέσμους και αρθρικούς θύλακες παθαίνουν πολύ συχνότερα έ-

Η ΑΡΘΡΩΣΗ του γονάτος. Ίσχυροί σύνδεσμοι συγκρατούν το μηνιαίον οστού με την κνήμη. Το αρθρικό υγρό εμποδίζει, σαν το λάδι, την τριβή.

ξαρθρώσεις από εκείνους που έχουν γερούς συνεκτικούς ιστούς. Και σ' αυτούς όμως είναι δυνατόν να φύγει από την θέση της ή επιγονατίδα, αν και τις περισσότερες φορές γυρίζει μόνη της στο κανονικό. Όπωςδήποτε, όμως, και η χωρίς άπώτερες συνέπειες περιπέτεια αυτή δεν περνά χωρίς πόρους.

5.- ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΛΑΣΤΙΧΟ

Άλλη περίπτωση: Η κοπέλλα, στην μέση (με την άνασκημένη φούστα), ανήκει στην κατηγορία εκείνων που, από ανατομική κατασκευή, το πόδι τους γυρίζει εύκολα προς τα μέσα. Αυτό οφείλεται σε αδυναμία και υπερβολική ελαστικότητα των συνδέσμων και είναι πλεονέκτημα για το τουίσιτ. Γιατί τα άτομα που έχουν κανονικά πόδια δεν θα μπορούσαν να πετύχουν τόσο στρίψιμο. Μπορεί κανείς να την παραβάλει στο ζήτημα αυτό με τις χορεύτριες του μπαλέτου και με τους «άνθρωπους-λάστιχα» των βαριετέ ως ένα σημείο όμως, γιατί για τους τελευταίους αυτούς η εύκίνησή δεν οφείλεται σε αδυναμία των συνδέσμων, παρά σε εξάσκηση όχι μόνο τοπική, αλλά γενική, που κρατά τον υπόλοιπο κινητικό μηχανισμό του σώματος συνεχώς άφυπνισμένο. Οι άσσοι, λοιπόν, του τουίσιτ, που οφείλουν την μαεστρία τους σε ασθενείς συνδέσμους, πρέπει να ασκούν και το υπόλοιπο σώμα τους ή, τουλάχιστον, να χορεύουν συντηρητικότερα.

6.- ΤΟΥΙΣΤ ΚΑΙ ΠΑΧΟΣ

Υπάρχει τουίσιτ «χωρίς δάκρυα»; Για το τουίσιτ χρειάζεται καλή γενική κατάσταση του σώματος, που δεν μπορεί να αποκτηθεί παρά μόνο με γυμναστική. Όποιος το παραμελεί αυτό είναι έκθετος στους κινδύνους όχι μόνο θλαδών των αρθρώσεων, αλλά και σφοδρών οσφυαλγιών και μυϊκών διαστρεμμάτων στον τραχήλο και στην πλάτη (πιασίματα). 'Ιδιαίτερα, άτομα που έχουν περάσει τα σαράντα πέντε και έχουν κάπως

μεγάλο πάχος, πρέπει να προσέχουν πολύ περισσότερο.

7.- ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΣΠΟΡ

Υπάρχει ακόμη ένα πρόβλημα: Το παπούτσι. Για τους άνδρες που φορούν σταθερά παπούτσια δεν γεννάται ζήτημα. Στις γυναίκες, όμως, τα παπούτσια με το τακούνι - σιλιέττο και την πολύ λεπτή σιόλα είναι ακόμη πιο επικίνδυνα όταν χορεύουν τουίσιτ. Το ιδεώδες: Παπούτσια - παντούφλες ή καθόλου παπούτσια, έστω και αν το τελευταίο αυτό πληρώνεται από την κάλτσα.

Και οι αγώνες τουίσιτ; Το ρεκόρ διαρκείας το κατέχει μια Άγγλίδα, με χρόνο 20 ώρες και 10 λεπτά. Πρόκειται για έπικίνδυνο σπόρ, όπως και κάθε άλλη υπερβολή.

8.- ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Δίδαγμα: Οι γιατροί δεν θέλουν να αφαιρέσουν από τον κόσμο μια χαρά, όπως είναι το τουίσιτ. Το αντίθετο, μάλιστα: Έγκρίνουν κάθε σωματική άσκηση, αδιάφορο αν αυτή λέγεται χορός ή σπόρ. Θεωρούν, όμως, απαραίτητο να υπαρχουν και στον χορό κανόνες και συστήματα, όπως και στην γυμναστική.

ΚΑΤΑΓΜΑ της κνήμης ενός πενήνταχρονου από τουίσιτ. Είναι φανερό από την ακτινογραφία σε τι προσπάθεια υπεβλήθη το πόδι, ώστε να σχισθεί το κόκκαλο έτσι.

ΤΟ ΚΟΚΚΑΛΟ δέθηκε σύρματα. Μετά από 8 χρόνια, η ακτινογραφία παρουσιάζει πλήρη συγκόλλησή του κατάγματος. 'Ας όμως τόσο κόπο ένα τουίσιτ!

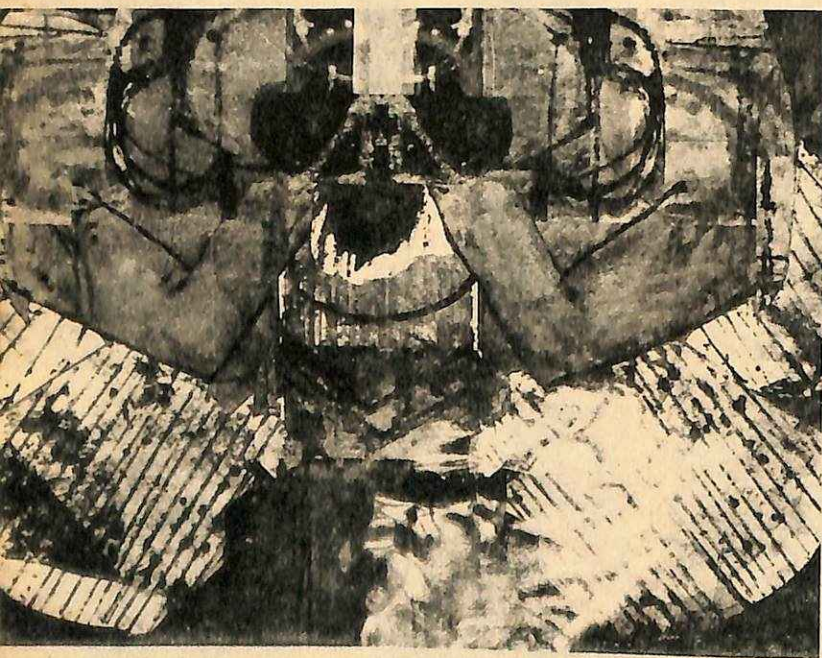
Αθηναίοι και Αθηναίες

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Μεγάλων κυρίως διαστάσεων και διακοσμητικών τάσεων — με την καλή τους έννοια — είναι οι περισσότερες από τις συνθέσεις του Ν. Γεωργιάδη, που εκτίθενται στην γκαλερί «Μέριλιν». Μία δουλειά που, στην εικαστική της μορφή, κλείνει πολλές επιδόσεις και από την σκηνογραφική δουλειά του καλλιτέχνη στο θέατρο.

Λάδι σε ξύλο γ

Η μεγάλη επιτυχία που είχε η πρώτη ατομική παρουσίαση του Νίκου Γεωργιάδη στην Ελλάδα, στην νέα γκαλερί «Μέριλιν», αποδεικνύει για μία ακόμη φορά ότι το κοινό μας έχει να διακρίνει τις πραγματικές αξίες, όταν υπάρχουν. Άγνωστος στην χώρα μας ο συμπατριώτης μας Νίκος Γεωργιάδης, έχει διανύσει σημαντική πορεία στην ζωγραφική σε χώρες του εξωτερικού και κυρίως στην Αγγλία, όπου θεωρείται ένα από τα ζωντανότερα και ερευνητικότερα ταλέντα της σύγχρονης ζωγραφικής. Από τις στήλες των «ΕΙ» ο ν ο υ ο έχουμε πάλι ασχοληθεί με το έργο του Νίκου Γεωργιάδη, με την ευκαιρία της τελευταίας ατομικής του έκθεσης σε μία από τις σημαντικότερες γκαλερί του Λονδίνου. Έργα του έχουν αγοράσει από το Μουσείο Βικτωρίας και Άλβερτου, το Βρετανικό Συμβούλιο Τέχνης και πολλούς αξιόλογους συλλέκτες (μεταξύ των οποίων και ο έφορος της Γ. Καρράς). Η παρουσίαση των έργων του Ν. Γ. μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα σίμπωμα της γενικότερης διαθέσεως του αθηναϊκού κοινού να ανακάνει τις επαφές του και στον τομέα της τέχνης με τον ευρωπαϊκό χώρο. Είναι δημιουργείται το κατάλληλο κλίμα για την εξέλιξη των αιτίων που διακινούν πολλούς καλλιτέχνες μας να σταδιοδρομήσουν με επιτυχία μονάχα στο εξωτερικό. Οι περιπτώσεις δεν είναι λίγες και ένα από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα είναι ο Νίκος Γεωργιάδης.

Ο γνωστός τεχνολόγος Α. Γ. Σόλης γράφει σχετικά με τον Γεωργιάδη τα εξής: «Σήμερα, τα όραμα της φύσης και της τύχης έχουν χάσει από την μαγική ισχύ τους. Τα καινούρια και τα πιο ένοργα τα μηχανήματα ή τα κατασκευάζουν οι καλλιτέχνες. Όλοι, όμως, και από τους πιο μεγάλους, δεν είναι και εγόντες. Λίγων τα έργα φανερώνουν πραγματικά ένα όραμα: Ο Κλέε, ο Μιρό, ο Μασσόν, η Βιέιρα ντ' Σίλβα. Από το σόι τους είναι και ο Νίκος Γεωργιάδης».

Εμείς, περισσότερο διαισθητικά και χωρίς απαιτήσεις υψηλής κριτικής, διαβλέπουμε στον Ν. Γ. μία ώριμη εξισορρόπη-

ση του αιώριου και του φθορού, του ιλιγγιωδώς μετακινούμενου και ακαθόριστου με το άρχετυπο σταθερό. Βλέπουμε να κλονίζονται οι γεωμετρικές και χρωματικές σχέσεις γύρω από έναν άξονα, μία κοσμική άρχη ισορροπίας, που τελικά τις σώζει και τις καταξιώνει. Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσαμε να πούμε πως ο Ν. Γ. συναντά πάλι τις πηγές της ίδιας του ζωγραφικής σταδιοδρομίας και ίσως πιο συγκεκριμένα από ό,τι το προσπάθησε γύρω στα 1950 (στην σχολή, τότε, του Γιάννη Τσαρούχη).

Α.Π.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΜΑΥΡΟΪΔΗ

Η τελευταία έκθεση του Γιώργου Μαυροΐδη μας έφερε και πάλι σε επαφή με τον σεισμό αυτό καλλιτέχνη, που αποτέλεσε δημιουργικά την ζωή του δόξαση χρησιμότητας την τέχνη και θεωρητικά (σαν καθηγητής στην «Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών») και πρακτικά (σαν ζωγράφος), εγκαταλείποντας τις λαμπρές προ-

Γ. ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ: Μπλέ πορτραίτο. (0,55 X 0,45), λάδι, 1958.

οπτικές μας διπλωματικές σταδιοδρομίας. Παρ' όλα αυτά δεν ήταν λίγες οι φορές που ο Γ. Μαυροΐδης διέπρεπε σαν επεξεργαστής της ζωγραφικής μας στο εξωτερικό. Η συμμετοχή του σε δύο Μπιεννάλε, του Σάο Πάολο (Βραζιλία) το 1953 και 1957 (στην τελευταία μάλιστα πήρε και ασημένιο μνεία), μία σημαντικώτατη ατομική έκθεση στην γνωστή γκαλερί «Γιόλντ» της Ν. Τόκης, το 1956, καθώς και η συμμετοχή του σε μία διεθνή έκθεση στην γκαλερί «Ερνέστερο» του Λονδίνου, στα 1960, πρέπει να παραδεχθούμε ότι άνοιξαν την δόξα της επιτυχίας για την ελληνική τέχνη στο εξωτερικό.

Ε'Η ζωγραφική του Μαυροΐδη δημιουργεί αυτόματα αξιώσεις πληρότητας και αυτοκρίσεως από το επίκαιρο, είχε γράψει σε κάποιο σημείωμά του ο Μανώλης Χατζιδάκης στα 1954. Σήμερα, βέβαια από

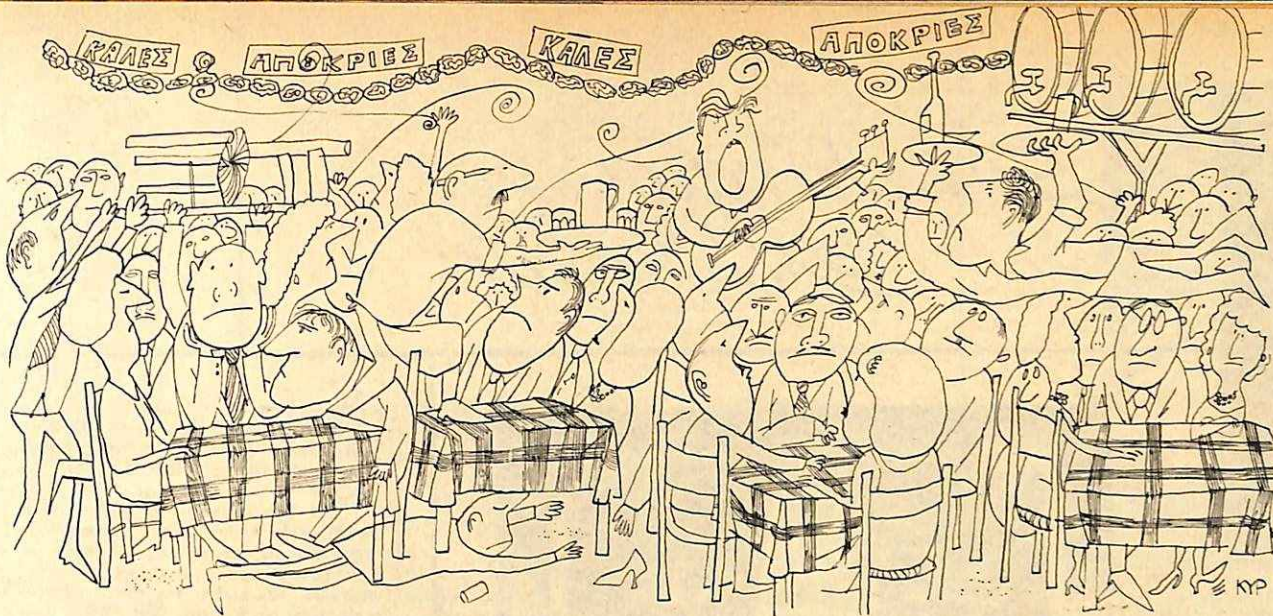
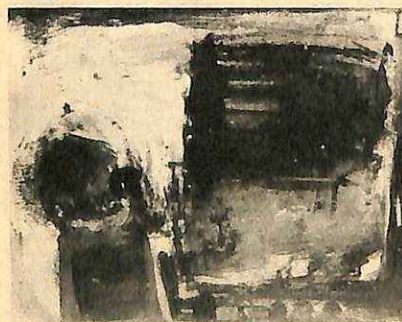
Γ. ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ: Μύκητας Ι. (1,40 X 0,90), κόλλα, 1959.

μία δόξαση δεκαετία ωριμότητας, ο Γεωργιος Μαυροΐδης δικαίωσε απόλυτα τις αξιώσεις αυτές.

►► Σαν έναν απολογισμό της θητείας του στο εξωτερικό, χαρακτηρίζει η κ. «Ελένη Βακαλό, η οποία προλογίζει τον κατάλογο της έκθεσης, την πρώτη ατομική εμφάνιση του Γεωργίου Μαυροΐδη, σε μία από τις αθουσες του Ξυλού. Με την χαρακτηριστική ελκυστική παλαιότερα ο νέος καλλιτέχνης, πριν φύγει με υποτροφία του Ι.Κ.Τ. για το Παρίσι. Εκεί, όμως, σαν συνέχεια και προέκταση των δυνατοτήτων του, επιδόθηκε στην ζωγραφική και στην λογογραφία. Τριαντάξι έργα του — 12 λογογραφή και 24 γκουάς — αποτελούν την πρόσφατη προσφορά των αναζητήσεων του κ. Γεωργιάδη στον εικαστικό χώρο. Και σαν απολογισμός της τριετίας αυτής θητείας του στο Παρίσι, πρέπει να παραδεχθούμε ότι η έκθεση του πρωτοεμφανιζόμενου νέου καλλιτέχνη έχει απόλυτη επιτυχία.

Κ.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΙΔΗΣ: Ίσπανικό έθνιο. (21 X 27), γκουάς.

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Με σταθερή και πλειοψηφούσα κυβέρνηση στην Βουλή, επενδυτική και εργατική επιτροπή Καρναβάλου στην Πάτρα και τα αποκριάτικα Σαββατοβριακά, μερικώς αξιόδεντα ακόμη, αντικρύζουμε το άθρηναϊκό μας μέλλον.

Θα χρειασθώ ίσως κάποιο ταξιδάκι μέχρι την Πάτρα — δόξαση για την κατάκτηση ενός εύπορου δαματίου, μέσα σε έπιπεδο νομαρχίας για το μεσημβρινό φαγητό και γνωριμίες με την συντριπτική πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου Πατρέων, για την εξασφάλιση κάποιας γωνιάς θεωρείου στο εορτάζον Δημοτικό Θέατρο της αρχαϊκής πολιτείας — θα χρειασθούν και όλα αυτά μετά το ταξίδι, αλλά την Κασσάκη Δευτέρα θα έχουμε την βεβαιότητα ότι κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να είμεθα συνεπείς με τα έθιμα και την παραδοσιακή ταλαιπωρία.

Το μέγα γεγονός, όμως, ότι πλημμυρίζει τις καρδιές μας με γλυκιά προσμονή και μας στέλνει πίσω στις πιο νεανικές μας ημέρες, η αίσθηση που μας φέρνει αθέλητα το τραγούδι στα χείλη και μία ανεξήγητη άναμνηση, κάτι σαν μυστηριακή άναμνηση στο πνεύμα και στο σώμα, δεν είναι, άσφαλώς, η μεθυστική δεύτερη Κυριακή της Αποκριάς, μόνο και μόνο επειδή είναι αποκριάτικη.

Κυριακή του Ασώτου είναι η επωνυμία της και υποσχεταί μεγαλύτερο γλέντι και μεγαλύτερα έξοδα σε όλους μας. Καθώς μπαίνουμε βαθύτερα στο πολύχρωμο δάσος του Καρναβάλι, οι χοροί πολλαπλασιάζονται σαν τα μανιτάρια μετά την βροχή και όσοι δεν έλπιζαν πια πως θα συναντήσουν, στο σύστημα μιας πρόσκαιρης μέθης, την Βαλκυρία που θα άμεινι τον μεσολάικα ήρωισμό τους, θέλουν να πιστεύουν ότι στην περιφέρεια των χορευτικών δεινών θα δοκιμάσουν λίγων από τον στεντόν κόσμο μιας άρροπορημένης φρονήσεως. Είναι η ίδια εποχή που οι ρομαντικές κυρίες της μέσης ηλικίας ξεθάβουν τα ρούχα της Κοκκινοσκουφίτσας, με την ελπίδα ότι θα συναντήσουν, επιτέλους, τον λύκο, που τόσο φοβόταν άλλοτε...

Υπάρχει, βέβαια, και η Τοικνοπέμπτη, αλλά δεν νομίζω ότι της αναγνωρίζει κανείς αρμοδιότητα να αναστατώνει την ζωή του, έστω και μία φορά τον χρόνο. Το μόνο που συμβαίνει μ' αυτή είναι να ανεχόμεθα το παραδοσιακό, αλλά και τόσο κακόηχο «τοίκιτισμα» του φαγητού και να αναγνωρίζουμε την συμβολή της στην δημιουργία μιας αποκριάτικης βραδυάς.

Άλλο δέχεται, άλλο είναι το μέγα γεγονός, που μεταμορφώνει την ερχόμενη Κυριακή, που την αποχωρίζει από την διμοιρία των κοινών άργιων και την κάνει βασίλισσα.

Την Κυριακή φθάνει η άνοιξη.

Θ. Λασκαλόπουλος

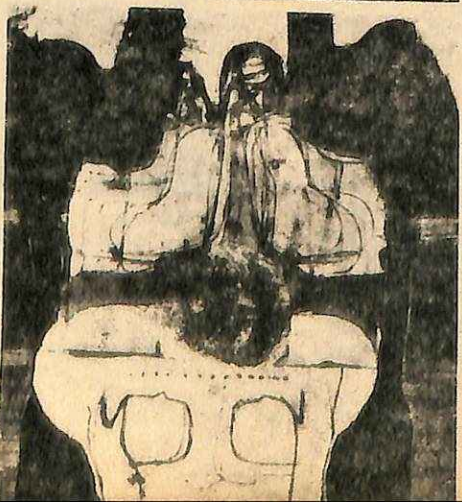
ΜΑΡΙΛΙΝ. Είναι ίσως ένα άκουσμα από τα έντυπα μνημόσυνα στο δυοφο κορίτσι που έφυγε πρόωγα από το σινεμά και τις καρδιές των θαυμαστών του. Είναι ίσως μία προσπάθεια εμπορικής επιτυχίας κι αυτή, όπως όλα τα άλλα. Δεν μπορεί όμως κανείς να πιστέψει πως μέσα στις στροφές αυτού του δίσκου δεν υπάρχει λίγη συγκίνηση, στενά δεμένη με το όνομα της Μονρόε, ότι δεν υπάρχει λίγη αγάπη για τ' όνομα που γράφτηκε με κόκκινο ενένοο στον τίτλο του εξώφυλλου. Είναι άπιαστο να κυριαρχή μόνο το εμπορικό πνεύμα σε έναν τόσο έντυπωσιακό συγκινητικό δίσκο. Η Μαρίλιν στο εξώφυλλο. Όμορφη όσο ποτέ, ζωντανή όσο ποτέ, με τα χέρια ύψωμένα συμβολικά σε μία άναμνηση, που ίσως ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε, όσο κι αν προσπάθησε, όσο κι αν προσπάθησαν.

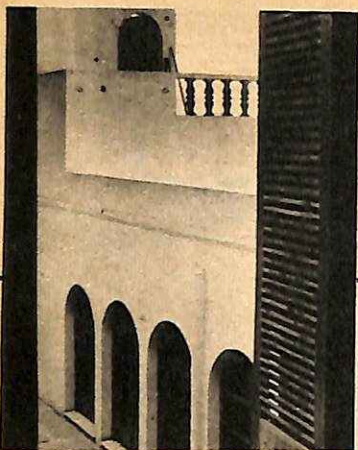
Και μέσα στον δίσκο, άναμνησεις από την Μαρίλιν. Μουσική από τις πιο γνωστές ταινίες της και η ίδια ή φωνή της, πριν άσχετα χρόνια, ζωντανή, τρυφερή και θορυβική, άπειραχτη ακόμη από τις απογοητεύσεις και τους επιλάτες του Χόλλυγουντ.

Μουσική από το «Δέο» ν ο μπίνες λάικ από μπίνες, που γύρισε το 1955. Ε'χ'η γυνή, αέληνη και «Αφ'ερ γιού γκέτ γουάι γουάι, γιού ντόντ γουάι γιού γκέτ γουάι». Από μία προηγουμένη επιτυχία της Μονρόε το «Ποτόμι χωρίς επιστροφή», το «Θ' αν σίλερ νότλαρ» και το «Αί' μ γκόινγκ τού φάιλ μ'ι κέμπε». Επίσης, το θέμα της ταινίας «Πέρε γουότ ν ο ητέρεν». Μία παλαιότερη ταινία της Μαρίλιν: «Οι άνδρες προτιμούν τις ξανθές». Σ' αυτή τα κομμάτια άκούγονται η Μαρίλιν μαζί με την Έλιν Γουίλσον. Και τραγουδούν το «Ε' λιλ γκέλ φρόμ λιλ Ρόκ» και «Χουέν λάβ γκούους αόγγκ». Τ' άκουχουν άκόμη άλλα δυο τραγούδια: Το «Τ' ά διαμάντια είναι οι καλύτεροι φίλοι μ'ας κοπέλλας», και το «Μπάμ - μπάμ, μπέμπι-τιν».

Πολύ ενδιαφέρον δίσκος γι' αυτή την έδδομδα: «Τοίν - τοίν - τοίν», με την Μαρίζα Ραμπιν. Την νεαρή Ιταλίδα τραγουδίστρια, την είχαμε γνωρίσει στην Αθήνα όταν τραγουδούσε στο «Νο-τούρνο». Ήταν άγνωστη τότε στο κοινό των δίσκων, αλλά στην Ιταλία το όνομά της λέει πολλά σε όσους άκούμε ραδιόφωνο ή βλέπουν τηλεόραση. Τώρα, η Μαρίζα κυκλοφορεί τον πρώτο της δίσκο στην χώρα μας. Είναι το γνωστό «Τοίν - τοίν - τοίν» με την χαρούμενη μελωδία. Η έκτέλεση είναι περίφημη. ΜΑΤ.

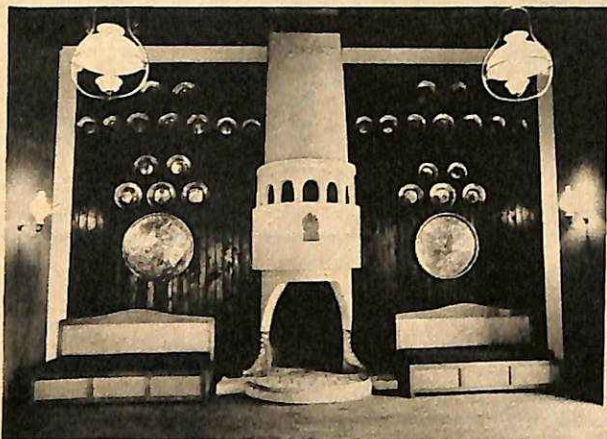
Λάδι σε ιανί

Τμηματική όψη της αούλης και οι θολωτές τζαμαρίες.

Το «Σπίτι του 'Αρία» στην Πλάκα

Το μεγάλο τζάκι, που βρίσκεται στο άνωγειο. Παλιά διακοσμητικά πιότα από χαλκό είναι κρεμασμένα στους τοίχους.

ΑΝ ΑΡΧΗ ΗΝ ΑΡΙΑΣ... 'Ο 'Αρίας, που επί 20 χρόνια ανοίγει (και κλείνει) μπουνάτ, πάντα γεμάτος πλούσια άποθέματα φαντασίας, πάντα γεμάτος άνησυχίες και σχέδια, πάντα γεμάτος λαχτάρα να συμφιλιώσει το αθηναϊκό (νυκτόβιο) κοινό με το καλό γούστο...

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ήρθε το «Σπίτι του 'Αρία», στην Πλάκα. Τι είναι το «Σπίτι του 'Αρία»; Κατ' αρχήν, όπως υπονοεί και ο τίτλος, είναι περισσότερο σπίτι και λιγότερο ταβέρνα. Είναι ένα αθηναϊκό άρχοντικό, με ανώγειο

ναυμε σε λύσεις ξερές και στεγνές, αυστηρές και μονοειδικές, μπορούμε να άντλούμε θέματα και ιδέες από την παράδοση και να δημιουργούμε ζεστά περιβάλλοντα μέσα στην παλιά πόλη.

ΥΠΑΡΧΟΤΗ στο «Σπίτι του 'Αρία» δύο μεγάλες αίθουσες, μία στο ισόγειο και μία στον πρώτο όροφο, μία μικρότερη αίθουσα και δύο γραφικά πατάκια. 'Υπάρχει η πατροπαράδοτη αούλη, πλακόστρωτη, με μαρμαρινή κρήνη (στην θέση περίπου όπου ήταν η κρήνη του παλιού άρχοντικού) και μεγάλη κούρτια. Οι τοίχοι έχουν επενδυθεί με λαϊκά ύφαντά, με χαλκό και με ξύλο. Για λάμπες χρησιμοποιούνται παλιά μπρούντζινα φανάρια και λάμπες από ύδαλινα.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ πρόγραμμα θα προσφέρει ο ίδιος ο 'Αρίας ενισχυμένος από τον λόγο των μουσικών του, που θα τον αποτελούν έξη κιθαρωδοί (δύο Ράσοι, ο Γκρίσσο και ο Τσουπίτσκι, ο Πάνος Σάμης —που θα απαγγέλλει και ποιήματα του Σπέρρη και του 'Ελύτη—, ο γνωστός από την «'Οδό άνοιξης» Λάκης Παπαός, και άλλοι δύο). Και φυσικά στην λίστα των άθαντάς του κέντρου θα πρέπει να προστεθεί και η κουζίνα του, που θα την διευθύνουν τέσσερις διαπρεπείς άρχιμαγειρείοι...

ΟΛΑ ΚΑΛΑ, ΛΟΙΠΟΝ, όλα σωστά, όλα ντυμένα με την φροντίδα του καλού γούστου. Και το «Σπίτι του 'Αρία» ξεκίνησε το περασμένο Σάββατο, για να διαγράψει την τροχιά του στο στερέωμα της νυκτερινής 'Αθήνας. 'Ο 'Αρίας έχει σχέδια, φιλοδοξίες, όνειρα. **ΑΡΓΟΤΕΡΑ** θα οργανώσει πολιτιστικές βραδιές, εκδόσεις ζωγραφικών και κίτι, που είναι το μεγάλο μεράκι του, —να παρουσιάσει με θεατρικό τρόπο διάφορα τραγούδια, με συμμετοχή των γαργαρονών του κέντρου και του κοινού...

Φρ. Γερμανός

►► Πήρασε για τρις μέρες από την 'Αθήνα ο Πελπίνος Ντι Κάπρι, «Μπρίλντ» διά τείσερα, για την 'Ιταλία. 'Ο νεαρός άχένιστος τραγουδιστής με τα γυαλιά και την περίεργη φωνή είναι δημοφιλέστατος στην 'Ελλάδα, όπως και σε πολλές χώρες. Πρώτο του τραγούδι, που γιορτάσαμε εδώ, ήταν το «Λέτ μοι κράν», σε γλώσσα αγγλική. Τώρα ο Πελπίνος συνεχίζει την παράδοση των Ιταλοαμερικανικών τραγουδιών, σημειώνοντας άπαιχτες. Μία από τις τελευταίες του —τόν άκούσαμε να τραγουδά με πολύ κέφι στο «Νοτοόνο» — είναι και το «Τ' δ βίστο Ντομίνια αέρας».

Μία από τις μεγαλύτερες καλλιτεχνικές φυσιογνωμίες της Εύρώπης, ένας διάσημος 'Ιταλός συνθέτης, ήλθε στην 'Αθήνα με σκοπό, όπως μάς είπε, να γεμίσει την ψυχή του με 'Ελλάδα. 'Ο Τζάν Κάρολο Μενόττι λατρεύει την πατρίδα μας. Και πάντοτε άναζητά ευκαιρία να την επισκεφθεί, να ζήσει κάτω από τον ούρανό της, έστω για λίγα είκοσιτετράωρα, να ιδη τα άξιοθέατα της και να συναντηθεί με πολλούς φίλους του, προσωπικότητες των γραμμάτων και της τέχνης. Τό λεπτό, φωτεινό πρόσωπό του λάμπει κυριολεκτικά όταν μιλά για τον τόπο μας. Και θέλει αυτό που αισθάνεται να το δώσει με νάτες. Να συνθέσει ένα έργο με θέμα έμπνευσμένο από την 'Ελλάδα.

Μολονότι αυτή την φορά, όπως τουλάχιστον ο ίδιος έτόνισε, δεν ήλθε με συγκεκριμένα καλλιτεχνικά σχέδια, δεν μπόρεσε τελικά να ξεφύγει από τον πειρασμό των προτάσεων, πού, ως γνωστόν, μονίμως κσιέχουν τον Μενόττι. 'Ετσι, κατά το διάστημα των τεσσάρων ήμερών που έμεινε στην 'Αθήνα, ο Τζάν Κάρολο φαίνεται ότι δεν έχασε τον καιρό του. 'Επρότεινε στον θίασο του Θεάτρου Τέχνης και σε μία πρωταγωνίστρια, την Βούλα Ζουμπουλάκη, να έμφανισθούν στα πλαίσια του Φεστιβάλ του Σπολέττο. 'Αναμφισβήτητα τιμητικές προτάσεις, αφού σε όλους είναι γνωστή η ύψηλη ποιότητα των παραστάσεων και γενικά των εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται σ' αυτό το Φεστιβάλ. Τα πιά γνωστά συγκροτήματα, αλλά και μεμονωμένοι καλλιτέχνες, από όλον τον κόσμο, που έχουν να επιδείξουν αξιόλογη δράση στον τομέα της τέχνης, δίνουν κάθε χρόνο το «παρών» στην μικρή πόλη του Σπολέττο. Τα πιά ενδιαφέροντα είδη θεάτρου, μουσικής και χορού, μοντέρνα και κλασικά, κάνουν την εμφάνισή τους στο «Φεστιβάλ των δύο Κόσμων», όπως χαρακτηρίστικά και δικαίως άποκαλείται. 'Η τελική εξέλιξη των δύο προτάσεων δεν είναι άκόμη γνωστή, αν και υπάρχει, τόσο από τον Κάρολο Κούν, όσο και την Βούλα Ζουμπουλάκη, μεγάλη προθυμία να έμφανισθούν στα πλαίσια του ευρωπαϊκού αυτού Φεστιβάλ. 'Ο Μενόττι, όμως, δεν φροντίζει μόνο να έξασφαλίση την συμμετοχή καλλιτεχνών και συγκροτημάτων στο Φεστιβάλ που δημιούργησε και διευθύνει από χρόνια. Προσπαθεί να έξασφαλίση την παρουσίαση δικών του έργων σε ξένα θέατρα και Φεστιβάλ εκτός 'Ιταλίας. 'Η δραστηριότης του και στον τομέα αυτό είναι πραγματικά άπίστευτη. 'Επιφελομένους, λοιπόν, του ταρινού ταξιδιού του, συναντήθηκε με τον γενικό διευθυντή της Λυρικής Σκηνής, κ. Κωστή Μπαστιά, (ό οποίος του παρέβρε και γούμα στο «Κίνγκ Τζάρτζ») και άπεφάσισαν όπως την σύγχρονη όπερα του Τζάν Κάρολο Μενόττι «'Ο πρεσβευτής». Δεν άρκεστέκε όμως σ' αυτό. 'Εξήτησε το ίδιο δράδυ να άκούση άρισμένα βασικά στελέχη της Λυρικής, ώστε από τώρα, ένα όλόκληρο χρόνο πριν, να άρχισή την προετοιμασία της παρουσιάσεώς του. 'Ο «πρεσβευτής» θα άνδραστή με σκηνοθεσία του ίδιου.

Τίς λίγες έλεύθερες ώρες του, κατά την διάρκεια της εδώ παραμονής του, ο Τζάν Κάρολο άφιέρωσε σε περιπάτους στο κέντρο και στα προάστια των 'Αθηνών **ΣΚΟΥΝ**.

Οι έξη 'Ιαπωνίδες χορεύτριες πού, με έπικεφαλής τον Τακεούτος Κέιγκο, παρουσιάζουν στην 'Αθήνα ένα κράμα κλασικών Ιαπωνικών χορών και σύγχρονων ευρωπαϊκών ρυθμών

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ (Μονή 'Αγίου Νεοφύτου, 1188 μ.Χ.) Είναι ένας από τους 81 πολύχρωμους πίνακες που περιλαμβάνει τελευταία λαμπρή έκδοση της «Οθόνης». **ΚΤΙΡΙΟΣ:** ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ. Σε τεράστιο στήλια και σε έκταση θαυμάσια, προστέθηκε στην σειρά «Παγκόσμιος Τέχνης», που έχει για στόχο της το να καταστήσει εύρύτερα γνωστά τα άριστουργήματα των ελκαστικών τεχνών. Το λεύκωμα, με πρόλογο Α. Χ. Νέγκρου και έκτενη εισαγωγή 'Ανδρέα Στυλιανού, έξεδόθη από την «Γραφική Σοσιαίτω της Νέας 'Εόκης», σε συνεργασία με την «Οθόνη» και τυπώθηκε στο Μιλάνο. Πρό ήμερών έφθασαν και στην 'Ελλάδα αντίτυπα της αγγλικής και γαλλικής εκδόσεως και διατίθενται προς δρχ. 510 έκαστον.

Πολλά και όγκωδη τα νέα βιβλία έφέτος, και μάλιστα τα έμφανισθέντα τις τελευταίες ήμέρες του Δεκεμβρίου. Εύλογον, όθεν, ή κάποια άρχιναία των «12», που ήδη άνέβησαν δύο συναντήσεις τους, μέχρις ότου καταποτισθούν καλύτερα — όσοι τουλάχιστον εξ αυτών παρακολουθούν, πράγματι, τα νέα βιβλία, γιατί δεν πρέπει να λησμονήται ότι έπιλεκτο μέλος της 'Ομάδος, σε δημοσιευθείσα συνέντευξή του, έχει δηλώσει πώς... μόν ο ξαναδιαβάσει Βολταίρο, Κοραή κλπ. Σημειώνουν ότι το έν λόγω μέλος άνήκει και στην έπιτροπή που άπονέμει κάθε χρόνο τα Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία σε σύγχρονους «Έλληνες συγγραφείς».

ΔΕΚΑ εκδόσεις, σε 42.000 αντίτυπα, μέσα σε λίγα χρόνια, είναι δημοσιευμένες μία σπάνια για έλληνικό διδίο έπιτυχία. Και όμως αυτό είναι το ερεχθίδ του «Εκδότου Βιβίου», του κ. Κώστα Ζουμπουλίου (10η έκδοση, «Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας», σελ. 450), που, γραμμένο σε β. στίχο, σελ. 450), με χιούμορ και άφαιρα λογοτεχνική γλώσσα, άποτελεί έναν εύχρηστο «'Οδηγό καλής συμπεριφοράς, προσαρμοσμένο στα έλληνα ήθη». 'Ο συγγραφέας έξετάζει σ' αυτό όλες τις περιπτώσεις της κοινωνικής ζωής του σύγχρονου ανθρώπου και δίνει πάντα τις άμεζουσες άπλές και πολιτισμένες λύσεις.

►► Τόν άπολογισμό μίας γονιμότητος τριετίας θα παρουσιάσουν στο άθηναϊκό κοινό οι «Έκδόσεις Γαλαξίας», με την πρωτότυπη έκδοση βιβλίου, που θα διοργανώσουν από τις 28 Μαρτίου ως τις 7 'Απριλίου, στην «Γκαλερί Μέρλου». 'Ογδόντα καλαίσθητα βιβλία τόσην θα άποτελουν την διάμεσητη άπόδειξη ότι ή έλληνική βιβλιογορά έφχει να έκτιμή και να άνταποκρίνεται στην προσφορά ποιότητας. **Ο**—

Στα μεγάλα καταστήματα δίσκων, στο Παρίσι, αν ψάξη κανείς ανάμεσα στα άλμπουμ που γράφουν: «Γαλλίδες τραγουδίστριες», θα βρη και μία «Γαλλίδα», με συμπαθητικό πρόσωπο και γυαλιά, που λέγεται «Νανά Μουσκούρι». Δεν είναι φυσικά «Μουσκούρι», αλλά Μούσχογυρη, και δεν είναι Γαλλίδα, αλλά 'Ελληνίδα.

Οι Γάλλοι, όμως, έτσι την συνήθισαν. Την συνήθισαν Παριζιάνο, την συνήθισαν με τα άχώριστα γυαλιά της, την συνήθισαν δική τους. 'Ετσι, ή Μούσχογυρη άπέκτησε πλέον την γαλλική ύπκοότητα, τουλάχιστον σε ό,τι άφορά τα τραγούδια της και τις καλλιτεχνικές της εκδηλώσεις.

Πρό ήμερών, ή Νάνα έμφανίστηκε, για πρώτη φορά, μπροστά στους Γάλλους χωρίς γυαλιά.

'Η ιστορία με τα γυαλιά είναι μία παλιά ιστορία πού, όπως φαίνεται, τελειώνει αυτό τον καιρό. 'Η Νάνα παθαίνει «ράκ» όταν τραγουδά χωρίς φακούς. 'Η ίδια σε μία συνέντευξή που έιχε δώσει έλεγε: «'Εχω όλην μυωπία πού, χωρίς γυαλιά, βλέπω τα πάντα μπροστά μου σαν θημπές σιλουέττες. Τυχαίνει τώρα οι σιλουέττες αυτές να μου φανούν άστειες. Και με πιάνουν τα γέλια».

Πώς τα κατάφερε, τώρα, ή Νάνα χωρίς γυαλιά; Φακοί έπαφής, άσφαλός. Τους φοδόναν —λέει—, άλλά, τελικά, μπροστά στην έπιμονή των παραγωγών του προγράμματος, να την έμφανίσουν μία φορά με το φυσικό πρόσωπό της, από την τηλεόραση, ύπέκυψε και τους δοκίμασε.

Φαίνεται δε ότι άρεσε περισσότερο έτσι, γιατί την άλλη μέρα ή γαλλική τηλεόραση έλαβε μερικά γράμματα άγανακτισμένων άκροατών: «Γιατί βάτετε γυαλιά σ' αυτό το όραίο κορίτσι; Δεν έχετε λίγο γούστο;».

Τα γράμματα αυτά τα διάβασε και ή Μούσχογυρη κι άπεφάσισε να καθιερώση τους φακούς έπαφής στην καθημερινή —ιδιωτική της— ζωή. 'Εβγαλε φωτογραφίες για έξωφύλλα δίσκων ΧΩΡΙΣ γυαλιά, κυκλοφόρησε στο Παρίσι ΧΩΡΙΣ γυαλιά, γύρισε ένα μικρό φίλμ για την τηλεόραση ΧΩΡΙΣ γυαλιά και, όταν πλέον οι φίλοι της έπεισθήκαν ότι δεν πρόκειται να την ξαναδούν ΜΕ γυαλιά, τα ξαναφόρεσε! **Ν.Μ.**

Τοίμερος
Αποκριάτικη
Κρουαζιέρα
ΔΙΑ ΤΟΥ
M/S ΕΙΝΑΤΙΑ
6 185
Καρναβάλι: ΠΑΤΡΑ
Κούλουμα:
Καζίνο: ΚΕΡΚΥΡΑ
14-17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΓΓΡΑΦΕΣ: «ΟΛΥΜΠΟΣ»
ΒΟΥΛΟΓΡΕΣΤΙΟΥ 4 • ΤΗΛ. 237671
και άπαντα Ιραβεία Τοξείδιων

'Από το 1885

για μπομπονιέρες
λαμπάδες
στεφάνα
νυφικά

ΤΣΟΥΚΑΝΕΛΗΣ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1 - ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Οι δρόμοι άνήκουν σε όλους, πρέπει όμως να τους χρησιμοποιούμε σύμφωνα με τους κανόνες της κυκλοφορίας. Τα πεζοδρόμια για τους πεζούς και τα καταστρώματα των δρόμων για τα όχηματα. Οι διαβάσεις άνήκουν στους πεζούς όταν διέρχονται κανονικά και κατά τον χρόνο που επιτρέπεται και εις τους οδηγούς, όταν διέρχονται τηρούντες τους κανόνες της κυκλοφορίας.

Σας παρακαλούμε προσέξτε αυτή τη φιλική σύσταση, για να προστατεύσετε τη ζωή σας και τη σωματική σας άκεραιότητα. 'Οδηγείτε σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπισθεί για την προστασία σας. Βοηθήστε για να σωθούν ζωές. 'Ετσι προστατεύετε και τον έαυτό σας και τα προσφίλη σας πρόσωπα.

ΟΔΗΓΟΙ,

Όλοι σας γνωρίζετε τους κινδύνους που δημιουργούνται από την άντικανονική όδηγηση. Και ή πιο άσημαντη παράβαση εκ μέρους σας μπορεί να άποβη μοιραία. Βοηθήστε λοιπόν και σεις στο σημείο αυτό.

Τη νύκτα χρησιμοποιείτε τα κατάλληλα φώτα. Μικρά φώτα (άσφαλείας) σε καλά φωτισμένους δρόμους. Μεσαία φώτα, σε όχι καλά φωτισμένους δρόμους. Μεγάλα φώτα στους δρόμους που δεν φωτίζονται καθόλου, όταν όμως συναντάτε αντίθετως έρχόμενα όχηματα, άνάβετε τα μεσαία σας φώτα, χωρίς να τα αναβοσβύνετε ή να τα έναλλάσσετε με τα μεγάλα. Τό άναβοσβύσμα θαμπώνει και είναι επικίνδυνο.

« JE REVIENS »

un parfum

qui

badine

avec

l'amour

WORTH

et toute sa ligne parfumée.
Extrait - Parfum de Toilette - Eau de Toilette - Eau de Cologne - Etc...

Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖες

Η ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ «ΕΠΑΘΛΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ»

Μετά τη Λαμπιέρη, τη Μελίνα, τη Συνοδινού, τη Βαλάκου και τη Β. Ζουμπουλάκη, που έχουν τιμηθεί με το «Επαθλον Κοτοπούλη», έφτασε η επιτροπή που το απονέμει το έδωσε παμπηφεί στην Ἀσπασία Παπαθανασίου. Αυτό το ξαναγράψαμε όταν εξεδόθη η σχετική απόφαση. Ἦδη, όμως, έγινε και η καθιερωμένη τελετή της επιδόσεως του επάθλου στην σκηνή του θεάτρου «Κοτοπούλη». Μια συγκέντρωση που έδωσε

Η ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

την ευκαιρία να τιμηθεί η τόσο επιτυχή και στο εξωτερικό διαλεκτική καλλιτέχνης. Καθώς θα θυμούνται οι φανατικοί θεατράφιλοι, η Μαρίκα συνέπραξε σε παράσταση αρχαίας τραγωδίας με το συγκρότημα του «Εθνικού Θεάτρου» και το μετάλλιο το οποίο συνδέεται με το «Επαθλο Κοτοπούλη» της το πρόσφεραν οι καλλιτέχνες της κρατικής σκηνής για την τιμή που τους έκανε να εμφανισθεί επικεφαλής του συγκροτήματός τους. Και η Μαρίκα, εν συνεχεία, με βάση το μετάλλιο αυτό, δημιούργησε το επάθλο που φέρει το όνομά της και που απονέμεται κάθε δυο χρόνια. Ἀλλά μόνο σε πρωταγωνίστριες της νεώτερης γενεάς. Μάλιστα, όταν εξελέγησαν η Λαμπιέρη και η Μελίνα, η Κοτοπούλη, που ζούσε τότε, παρέστη στις σχετικές τελετές και τους έδωσε η ίδια το μετάλλιο. Ἀφού έλειψε, στην επιτροπή την εκπροσώπη νεο-ρά ο άνδρας της, ο Γεώργιος Χέλμης. Ἀλλά ως έλθουμε τώρα στην ταρινή νικήτρια. Λοιπόν: Ἡ Ἀσπασία Παπαθανασίου είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής του «Εθνικού Θεάτρου». Ἐχει στο θέατρο 22 χρόνια. Συγκεκριμένα έκανε την πρώτη της εμφάνιση στην σκηνή στο θέατρο «Κοτοπούλη». Αυτό έγινε στα 1941 και το ντεμπούτο της ήταν στο έργο

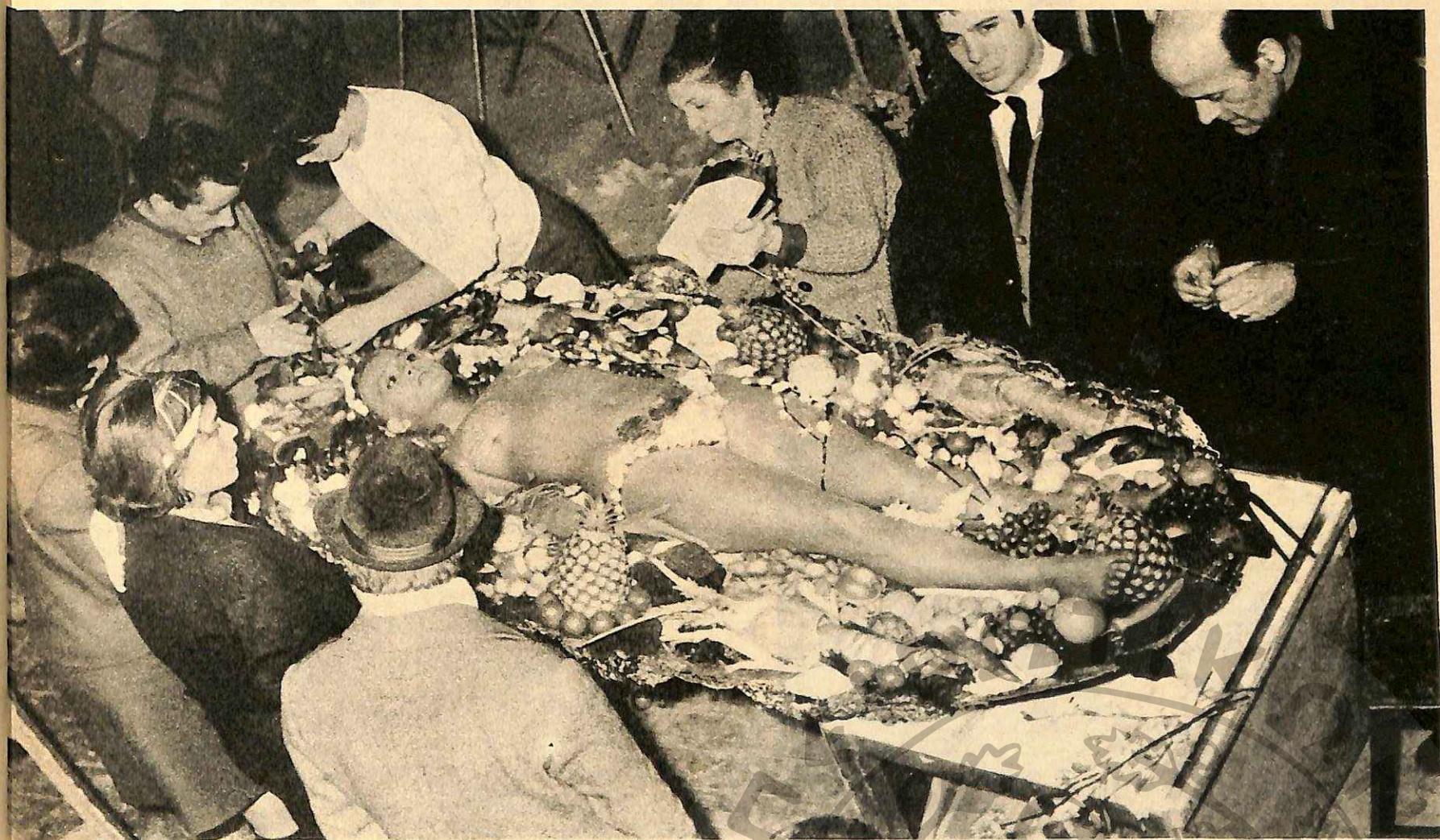
του Ρούσσου «Ο πρωτευουσιάνος». Ἔως τα 1943 ήταν στο θέατρο της Κατερίνας. Κατόπιν, κατά την περίοδο 1945-46, συνέπραξε με το συγκρότημα «Ἡνωμένοι καλλιτέχνες», όπου απέδωσε, στο έργο του Ἀρμπούζοφ «Μακρινός δρόμος», βασικό ρόλο. Συγκεκριμένα την Λίσσα. Κατόπιν έπαιξε την Ἀνιούσκα στην «Εισβολή», του Λέονωφ, και μετά στο «Θάψτε τους νεκρούς» του Ἴρβινγκ Σόου, την Νάνα. Στα 1952 συγκρότησε. θίασο. Σ' αυτόν είχε την ευκαιρία να εμφανισθεί σε έργα του Β. Ούγκώ, του Ντέ Φιλίππο και άλλων συγγραφέων και να προσθέσει καινούργιες αποδείξεις του δυναμικού ταλέντου της. Μετά, στα 1953 - 54, συνεργάστηκε με τον θίασο του Μάνου Κιτράκη και έπαιξε τότε στην «Ευγενία Γκραντέ». Ἀπό τα 1957 ως σήμερα, αποτελεί ιδρυτικό μέλος και βασικό στέλεχος του «Πειραϊκού Θεάτρου» του Δημήτρη Ροντήρη. Ὑπό την φωτισμένη καθοδήγησή του, η Ἀσπασία Παπαθανασίου πήρε τον δρόμο της απόλυτα δυναμικής δημιουργίας. Ὁ πρώτος σημαντικός ρόλος που απέδωσε στο συγκρότημα Ροντήρη ήταν στην «Λουίζα Μύλλερ» του Σίλλερ. Ἐν συνεχεία έπαιξε την Ἀτσα στους «Πέρσες» του Αισχύλου. Ὁ ρόλος αυτός απέδωσε εν συνεχεία από την Παπαθανασίου και στις περιόδους του συγκροτήματος Ροντήρη, από τα 1959 ως σήμερα. Παράλληλα έπαιξε την Ἡλέκτρα στην ομώνυμη τραγωδία του Σοφοκλέους και στα 1960 την Κλυταιμνήστρα στην «Ὁρέστεια» του Αισχύλου. Τέλος στα 1962 απέδωσε την Μήδεια, στην ομώνυμη τραγωδία του Εὐριπίδη. Με τον Ροντήρη όμως και το συγκρότημα του «Πειραϊκού» περιόδευσε σε πάμπολλες χώρες της Εὐρώπης και της Ἀμερικής και έλαβε μέρος σε πολλά διεθνή Φεστιβάλ. Καί όχι μόνο αυτό. Ἐτιμήθη και με δυο ξένα καλλιτεχνικά βραβεία. Συγκεκριμένα: Τὸν Ἰούλιο του 1960, για την απόδοσή της στον ρόλο της Ἡλέκτρας έλαβε στο Παρίσι στο «Θέατρο τῶν Ἐθνῶν» τὸ Α' διεθνές βραβείο ἡθοποιίας. Καί τὸν Μάιο του 1963, η επιτροπή απονομῆς διεθνῶν βραβείων του Παλέρμο, την ανέκηρυξε διόφωνα ως την καλύτερη Εὐρωπαϊά ἡθοποιό του έτους εκείνου για την ἐρμηνεύα της στην «Ἡλέκτρα». Παράλληλα της ἀπένειμε τὸ ἀργυρεὺν μετάλλιον ἢ, ὡς λένε οἱ Ἱταλοί, τὸ «Παλατίνον». Καί τώρα ἦλθε η ἐπιβράβευση της στον τόπο της, με τὸ «Επαθλο Μαρίκας Κοτοπούλη», που της ἔδωθε, μάλιστα, παμπηφεί, πράγμα που, σημειώστε, δὲν συμβαίνει πάντοτε... ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ἐδῶ ἢ Ἐυεῖ

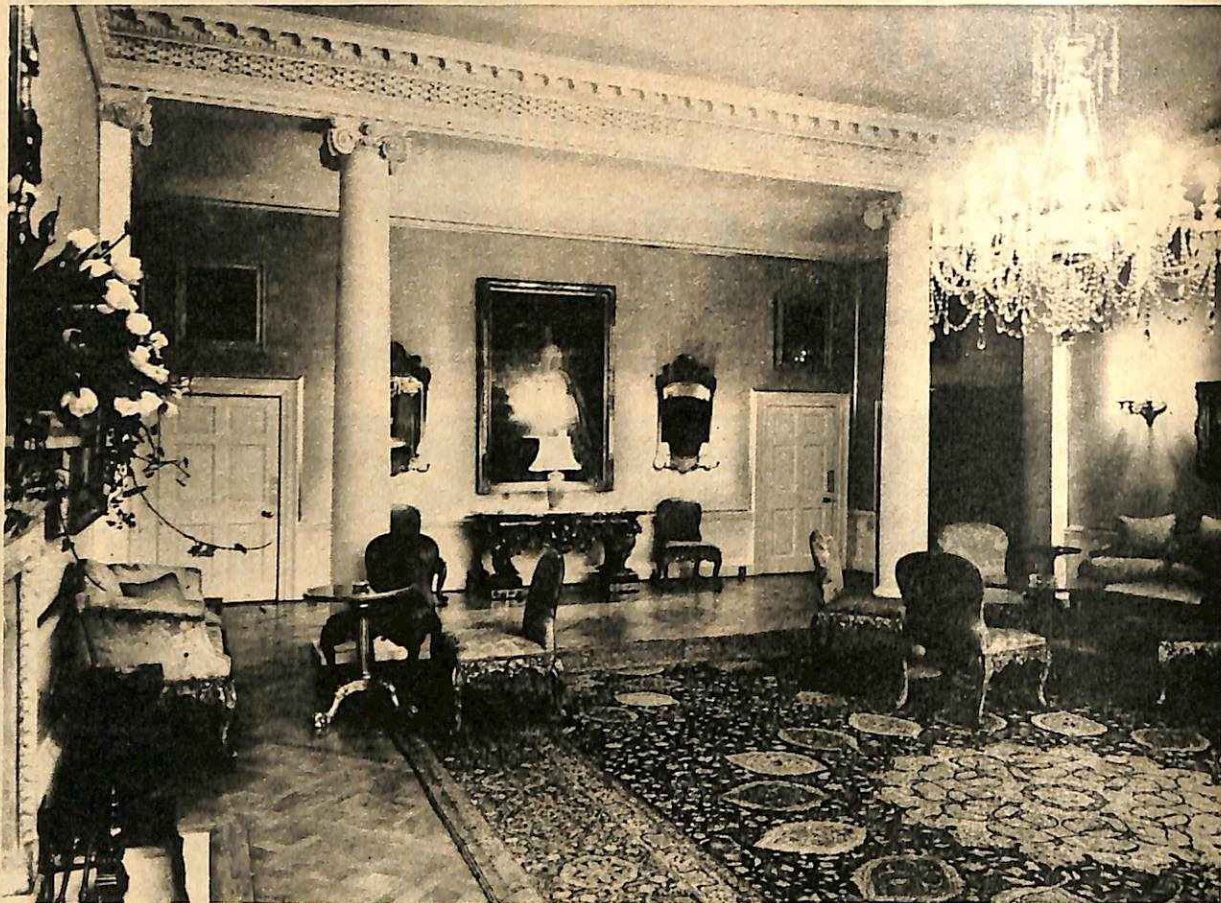
Ἀνακάλυψη...

...για τὸν ἀγγλικὸ κινηματογράφου, ἀλλὰ καί τὸν πρωτεῖο πρωταγωνιστή του, τὸν Πήτερ Σέλλερς, στάθηκε ἡ νεαρή (21 ἐτῶν) Σουηδέζα θόμβα Μπρίτ Ἐκλουντ. Τὴν Μπρίτ τὴν ἀνεκάλυψε στὴν Ρώμη ὁ Ντάρρυν Ζανούκ, ἀλλὰ τὴν παντρεύθηκε στὸ Λονδίνο ὁ 38ετής πολυπρόσωπος «στάρ», ἔπειτα ἀπὸ κεραυνόβολο ἔρωτα, πὺ ἀναπτύχθηκε στὶς 15 ἡμέρες τῆς γνωριμίας τους. «Δὲν γνωρίζομαστε πολὺ καλά, δήλωσε ὁ πανευτυχὴς Σέλλερς. Ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασία. Εἶναι πολὺ ὁρεκτικὴ...»

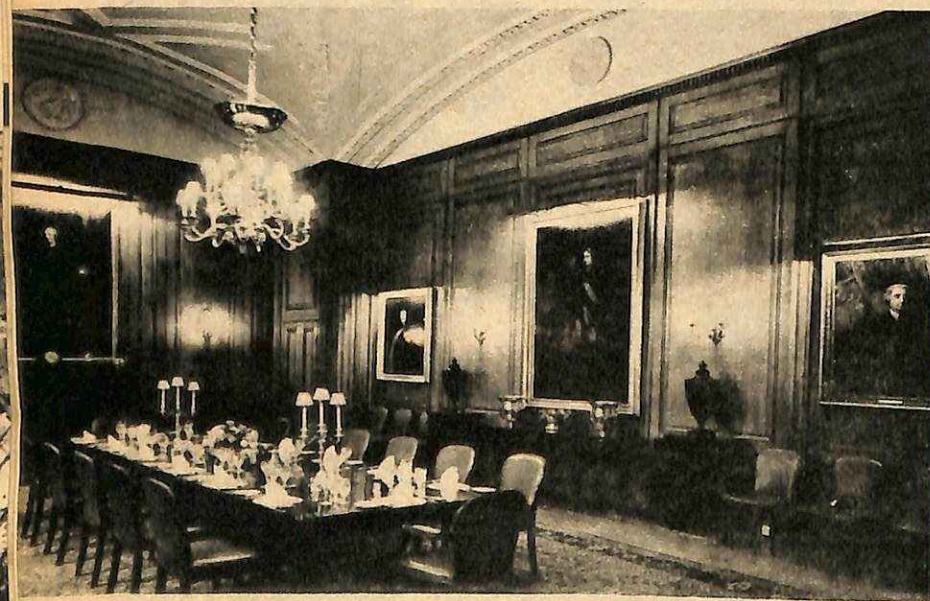

Σὰς ἀρέσουν οἱ γυναῖκες;..

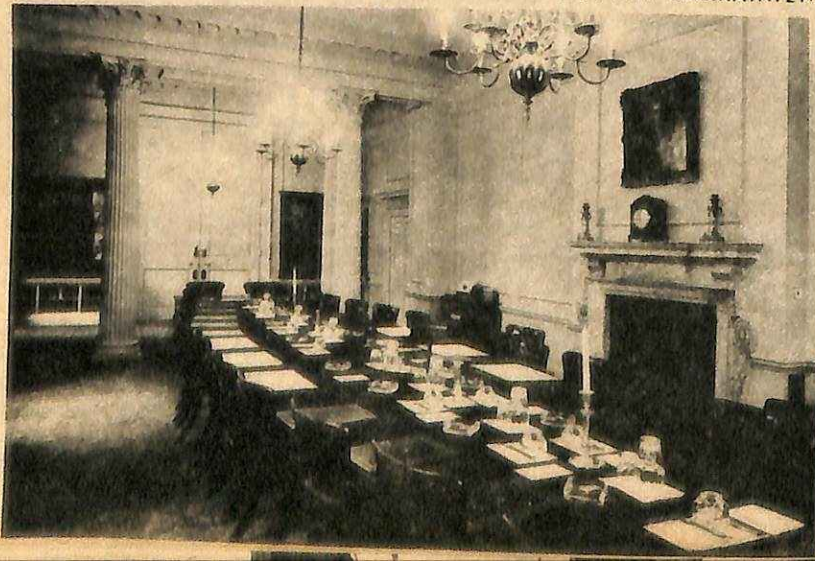
Ἐἶναι ἡ ἐρώτηση πὺ βέτε ὁ Γκὺ Μπεντὸς στὴν νέα του ταινία, πὺ γυρίζεται τώρα στὸ στούντιο τοῦ Ἐπινά. «Ἀς διευκρινίσουμε, ὡστόσο, ὅτι ὁ Μπεντὸς ἐρωτᾷ ἂν «σὰς ἀρέσουν οἱ γυναῖκες» με τὴν ἴδια ἔννοια πὺ θὰ σὰς ρωτοῦσε ἐπίσης ἂν σὰς ἀρέσει ὁ ψητὸ κρέας, τὸ κοτόπουλο ἢ τὸ χαχιάρι... Ἀπλῶς, ἐδῶ τίθεται τὸ θέμα ἂν εἰσθε... ἀνθρωποφάγος ἢ ὄχι καὶ ἂν ἀγαπᾶτε τὰ ἀστρνομικὰ μυθιστορήματα «σερὶ νουάρ» τοῦ Ζωρὲ Μπερνταβίλ. Ἡ ταινία αὐτὴ (πὺ τὴν σκηνοθετεῖ ὁ νεαρὸς Ζᾶν Λεόν) θὰ εἶναι, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἴδιος, ἕνα εἶδος σαιεπρικοῦ δράματος, γαρνιρισμένου με μὴ πικάντικη χιουμοριστικὴ σάλτσα. Ἡ ἱστορία ἀφορᾷ μὴ περιέργη ὑπόθεση ἐμπορίου λευκῆς σαρκὸς, προοριζομένης γιὰ ἀνθρωποφάγους! Σ' αὐτὴ εἶναι ἀνακατεμένος ὁ Γκὺ Μπεντὸς, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ σώσει, ἀπὸ τὰ δόντια μῆς περιέργης φύλης... Κινέζων ἀνθρωποφάγων, τὴν ἀγαπημένη του Σοφί Νταμιέ. «Ἡ φιλοσοφία μας, ὑποστηρίζουν ἐκεῖνοι, μᾶς ἀπαγορεύει νὰ τρᾶμε τὶς σάρκες τῶν κατωτέρων μας ἀδελφῶν, τῶν ζῶων, καὶ τὰ φαγητὰ μας περιορίζονται μόνον στὸ φυτικὸ βασίλειο. Σὲ κάθε γέμιση τοῦ φεγγαριοῦ, ὡς, ἐπιτρέπομε στὸν ἐαυτὸ μας καὶ μὴ μικρὴ θυσία. Τρᾶμε μὴ ὁμορφὴ καὶ τρυφερὴ κοπέλλα... Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Γκὺ Μπεντὸς τὰ καταφέρνει στὸ τέλος νὰ ἐπαναφέρει τὴν τάξη καὶ νὰ ἐξαφαιρίσει, μετὰ ἀπὸ ἀγῶνες, τὴν ζωὴ τῶν νεαρῶν γυναικῶν...

Ανακίνηση πλήρης στο ιστορικό μέγαρο της Ντάουνινγκ Στρήτ 10, του Λονδίνου, που έκ παραδόσεως είναι ή κατοικία του Βρετανού πρωθυπουργού. Άλλά, με την προσήλωσή στα πάτρια που τους διακρίνει, οι Άγγλοι έφρόντισαν νά διατηρηθή τό «ύφος της έποχής» σέ όλες τις αίθουσες. Στο μεγάλο σαλόνι με τις μαρμαρίνες κολώνες (δεξιά) διατηρήθηκαν τά έπιπλα που κατασκεύασε ο Ούίλλιαμ Κέντ στά 1750, ενώ στην τραπεζαρία (κάτω) τό τεράστιο τραπέζι από μαόνι άπλώς έπισκευάσθηκε, καί στις 32 καρέκλες άλλαξε ή ταπετσαρία. Στους τοίχους ξανακρεμάσθηκαν τά πορτραίτα του Ούίλλιαμ Πίτ, του δούκα του Ουέλλινγκτον, του λόρδου Νέλσωνος καί του Τζόρτζ Τζέιμς Φόξ. Ένα παλαιό έπίσης πορτραίτο, που εικονίζει τόν Ρόμπερτ Γουάλλπολ, τοποθετήθηκε πίσω από τόν πρωθυπουργικό θάκο, μέσα στην αίθουσα του ύπουργικού συμβουλίου.

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΙΝΙΣΗ

- —ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΕ, όμολογείς ότι σκότασες τόν δύστυχο έκείνο γέρο για έκατό έραχμές;...
—Έκείτό από έδώ, έκατό από κεί... κάτι γίνεται, κύριε πρόεδρε...
- —ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ότι γίνονται δικαστικές πλάνες;
—Είμαι δέβαιος! Άθωώθηκε δυό φορές!
- ΔΥΟ φίλες κουδεντιάζουν:
—Τί είδους άνθρωπος είναι ή Λιλή;
—Νόστιμη, άξιογάπητη, εύγενική, γλυκειά καί πολύ δειλή. Φυσικά, ούτε ένα λεπτό δέν θά τήν άφηνά μόνη με τόν άνδρα μου!
- ΚΑΠΟΙΟΣ έπισκέπτεται ένα φίλο του καί τόν έλέπει νά μιλά μόνος του.
—Μά τί συμβαίνει; τέν ρωτά.
—Τίποτε. Άλλά μου άρέσει πολύ νά κουδεντιάζω με κάποιον που νά έχη τις ίδιες ιδέες με μένα!
- —ΠΩΣ σου φαίνεται τό καπέλλο της Κικής;
—Θαυμάσιο! Τήν γερνάει τουλάχιστον δυό χρόνια!
- —ΞΕΡΕΙΣ ότι ο Γιώργος πέθανε;
—Άδύνατον! Τέν είδα πριν από τέσσερις μέρες.
—Έγινε πολύ γρήγορα. Σκέψου ότι ο γιατρός τόν έπισκέφθηκε μιά φορά μόνο.
—Έχει προοδεύσει πολύ ή έπιστήμη!
- —Τί κάνει ο γίός σου;
—Πήρε δίπλωμα γεωπόνου.
—Και πώς τά πάει τώρα;
—Όχι καλά. Φυτοζωεί...

→
ΟΣΗ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ χάνει τό πρωί, με τά σπόρ σύνολα, τήν ξαναβρίσκει ή γυναίκα του 64 τό βράδυ, όπου τά νεγκλιζέ πλουτίζονται με πολλές ρομαντικές λεπτομέρειες: Δαντέλλες, στυράκια κλπ.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ή πρόοδος δέν κάνει διακρίσεις. Μάς δίνει συνεχώς καλύτερα φάρμακα καί καλύτερες δόμες.
Δούξ του Έδιμβούργου

Οι άνθρωποι είχαν περισσότερες δυνατότητες επιδιώσεως όταν ήταν άνυπεράσπιστοι έναντι τών θηρίων, παρά σήμερα που είναι άνυπεράσπιστοι έναντι τού έαυτού τους.
Άρνολντ Τόυνμπε

Μην κοιτάτε ποτέ πίσω. Κοιτάζοντας πίσω, θά πέσετε!
Ρούντολφ Νουρέγιεφ

Δέν είναι δύσκολο για έναν άνδρα νά κερδίση τόν έρωτα μιάς δμορφης γυναίκας, όσο είναι νά άποκτήση τήν φίλια μιάς άσχημης γυναίκας.
Ζάν Άνουΐγ

Κάποιος, που διάβαζε τήν Βίβλο, συνήντησε τήν φράση: «Ού καλόν είναι τόν άνθρωπον μόνον...» καί έπρόσθεσε: «...κυρίως τήν νύκτα»!

Ή ιστορία είναι μιά σειρά από γεγονότα, τά περισσότερα από τά όποια δέν συνέβησαν ποτέ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ή Άποκριάτικοι... χοροί αναγγέλλονται ο ένας μετά τόν άλλο καί οι άθηναικές βραδυές, που άρχισαν κιόλας νά μυρίζουν άνοιξη, αποκτούν κάτι από τό παλιό, γραφικό τους κέφι... Ήραίες κομμώσεις, ντεκολτέ, κοντά καί μακριά βραδινά γεμίζουν κιόλας τις αίθουσες τών ξενοδοχείων. Άπορεί κανείς τί άπέγιναν οι γρίπες, τά συνάχια, τά κρουολογήματα. «Ποτέ κομμιά γυναίκα δέν κρυώνει με καινούργιο φόρεμα», λένε, καί τά γεγονότα άποδεικνύουν τού λόγου τό άσφαλές...

Ή Ό Χοσέ Φερρέρ... θά πρωταγωνιστήση στο νέο φίλμ «Θάνατος στην Βενετία». Πρόκειται για μεταφορά στόν κινηματογράφο τού γνωστού όμώνυμου μυθιστορήματος τού Τόμας Μάν. Τά έξωτερικά τού φίλμ θά γυρισθούν στους ίδιους τόπους τού μυθιστορήματος, δηλαδή, στο Μόναχο, στην Βενετία καί στην Τεργέστη...

Ή «Ο πρίγκιψ Όρλώφ»,... πολύ έπιτυχημένος, όπως λένε όσοι παρακολούθησαν τις δοκιμές, θά έμφανισθή για δεύτερη φορά στην Έλλάδα. Μετά τόν Κώστα Πασχάλη, ο Γιώργος Μούτσιος στόν ρόλο τού κεφάλου, χαριτωμένου Ρώσου...

Ή Κουρασμένοι... από τόν χειμώνα με τά μουντά χρώματα καί τήν σοβαρή γραμμή, οι σχεδιαστές τού Παρισιού άρχισαν λαμπρές επιδείξεις της δεξιοτεχνίας τους, σε άέρινα ύφασματα καί χρώματα, που ξεπερνούν καί τήν πλουσιότερη φαντασία. Ό Ύ6 Σαίν Λωράν προτείνει για τό δράδυ «τυνίκ» τραπεζάρν, άπλικά-

ρισμένη με πέταλα από λεπτή οργάντζα, φορεμένη έπάνω από ίσιο φόρεμα σατέν, σε χρώμα χρυσαφί, καί, γενικώς, πολλά τούλια, οργάντζες, μουσελίνες, που συμπληρώνουν φορέματα τελείως ίσια. Μαζί του συμφωνεί άρκετά καί ο Λανβέν, που μάλιστα συμπληρώνει τις βραδινές εμφάνίσεις του με φτερά στρουθοκαμήλου, κοραλλιά καί καστανοκίτρινα, τοποθετημένα στα μαλλιά...

Ή Μεταξωτά... λεπτά, έμπριμέ, χρησιμοποιούν όλοι σχεδόν οι Γάλλοι, ενώ οι Ίταλοί —κυρίως οι Φομπιάνι καί Σιμονέττα, που έδώ καί δυό χρόνια δείχνουν τις συλλογές τους στο Παρίσι— χρησιμοποιούν τήν γραμμή «φουρώ», για νά τονίσουν περισσότερο τά ντεκολτέ τους, που χαρακτηρίσθηκαν πολύ «σέξυ»...

Ή Έπιτυχία... τεράστια περίμενε τήν Ζοζεφιν Μπαίκερ στην Άμερική, παρ' όλο που τά συμβαίει της είχαν πρós στιγμήν ανακληθή, μετά τήν δολοφονία τού προέδρου Κέννεντυ. Ό θρίαμβος ήλθε ακριβώς τήν στιγμή που ή φτώχεια άγγίζει τήν νέγρα τραγουδίστρια καί τά έντεκα έτερόφυλα υιοθετημένα παιδιά της...

Ή Ή τόνωση... καί ή ένίσχυσι της παραδόσεως με νέα συστήματα τεχνικά είναι ένα από τά σοβαρώτερα έργα τού Όργανισμó Χειροτεχνίας. Άφορμή νά τό ξαναπούμε είναι τό φροντιστήριο βαφικής καί ύφαντικής, που οργάνωνεται στο Καστέλλι της Κρήτης. για τήν εκπαίδευσι τών κοριτσιών της Οικοκυρικής Σχολής, που λειτουργεί στην περιοχή υπό τήν αίγίδα της γειτονικής Έπισκοπής...

777

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ. Ό Πιέρ Καρντέν χρησιμοποίησε τό αγαπημένο του έξωτικό μαννέκεν Μασουριότο, για νά παρουσιάση ένα άυθεντικά παριζιάνικο σύνολο για πρωινές άφρε.

ΜΕ ΠΑΙΔΙΚΗ άφέλεια τό μαννέκεν τού Λανβέν παρουσιάζει ένα φόρεμα - δόμβα, όπου τό ταλμυρό ντεκολτέ έμπρός κατεδαίνει ως τήν μέση

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗ ΣΚΙΑ

Ενα δειλινό του Μαΐου του 1961, ένας ανήσυχος συνταγματάρχης της αμερικανικής αντικατασκοπίας καθόταν και κοίταζε μια δέσμη φωτογραφιών, σ' ένα καλά φρουρημένο κτίριο έξω από το Μόναχο. Ήταν το περιστοιχισμένο με συρματοπλέγματα στρατηγείο του υποστράτηγου Ράινχολντ Γκέλεν, δι-οικητού των μυστικών υπηρεσιών της Δυτικής Γερμανίας. Ο υποστράτηγος Γκέλεν είχε στο ενεργητικό του 20 χρόνια μυστικού πολέμου έναντι των σοβιετικών δυνάμεων κατασκοπίας. Οι φωτογραφίες που ήταν επάνω στο γραφείο του Γκέλεν έδειχναν ρεπουμέριες των τελευταίων αμερικανικών εγκαταστάσεων ραντάρ από καμμία δεκάρα. Ήταν.

—Διάβολε, έκανε ο Άμερικανός αξιωματικός και κούνησε το κεφάλι του θυμωμένα.

—Μια από τις ομάδες μου του Βερολίνου έπιασε αυτές τις φωτογραφίες, εξήγησε ο ξανθός Γερμανός υποστράτηγος, αλλά δυστυχώς ο αγγελιαφόρος που τις μετέφερε σκοτώθηκε πριν προλάβω να μάθω πώς και πού βρήκε αυτές τις φωτογραφίες.

—Σεις έχετε μεγάλη πείρα στα ζητήματα της ρωσικής κατασκοπίας. Τι γνώμη έχετε για την υπόθεση; αυτή, ρώτησε ο Άμερικανός.

—Κοιτάτε καλά, κοιτάτε προσεκτικά αυτές τις φωτογραφίες, κύριε συνταγματάρχα, είπε ο Γκέλεν. Είναι πολύ άραίες, είναι πολλές. Θα έλεγε κανείς πως είναι δουλειά των καλύτερων επαγγελματιών της Μόσχας. Έχει την έμπειρη σφραγίδα των παλιών έχθρων μου της Γκέ Πέ Ού.

Ο Γκέλεν είχε δίκιο. Οι μυστικές φωτογραφίες είχαν ληφθεί από

δυο τεχνίτες της Γκέ "Εμ Μπέ (έτσι ονομάζεται τώρα η Γκέ Πέ Ού), που δεν είναι τίποτε άλλο από το ισχυρό Δεύτερο Γραφείο του Έρυθρου Γενικού Επιτελείου του Στρατού. Αυτό το γραφείο θεωρείται από τους έμπειρους αξιωματικούς της ασφαλείας του ΝΑΤΟ ως η πιο ικανή και αποτελεσματική απ' όλες τις κομμουνιστικές κατασκοπευτικές ομάδες.

Οι άνθρωποι της ομάδας αυτής σπανίως συλλαμβάνονται. Είναι υπερβολικά πανούργοι. Δεν ενδιαφέρονται τόσο πολύ για την πολιτική, όσο για να κλέβουν δύσκολες πληροφορίες για τις ατομικές, χημικές, ηλεκτρονικές και πυραυλικές εξελίξεις.

Το μυστικό στρατηγείο

Το γραφείο αυτό του Έρυθρου Στρατού δημιουργήθηκε στα 1921 και τώρα αριθμεί 16.000 από τους καλύτερα γυμνασμένους κατασκόπους του κόσμου. Έπικεφαλής του γραφείου είναι ένας στρατηγός δύναμης Σεργκέι Μιχαήλοβιτς Στεμένκο, ένας άνθρωπος έξυπνος, κοντός και δυνατός, 59 περίπου ετών. Το μυστικό στρατηγείο του (το λεγόμενο «Κέντρο») είναι θαμμένο σ' ένα καταφύγιο, κάτω από το τεράστιο γκριζό κτίριο της οδού Ζναμένσκου Ούλνικα, της Μόσχας. Για να μη μέσα σ' αυτόν τον παράξενο κόσμο χωρίς παράθυρα, που δεν ξέρει νύχτα ή μέρα, χειμώνα ή καλοκαίρι, ο έπισκεπτής πρέπει να περάσει από τέσσερα χωριστά σημεία ελέγχου, μέσα από τη μεγάλη πύλη της δυτικής πτέρυγας και το εσωτερικό ιδιαίτερο δωμάτιο του Στεμένκο. Το κάθε ένα φρουρείται από αξιωμα-

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΕΚΑΛΥΨΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

τικούς της ασφαλείας και φρουρούς με πολυβόλα.

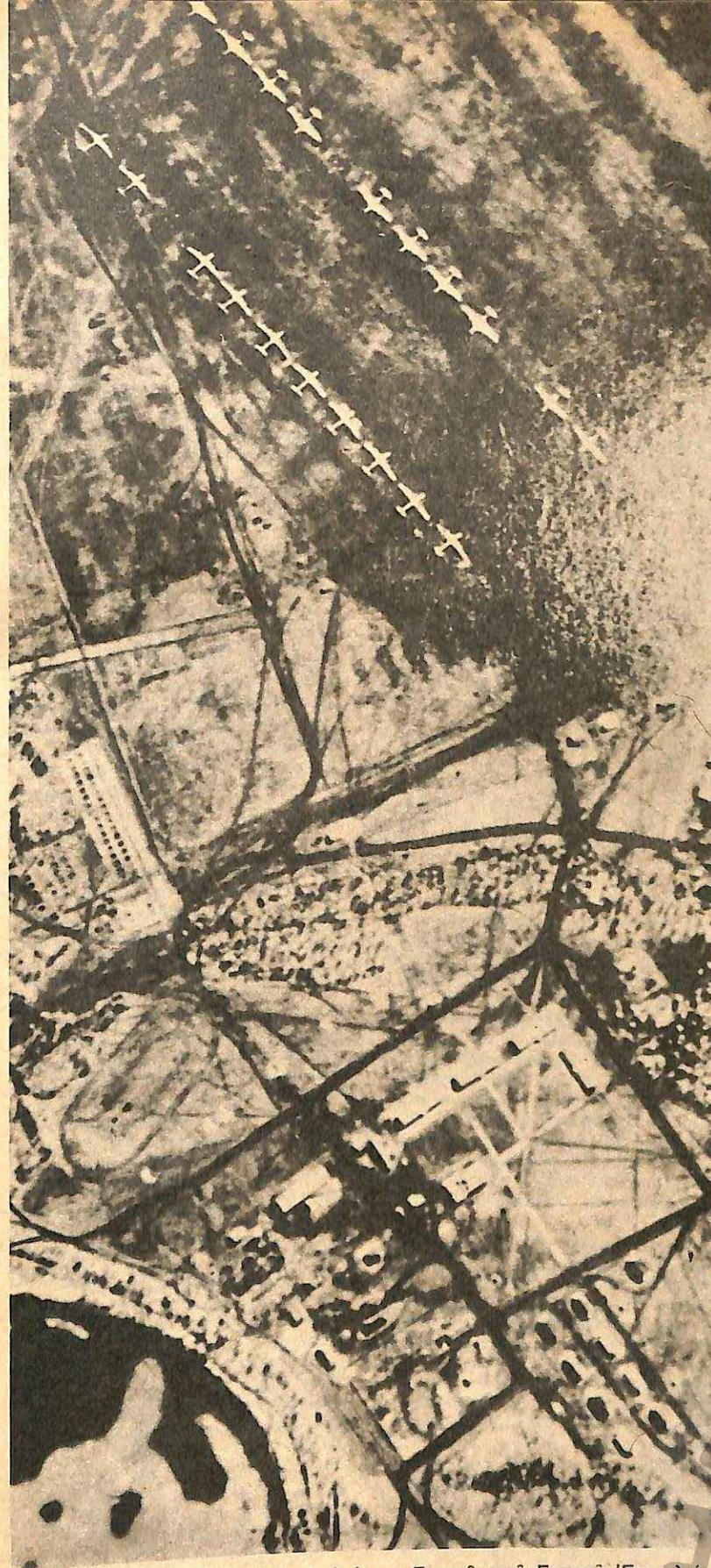
Όλο το προσωπικό της Γκέ "Εμ Μπέ πρέπει να περάσει από μια από τις σχολές κατασκόπων, όσοδηποτε έντυπώσιμα, κι αν είναι τα κατορθώματα που υπάρχουν στα αρχεία τους. Πρέπει να είναι άψωσιωμένοι κομμουνιστάι, φυσικά, αλλά οι ρεαλιστάι στρατολόγοι της Γκέ "Εμ Μπέ δεν ακούονται μόνο στο αν είναι μέλη του κομμουνιστικού κόμματος. Αφήνουν αυτό το είδος της έρευνας στη σοβιετική αστυνομία ασφαλείας, που είναι πιο έμπειρη στα πολιτικά ζητήματα. Μολονότι οι πράκτορες της Γκέ "Εμ Μπέ δείχνουν κάποια λεπτότητα σ' αυτό το ζήτημα, αισθάνονται στην πραγματικότητα κάποια περιφρόνηση για την πολύ ευρύτερη, αλλά λιγότερο αποτελεσματική δράση των άλλων οργανώσεων. Οι άσσοι της Γκέ "Εμ Μπέ δίδασκονται τα κόλπα τους σε μυστικές σχολές του «Δευτέρου Γραφείου». Έξω από το Κίεβο, στο Κολλέγιο Σιγκούλντα, κοντά στη Ρίγα της Βαλτικής, στο Κουτσίνο, όπου μαθαίνουν να πεφτούν με αλεξίπτωτο και κώδικες, και στο Ντέτσε Σέλο, έξω από το Λένινγκραντ. Η τελευταία αυτή σχολή ήταν άλλοτε εξοχική κατοικία των τσάρων και το μεγάλο κτήμα της, που είναι γεμάτο δάση, προσφέρει άπειρο χώρο για πρακτικές «ασκήσεις».

«Σχολή χορού»...

Κατά τον ταγματάρχη Πέρ Λίντγκρεν, του σουηδικού στρατού, υπάρχει ακόμη μια σχολή για γυναίκες κατασκόπους, στο Μαρίενμπουργκ της Σαξωνίας, στην Ανατολική Γερμανία. Τον Απρίλιο του

1959, ο ταγματάρχης αποκάλυψε σε μια στρατιωτική εφημερίδα της Στεκχόλμης ότι αυτό το Ινστιτούτο για κομμουνίστριες είναι κομμοφλαρισμένο ως «σχολή χορού και γυμναστικής». Παίρνουν εκεί μαθήματα 38 ώρες την εβδομάδα και μαθαίνουν για κώδικες, δηλητήρια, άρατα μελάνια, σιωπηλούς φόνους, για τις ξένες στρατιωτικές δυνάμεις, για το πώς να χρησιμοποιούν μικροσκοπικές φωτογραφικές μηχανές, για τις μεθόδους των μονάδων αντικατασκοπίας του ελεύθερου κόσμου, για την πλαστογραφία και για το πώς να χρησιμοποιούν τα γυναικεία τους βέλγητρα. Κάθε έρωτική συνήθεια των ξένων εξετάζεται με σημαντικές λεπτομέρειες. Οι εκπαιδευόμενες παρακολουθούν επίσης πορνογραφικά κινηματογραφικά έργα, που η σοβιετική μυστική υπηρεσία πληροφοριών τ' έχει αγοράσει στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, στο Ρίο 'Ιανέιρο και στο Μπανγκόκ. Αυτή η εκπαίδευση αποδείχθηκε πολύ επιτυχής στα τελευταία έντεκα χρόνια.

Η Γκέ "Εν Μπέ δεν ενδιαφερόταν πολύ για την «κατασκοπία της κρεβατοκάμαρας» ως τα 1947 και δεν είχε σχολή για δμορφες κομμουνίστριες προηγουμένως. Έπειτα όμως, βλέποντας τα αποτελέσματα που είχαν επιτευχθεί από τις γυναίκες του ελεύθερου έρωτος που πληρώνονταν από το διεθνές τμήμα της ασφαλείας, η Γκέ "Εμ Μπέ αποφάσισε να μεταχειρισθεί τις γυναίκες σαν όπλα. Η πρόταξη για τη σχολή του Μαρίενμπουργκ μελετήθηκε τόσο επαγγελματικά, σαν να επρόκειτο να σχεδιάσουν ένα νέο τύπου πυραύλου. Από το τέλος του 1947, που άνοιξε το εκπαιδευτικό κέντρο του Μαρίενμπουργκ, έχουν

ΕΙΔΙΚΗ υπηρεσία υπήρχε στο Δεύτερο Γραφείο του Γενικού Επιτελείου Στρατού της Σοβιετικής Ένωσης, για την λήψη των αεροφωτογραφιών

αποφοιτήσει για την υπηρεσία της Γκέ "Εμ Μπέ κάπου 910 γυναίκες πράκτορες. Οι περισσότερες απ' αυτές τις γυναίκες είναι «πολύ ώριμες, εύθυμες και ικανές στην μεταχείριση των ανδρών»...

Είναι επίσης θαυμάσιες χορεύτριες και γνωρίζουν τις φιγούρες των τελευταίων χορών, που μπορούν να τις κάνουν εύχαρηστη συντροφιά για ένα Βρεταννό κυβερνήτη υποβρυχίου, ένα Γάλλο σχεδιαστή αεροβουμένων ή έναν Άμερικανό αξιωματικό πυραύλων. Ντύνονται πολύ καλά, σύμφωνα με την δυτική μόδα.

και πίνουν κοκταίηλς με μαρτίνι και ούισκυ...

Θύμα μιάς ξανθής

Αυτές οι γυναίκες εργάζονται και στη Μόσχα επίσης, όπως ανακάλυψε το Πεντάγωνο. Τυπική επιχείρηση των γυναικών-κατασκόπων της Γκέ "Εμ Μπέ ήταν κάποια που έδωσε σημαντικές πληροφορίες για τους αμερικανικούς κώδικες στο σοβιετικό Γενικό Επιτελείο και κατέστρεψε συγχρόνως την σταδιοδρομία ενός Άμερικανού λοχία 43 έ-

τών από την Όκλαχόμα. Στις 22 Μαΐου 1951, ο έπιλοχίας Ρού Α. Ρόντς, της Υπηρεσίας Σημάσεως, έβγαζε στην προεδρία των 'Ηνωμένων Πολιτειών στη Μόσχα, με την διαταγή να εργαστή στο αυστηρά φρουρούμενο δωμάτιο της κρυπτογραφικής υπηρεσίας.

Ο ψηλός κι αδύνατος Ρόντς ήταν πολύ μόνος στην αρχή, γιατί περίμενε ακόμη να δοθεί η σοβιετική έγκριση να φέρει στη Ρωσία τη γυναίκα και τα παιδιά του. Ήταν επίσης απογοητευμένος γιατί, αντί να του δώσουν μια ενδιαφέρουσα κρυπτογραφική εργασία, του είχαν αναθέσει να επιθεωρήσει τ' αυτοκίνητα της προεδρίας. Δεν έδινε μεγάλη προσοχή στους Ρώσους μηχανικούς που εργάζονταν υπό τις διαταγές του και δεν αντιλαμβανόταν ότι εκείνοι, αντίθετως, τον πρόσεχαν πάρα πολύ. Κάθε τι που έκανε ή έλεγε — ιδιαίτερα για την μοναξιά του — αναφερόταν άμέσως στο «Κέντρο».

Την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Ρόντς έλαβε ειδοποίηση ότι είχε γίνει η θεώρηση των διαδωτηρίων της οικογένειάς του και ότι θα έφταναν στην Μόσχα τον Μάρτιο.

Αρχισε να εορτάζει άμέσως το γεγονός με βότκα κ' εξακολούθησε να πίνει χαρούμενα όλη την ημέρα. Πήγε μετά στο γκαράζ, όπου ήπιε λίγα ποτήρια ακόμη μαζί με τους Ρώσους μηχανικούς των αυτοκινήτων. Ήταν ήδη μισομεθυμένος όταν μια φίλη της φίλης ενός μηχανικού «έτυχε» να κάνει την εμφάνισή της εκεί. Κι αυτή η νέα «έτυχε» να είναι μια πολύ προκλητική ξανθούλα, με πλούσιες καμπύλες κ' ένα φιλικό χαμόγελο.

Η Γκέ "Εμ Μπέ είχε άρχεισει το προσωπικά σχεδιασμένο παιχνίδι της...

Εξακολούθησαν να πίνουν, ώσπου τα δυο ζευγάρια αποφάσισαν να βγαίνουν έξω για να φάνε. Έπειτα από το δείπνο, χόρευαν και ήπιαν ακόμη περισσότερη βότκα. Έντελώς μεθυσμένος πια και γοητευμένος από την ξανθούλα, ο Ρόντς την συνόδευσε στο «σπίτι» της, ένα διαμέρισμα της Γκέ "Εμ Μπέ. Εκεί, η νεαρή ξανθή έδειξε όλη την τέχνη που είχε μάθει στη σχολή του Μαρίενμπουργκ.

Φαίνεται ότι το ταλέντο της στον έρωτα ήταν τόσο εξαιρετικό, ώστε ο Ρόντς, παρ' όλο το μεθύσι του, δεν έχασε το έπαισιό του. Όταν του τηλεφώνησε, έπειτα από πέντε εβδομάδες, για να του προτείνει ένα άλλο ραντεβού, εκείνος δέχτηκε άμέσως. Κ' έπεισε στην παγίδα. Λίγα λεπτά μετά την συνάντησή τους, δυο άνδρες της Γκέ "Εμ Μπέ, που μιλούσαν αγγλικά, μπήκαν μέσα στο διαμέρισμα κ' είχαν στη νέα να βγή έξω. Οι δυο άνδρες ώδηγησαν τον Ρόντς στο δωμάτιο που είχε περάσει εκείνη την αξέχαστη νύχτα. Τού μίλησαν μ' ευγένεια, αλλά σκιά.

—Η έκλογή είναι δική σου, φίλε μου, τού είπε ο ένας με καταπληκτικά καλή αμερικανική προφορά.

—Γιατί πράγμα μιλάτε; ρώτησε ο έπιλοχίας ανήσυχος.

—Τι προτιμάς; Πολλά λεφτά κι ακόμη περισσότερες νύχτες σ' αυτό το κρεβάτι ή πολλές φασαρίες; είπε ο άλλος.

—Μα τί συμβαίνει; Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά!

—Ο λοχαγός σου κ' η γυναίκα σου θα μάθουν όλα όσα έκανες με την ξανθή κυρία. Τί λές, δεν είναι αυτό αρκετά σοβαρό;

—Και τί πρέπει να κάνω; υποχώρησε εκείνος άμέσως.

Στα επόμενα χρόνια, το θύμα της έκπαυλεμένης ξανθής μετέδωσε στη σοβιετική στρατιωτική υπηρεσία πληροφορίες: 1) προσωπικές πληροφορίες για το διπλωματικό και στρατιωτικό προσωπικό, 2) λεπτομέρειες για τα άμυντικά έργα, επικοινωνίες κλπ. κάθε δάσεως στην οποία είχε υπηρετήσει κατά την μακρά του σταδιοδρομία, 3) για τον μυστικό εξοπλισμό της Βάσεως Δοκιμών του Άμπερντν, 4) σημαντικές πληροφορίες για τους στρατιωτικούς κώδικες, για τα συστήματα και τον εξοπλισμό της κρυπτογραφικής.

Μερικοί έμπειρογνώμονες της αντικατασκοπίας πιστεύουν ότι ο Ρόντς θα εξακολουθούσε ακόμη να δίνει μυστικά στην Γκέ "Εμ Μπέ, αν μερικοί πράκτορες, που εργάζονταν για μια άλλη υπόθεση ασφαλείας, δεν ανακάλυπταν την σχέση του με το «Κέντρο». Ο έπιλοχίας από την Όκλαχόμα έλαβε 3.000 δολάρια από την Γκέ "Εμ Μπέ και μια άτιμητική απόλυση και φυλάκιση από τις 'Ηνωμένες Πολιτείες...

Και στην Δ. Γερμανία

Τα κορίτσια της Γκέ "Εμ Μπέ έχουν μεγάλη δράση επίσης στη Δυτική Γερμανία, όπου είναι σταθμευμένες ζωτικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ. Από τις πιο επιτυχημένες ήταν δυο αδύνατες κοκκινομάλλες, η Μπέττυ Χέσσελμπαρτ και η Όλγα Ρομπίνσον. Η 23χρονη Μπέττυ πήγαινε από έρωστή σε έρωστή σ' όλο το Γκέτινγκεν, προσπαθώντας ν' ανακαλύψει πληροφορίες για το νέο πυροβολικό, που παραδόθηκε στην εκεί 28η αμερικανική μεραρχία πεζικού. Στην προσπάθειά της να βοηθήσει στρατιώτη που να ξέρει τις τεχνικές λεπτομέρειες, η Μπέττυ κατέκτησε κυριολεκτικά δαδοκάδες Άμερικανών πριν την συλλάβουν οι πράκτορες της αντικατασκοπίας. Έίχε κατορθώσει να στείλει στο «Κέντρο» πάρα πολλές στρατιωτικές πληροφορίες, τσες ώστε τα τέσσερα χρόνια φυλάκιση που έλαβε φαίνονται πάρα πολύ μικρή τιμωρία...

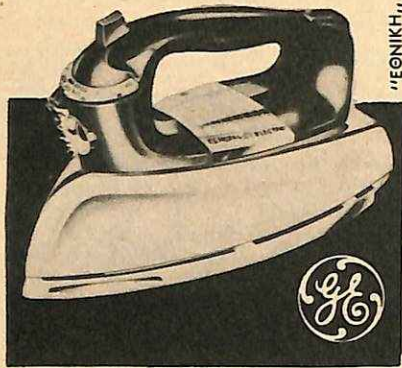
Σ' όλο το διάστημα των κατασκοπευτικών ενεργειών της, η Μπέττυ Χέσσελμπαρτ έδινε αναφορά στον

Μοναδική

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

να αποκτήσετε το
καλλίτερο αυτόματο
ηλεκτρικό σίδερο

GENERAL ELECTRIC

"ΕΘΝΙΚΗ"

Τοποθετούμε
το σίδερο κατά
θέτως και βά-
ζουμε νερό.

Διαλέγουμε
την απαιτού-
μένην θερμο-
κρασία για το
σιδέρωμα.

Υγραίνει με
άτμο τα ρού-
χα πιέζοντας
το κουμπί.

Αλλάσσουμε
θερμοκρασίες
κατά το σιδέ-
ρωμα.

Δίδουμε

100 Δρχ.

για το παληό σας
ηλεκτρικό σίδερο

Νέα παραλαβή

ΕΚΘΕΣΙΣ

GENERAL ELECTRIC

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλατ. Κλαυδίου)
ΟΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΣΤΙΜΕΚΗ 61

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΣΚΙΑ

οργανωτή της Γκέ "Εμ Μπέ στην 'Ανατολική Γερμανία, τον σηματοδότη στο πρόσωπο συνταγματάρχη Π. Κουτσεβέσκου.

Τό ίδιο έκανε κ' η 'Ερυθρά 'Ολγα Ρεμπίνωφ, που έκανε την φυγάδα από την Σοβιετική Ζώνη. Πλησίαζε πολλούς πραγματικούς πρόσφυγες από τα δορυφόρα κράτη των Βαλκανίων και τους παρέδιδε ψεύτικα γράμματα από φίλους και συγγενείς, που εξακολουθούσαν να βρίσκονται πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα. 'Επειτα τους καλούσε ν' αρχίσουν να εργάζονται για την Γκέ "Εμ Μπέ, αν δεν ήθελαν οι οικογένειές τους να σταλούν στα δολοφονικά στρατόπεδα πολιτικής μετεκπαίδευσής, που ήταν γνωστά σ' όλη την Εύρώπη. 'Η 'Ερυθρά 'Ολγα σπανίως αναγκαζόταν να χρησιμοποιήσει το σώμα της για να εξασφαλίσει καινούργιους κατασκόπους για την σοβιετική στρατιωτική Μυστική 'Υπηρεσία Πληροφοριών, αφού η φήμη του συνταγματάρχη Κουτσεβέσκου ήταν σχεδόν πάντα άσκητη για να τρομοκρατήσει τους πρόσφυγες και να τους κάνει να συνεργασθούν μαζί της. Δημιούργησε ένα εύρο κατασκοπευτικό δίκτυο για το «Κέντρο» πριν την καταδότη στο τιμήμα αντικατασκοπίας της οργάνωσης Γκέλεν, της Δυτικής Γερμανίας, ένας Ούγγαρος δόξατι Φίσερ. Αυτό τελείωσε την σταδιοδρομία της 'Ερυθράς 'Ολγας». 'Αλλά η Γκέ "Εμ Μπέ είχε πολλές νέες αποφοίτους της σχολής του Μαρξενμπουργκ για να συνεχίσει την εξαπλώση της σοβιετικής κατασκοπίας στην Γερμανία...

Έναέριες φωτογραφίες

Ενώ η κατασκοπία γύρω από τα άμεσα σύνορα του Σιδηρού Παραπέτασματος έχει σημαντική πρακτική σημασία στην περίπτωση που ο ψυχρός πόλεμος θα μετατραπεί σε θερμό, οι άνθρωποι του «Κέντρου» ενδιαφέρονται ακόμη περισσότερο για την αποτελεσματική δράση της Γκέ "Εμ Μπέ μέσα στις 'Ηνωμένες Πολιτείες.

Σύμφωνα με τις καλά πληροφορημένες πηγές της Ουάσιγκτον, η Ρωσία εδρεύει σήμερα πάνω από 110.000.000 δολάρια τον χρόνο για να συντηρή 650 σχεδόν επίλεκτους κατασκόπους στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτοί είναι οι πιο επικίνδυνοι έρυθροι πράκτορες του κόσμου — όλοι καλά διαλεγμένοι, έντελως εκπαιδευμένοι, με μεγάλη πείρα κι αδόστακτοι.

Ένας από αυτούς ήταν ο αντι-συνταγματάρχης 'Ασονιντ Γιαγκόροβιτς Πίβνεβ. 'Ο Πίβνεβ μπήκε στις 'Ηνωμένες Πολιτείες στις 17 Μαρτίου 1950, ως βοηθός του Σοβιετικού αεροπορικού ακόλουθου. 'Ο Πίβνεβ προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την διείσδυση ενός επιχειρηματίου της Ουάσιγκτον για να λαβώσει γράμματα. Στις 24 Μαρτίου 1954 ζήτησε από μια εταιρία να αγοράσει έναέριους χάρτες του Σικάγου. 'Εδωσε οδηγίες στην εταιρία να του δώρη τέτοιους χάρτες και συμφώνησε να πληρώσει κάπου 8.000 δολάρια γι' αυτούς. 'Εκείνη την εποχή αγοράσε 33 έναέριες φωτογραφίες της Ουάσιγκτον και των περιχώρων της. 'Ο Πίβνεβ, όταν ήρθε σε επαφή με αυτή την εταιρία, είπε ότι όνομαζόταν «Τζώρτζ». Στις 3 Μαΐου 1954 επισκέφθηκε έναν φωτογράφο της Ουάσιγκτον, παρουσιάζοντάς ως κύριος Τζώρτζ Τίννεϊ, εμπορικός αντιπρόσωπος, και είπε ότι έπιθυμούσε να αγοράσει έναέριες φωτογραφίες της Ν. 'Υόρκης. Συμφώνησε να πληρώσει τόν φωτογράφο 700

δολάρια γι' αυτές τις φωτογραφίες και έδωσε ως προκαταβολή το ποσό των 400 δολαρίων. Στις 20 Μαΐου 1954, όταν συνάντησε τον φωτογράφο για να πάρη τις φωτογραφίες, τον πλησίασαν ειδικοί πράκτορες της "Εφ Μπί "Αϊ και αναγκάστηκε να εμολογήσει την πραγματική του ταυτότητα. Στις 29 Μαΐου 1954, η αμερικανική κυβέρνηση απέφασε να απέλωση τον Πίβνεβ και στις 6 'Ιουλίου 1954 ο κατάσκοπος ανεχώρησε από την 'Αμερική.

Το δίκτυο Γκουζένκο

Μερικοί πράκτορες του Δευτέρου Γραφείου χρησιμοποιούν διαφορετική τεχνική — την τρομοκρατία. Εργάζονται μαζί με άριστους υπαλλήλους της λογαριαστικής, που ανοίγουν τα γράμματα που περνούν από το Σιδηρούν Παραπέτασμα. Όταν οι άνθρωποι αϊτοί της λογαριαστικής θρουν ένα γράμμα που απευθύνεται σε μια ηλικιωμένη κυρία του Κίεβου, από τον άνεψιό της στο Σαν Ντιέγκο, σπεύδουν άμέσως να πληροφορηθούν το είδος της εργασίας του ελπίδι και το ενδιαφέρον τους μεγαλώνει όταν μάθουν ότι αυτός εργάζεται ως έπιστάτης στο εργοστάσιο βλημάτων που υπάρχει εκεί. Πριν περάσει πολύς καιρός, ο άνεψιός λαβαίνει ένα τηλεγράμμα από κάποιον που μέλις έφτασε από το Κίεβο, με ένα μήνυμα από την ηλικιωμένη κυρία. Όταν οι δυο άνδρες συναντηθούν, ο έπιστάτης δέχεται ένα τηλεγράφο: "Η δα συνεργασθή με την Γκέ "Εμ Μπέ, η η γραιιά συγγενής του θα πάη σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Σε κάποια περίπτωση, ένας μηχανικός στα ηλεκτρονικά πληροφορήθηκε ότι ο διαβητικός παππούς του δεν θα έπαιρνε την ινσουλίνη που χρειαζόταν για να συντηρηθεί στην ζωή, αν δεν τους έδινε άμέσως μερικές φωτοτυπίες σχεδίων. 'Αλλοι 'Αμερικανοί, που έχουν συγγενείς πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα, έχουν εκδισαθή για να υπηρετήσουν ως αγγελιαφόροι του «Κέντρου», μεταφέροντας μυστικές αναφορές στον Καναδά και το Μεξικό.

Οι πράκτορες της Γκέ "Εμ Μπέ στην Βόρειο 'Αμερική είναι συχνά μεμονωμένα άτομα, που εργάζονται, παίρνοντας απ' ευθείας οδηγίες από την Μόσχα. Οι πράκτορες της Γκέ "Εμ Μπέ σε μια αμερικανική πόλη σήμερα δεν έχουν συνήθως καμιά σχέση μεταξύ τους. Σπανίως βλέπει ο ένας τόν άλλον και ο καθένας φροντίζει για τόν δικό του μικρό κύκλο πρακτέρων, κατόπιν ειδικών διαταγών από το «Κέντρο». Αυτό δυσκολεύει πολύ την 'Εφ Μπί "Αϊ προκειμένου να εξαφανίσει την οργάνωση της Γκέ "Εμ Μπέ σε μια μόνη πολιτεία ή άκμή και πόλη. 'Η πολιτική αυτή είναι άμεση συνέπεια της συμφοράς που έπαθε η Γκέ "Εμ Μπέ στον Καναδά, στο τέλος του Δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, όταν ο ύπολοχαγός 'Ιγκόρ Γκουζένκο, υπάλληλος του κρυπτογραφικού τμήματος και κλειδί έθικοινωσίας του τεράστιου κατασκοπευτικού δικτύου, που είχε τόσο έξυπνα δημιουργηθεί ανάμεσα στον 'Ιούνιο του 1943 και τόν Σεπτέμβριο του 1945, πρόδωσε όλη την οργάνωση στην Βασιλική Καναδική 'Επιπλη 'Αστυνομία. 'Η άπεστασία του Γκουζένκο στον έλευθερο κόσμο, με ένα μάτσο ένοχοποιητικά έγγραφα, εξόντωσε 27 πράκτορες διά μίας! 'Ο συνταγματάρχης Ζαμπόνιν — ο στρατιωτικός ακόλουθος της σοβιετικής πρεσβείας της 'Οτάβα — είχε οργανώσει προσεκτικά αυτό το εύρο κατασκοπευτικό δίκτυο που έκλεβε ζωτικά άτομικά μυστικά.

Εκτός από ένα ζεύγος 'Αμερικανών κομμουνιστών και έναν 'Αγγλο κομμουνιστή, υπήρχαν στο δίκτυο 24 φιλορώσοι Καναδοί, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν έπιστήμονες, ένας υπάλληλος του κρυπτογραφικού τμήματος του υπουργείου 'Εσωτερικών, ένα μέλος της Βουλής και πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι.

Σήμερα, κάθε επαγγελματίας της Γκέ "Εμ Μπέ, που κάνει κατασκοπευτική εργασία στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, έχει μια πολύ μικρότερη δόμδα τοπικών συνεργών και δίνει αναφορά κατ' ευθείαν στο «Κέντρο». Ένα αποκωλυπτικό παράδειγμα του τρόπου που εργάζονται είναι η περίπτωση του πράκτορα με το συνθηματικό όνομα «Μάρκ». Στις 15 'Ιουνίου 1947 έξεδδθή αμερικανικό διαβατήριο για έναν πολιτογραφημένο 'Αμερικανό λιθουανικής καταγωγής, όνόματι 'Αντριου Καγιότις, που έκανε ένα ταξίδι για να έπισκεφθή τούς δικούς του, πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα. Τόν 'Οκτώβριο του 1948, ο 'Αντριου Καγιότις ξαναγύρισε στην Ν. 'Υόρκη μέσω Καναδά. 'Αλλά ο ψηλός, άδύνατος, 46 έτών άνθρωπος, που κατέβηκε από το τρέινο, δεν ήταν το πρόσωπο που είχε φύγει τόν 'Ιούνιο του 1947. 'Ηταν ένας κατάσκοπος της Μόσχας, γνωστός ως «Μάρκ».

Από τόν σιδηροδρομικό σταθμό πήρε ένα ταξί ως το ξενοδοχείο «Λάθαμ», όπου υπέγραψε ως Μάρτιν Κέλιους. Μπορούσε να άκποδείξει ότι ήταν ο Μάρτιν Κόλλινς, που κατέβηκε από το τρέινο, δεν ήταν το πρόσωπο που είχε φύγει τόν 'Ιούνιο του 1947. 'Ηταν ένας κατάσκοπος της Μόσχας, γνωστός ως «Μάρκ».

Δεν προσπάθησε να μισθώσει κανέναν έναέριο φωτογράφο, να δωροδοκήση έναν 'Αμερικανό δημόσιο υπάλληλο ή να αγοράσει μυστικά έγχειρίδια. Δεν έπεχείρησε να κατασκοπεύσει πολεμικά πλοία ή βάσεις πυραύλων. Παρακολουθούσε απλώς προσεκτικά πώς ζούσαν και εργάζονταν οι 'Αμερικανοί.

Είχε έρθει με τόν σκοπό να μείνει κ' έτσι δεν έκανε τίποτε που θα μπορούσε να τραβήξει την προσοχή ή την ύποψια κανενός.

Κάθε πρωί έγκατέλειπε το ξενοδοχείο «Λάθαμ» στις 9 και δεν γύριζε παρά τις 6 τόν απόγευμα, για να δημιουργήσει την έντυπωση ότι είχε κάποια δουλειά κάπου. Στο διάστημα που βρισκόταν έξω, μελετούσε τη Νέα 'Υόρκη, έξεσκούσε τα άγγλικά του, ψάχνοντας να βρή τούς πιθανούς υποπράκτορες, που τόν «Κέντρο» προσφερόταν να τού προμηθεύσει και κοιτάζοντας να βρή κανένα κρυψώνα. Χρειαζόταν περισσότερο χώρο για τόν ασύρματό του, τα φωτογραφικά υλικά του και τα εργαλεία του. Παρακολουθούσε ώριμένες άρες τις ραδιοφωνικές έκπομπές της Μόσχας, για να παίρουν τα τυχόν κρυπτογραφικά μηνύματα που έ-

στελναν. Τις άπαντήσεις του τις έστελνε μέσω του Μιχαήλ Σβίρν, τού γραμματέως της σοβιετικής αντιπροσωπείας τών 'Ηνωμένων 'Εθνών.

Ο «Μάρκ» άρχισε να διαλέγει τούς υποπράκτορες του πολύ προσεκτικά και παίρνοντας μόνο εκείνους που δεν ήταν γνωστοί ως φιλοκομμουνιστάι. 'Οργάνωσε τόν δίκτυό του σιγά - σιγά κι άρχισε να στέλνει τις στρατιωτικές του πληροφορίες γά πυραύλους, ύποβρύχια, νέα τάνκς, ηλεκτρονικές έφευρέσεις, πυρηνικά όπλα και πολλά άλλα.

Η σύλληψη του "Αμπελ

Ο «Μάρ» χρειαζόταν ένα εργαστήριο, γι' αυτό νοίκιασε μια σοφίτα στο Μπρούκλιν, όπου κ' έγκατέστησε τόν στρατηγείο του. Περνούσε ως ζωγράφος που, για να κερδίσει την ζωή του, έπιδίωρνε ραδιόφωνα. Και πράγματι κέρδιζε ένα μικρό ποσό μ' αυτή τη δουλειά. Έκανε την κατασκοπευτική εργασία του τέλεια και οι άνδρες της αμερικανικής άσφαλείας πιστεύουν ότι ο «Μάρκ» ίσως να εξακολουθούσε να την κάνει άκμή και σήμερα αν οι ύπερφύλοπτοι άνθρωποι της Μόσχας δεν έστελναν άλλον πράκτορα, τόν «Βίκ» για να τόν παρακολουθήσει. 'Ο «Βίκ» ήταν ένας διοπτροφός αντισυνταγματάρχης, που τού άρεσαν οι γυναίκες και η δόξα. Την πρώτη νύχτα που έφτασε στην Νέα 'Υόρκη έγινε κιάλας τύφλα στο μεθύσι. 'Ο «Μάρκ» ήταν πάρα πολύ έπιφυλακτικός ώστε να έρθει σ' έπαφή μαζί του, χωρίς να ξέρει περισσότερα γ' αυτόν. Δεν άργησε να καταλάβει ότι ο καινούργιος του σύντροφος ήταν ένας άθεράπευτος γυναικάς.

Στην άρχή, ο «Μάρκ» άποφάσισε να άγνοήση τόν «Βίκ» και να εξακολουθήσει να εργάζεται μόνος. Αυτή η προφύλαξη τού επέτρεψε να κατασκοπεύσει έπιτυχώς έπί 10 σχεδόν χρόνια και δεν άποκαλύφθηκε παρά μόνο στα 1957, ότι ο «Μάρκ» ήταν ένας άρχικατάσκοπος Ρούντολφ 'Αμπελ, συνταγματάρχης της Γκέ "Εμ Μπέ.

Ο συνταγματάρχης 'Αμπελ θα εξακολουθούσε να είναι κατάσκοπος της Μόσχας στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, αν δεν υπάκουε τελικά στις διαταγές να πάρη τόν «Βίκ» δοηδό του. 'Ο «Βίκ» είχε άρχισει να άγαπά τόν άμερικανικό τρόπο ζωής στα πέντε χρόνια που είχε μείνει κι όταν τόν διέταξαν να έπιστρέψει στη Ρωσία παρουσιάστηκε μόνος του στις άμερικανικές άρχες. 'Ο «Βίκ», που ήταν στην πραγματικότητα ο αντισυνταγματάρχης Ράινο Χάιχάινεν, πρόδωσε επίσης και τόν 'Αμπελ, ο όποιος έτέθη άμέσως ύπό παρακολούθηση. 'Η "Εφ Μπί "Αϊ τόν παρακολούθησε έπί τρεις έβδομάδες σχεδόν πριν ο 'Αμπελ έγκαταλείψη τόν Μπρούκλιν κι άρχισι να έτοιμάζεται για να άναχωρήσει στη Μόσχα. Συελήφθη σ' ένα ξενοδοχείο τού Μανχάτταν, τόν πρωί της 21ης 'Ιουνίου 1957.

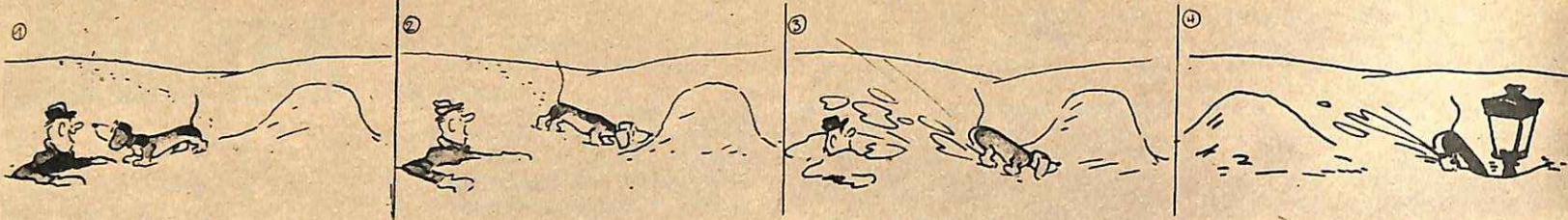
Ο 'Αμπελ άνήθηκε τα πάντα, εκτός από τόν γεγονός ότι ήταν Σοβιετικός πολίτης και καταδικάστηκε σε 30 έτη φυλακίσεως για κατασκοπία. Σαν καλός πράκτωρ, δεν έπτε ούτε λέξη για τόν δίκτυο τών ύποπράκτορών του. Τελικά, οι 'Αμερικανοί τόν αντίλασαν με τόν πλάτο τού «Υ - 2» Φράνσις Πάουερς, που είχε καταδικασθή έπί κατασκοπία στην Μόσχα. Κ' έτσι, ο 'Αμπελ βρίσκεται τώρα πάλι στο Παραπέτασμα, έτοιμος για καινούργιες άποστολές...

...όμορφα
φωτεινά
μέ
συναρπαστική
χοητεία...

Germaine Monteil

★ Eye brow pencil
★ Eye shadow stick
★ Liquid Eye Liner
★ Super fine Eyeliner pencil
★ Mascara swirl

HELLENICA A.E. Α. ΑΜΑΛΙΑΣ 26 - ΤΗΛ. 225.365

Παράγει μόνον

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΑ-ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

Κανένα Εύρωπαϊκό δεν είναι καλύτερο!

ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΠΑΛΑΝΤΖΙΑΝ Α. Ε. ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ - ΒΑΦΕΙΑ - ΦΙΝΙΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

Δοκιμάστε

ΜΗΝΥΜΑ

Την
περίφημη
Γερμανική
αφρώδη
ΚΡΕΜΑ
ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ
CITO

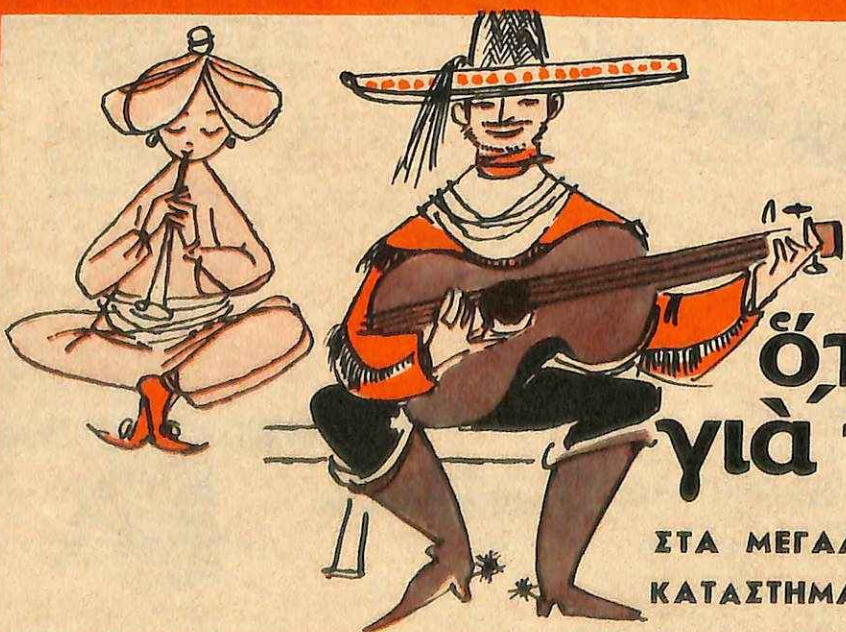

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟΥ
WURTEMBERGISCHE PARFUMERIE
FABRIK

- **ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ** με λεπτόν άρωμα γνήσιας Άγγλικής λεβάντας
- **ΑΦΘΟΝΗ ΣΑΠΟΥΝΑΔΑ**, κάνει εύχρηστο το ξύρισμα χωρίς να ερεθίζει το δέρμα.
- **ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ** μεγάλο 80 γραμ. διαρκείας πολλών μηνών καθημερινής χρήσεως.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΚΡΕΜΑ "CITO", ΘΑ ΣΑΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΙΑΝ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ - ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ 236-225

**...και
ότι χρειασθήτε
για τις απόκριες**

**ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ**

ΔΡΑΓΩΝΑ

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Αποτελεί την πρός τα κάτω συνέχειαν του λάρυγγος. — Ο τηλεγράφος αυτός εισηχθη στην Ελλάδα το 1859.
2. Διώκτης των παρανομούντων.
3. Τουρκικό γυναικείο όνομα. — Κερσάκη τον λένε στα Γρεβενά... τον μήνα αυτόν (γεν.).
4. Αυτό... δεν είναι εδώ! — Υπονοούν και τους γηπεδούχους... στην γλώσσα του Προπό (γενική).
5. Το πλέον ενδιαφέρον από τα εις την φύσιν απαντώντα ραδιενεργά στοιχεία. — Διεθνούς κυκλοφορίας αμερικανικό εικονογραφημένο περιοδικό.
6. Το ελληνικόν όνομα θεάς των αρχαίων σημαντικών λαών. — Έτος... ἐνηλικιώσεως.
7. Υιός του Βορέου, του αρπάσαντος την Ήρη, σύζυγος της ωραίας Ροδόπης, ἐνάρθως. — Είς το άμιγές Ιταλικό Προπό μας των εκλογών αντιμετώπισε την Μεσσάνα, ἐνάρθως.
8. Έδωσαν σκληράς μάχας ἐναντίον των Άγγλων εις την Νότιον Αφρικήν (1890 - 1902). — Αρχαίον επιτακτικόν πρόθεμα.
9. Τα ώρισμένες φορές μεγαλύτερα ή περισσότερα τίνος (καθαρ.).
10. Ένα επιφώνημα. — Τόσα χρόνια έζησεν ο γλύπτης Ροντέν. — Μία τέτοια γυναίκα είναι η Σοφία.
11. Ός λογικόν θεωρείται... ο άνθρωπος (γενική). — Θα την βρήτε στους τρόπους ενός σωστού... τζέντλεμαν.
12. Παίζουν και αυτά σημαντικόν ρόλον εις τα καλλιστεία.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Έκφραζει την αποθέωσιν της φύσεως. — Μισή όμάς... — Τίτλος δημογεροντών σε πολλά μέρη της

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

1. Έλλάδος επί Τουρκοκρατίας (γενική).
2. Είδος οδοντωτής ρίνης (δημοτ.). — Μιά μετοχή... μη μετέχοντος.
3. Μιά δεκαετούς ζωής έφημερίς του Θέμου Άννίνου (αίτ.). — Διεδέχθη την Τ.Α.Ε.
4. Ποτέ δεν θα ήθελε τους... «Μητρίτες» έτσι (αίτ. πληθ.).
5. Καλώς (άρχ.). — Γάλλος κομμουνιστής ηγέτης, ἐνάρθως.
6. Κόρη του Άγαμέμνονος και της Κλυταιμνήστρας. — Κορμένη ραφή...
7. Ονομασία αρχαίου ποταμού της Θεσσαλίας στην Μακεδονία. — Έξαγωγικός όρος (ξεν.).
8. Ποταμός της Φλάνδρας. — Δοτική άρθρου. — Συντομογραφία ενός ανέμου.
9. Άνδρικό όνομα (δημοτ.). — Και ένα γυναικείο, γαλλικό.
10. Σ' αυτά τα φουρμάκια άντρες και η ζύμη. — Εύρωπαϊκόν νόμισμα.
11. Έλληνική νήσος με φημισμένα ιαματικά νερά (γεν.).
12. Μιά λίμνη που θυμίζει... ώρισμένες κόττες.

Ζιγκ Ζαγκ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέσετε να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Λ	Θ	Ο	Κ	Τ	Ν
Α	Α	Σ	Α	Ρ	Ι
Ε	Σ	Ι	Σ	Α	Κ
Μ	Θ	Ο	Ι	Ο	Λ
Η	Π	Τ	Τ	Κ	Η
Υ	Α	Κ	Α	Η	Σ

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΚΟΥΒΕΝΤΟΣ

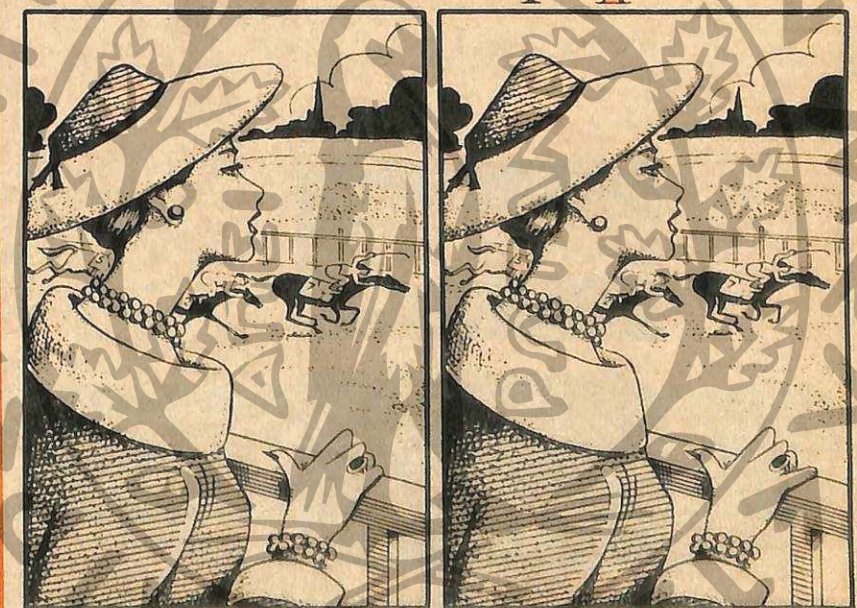
**Η καλύτερη
LAC
του
κόσμου!..**

τιντα
PHILIA LINT
έκτός από το γνωστό
πλαστικό βαπορίζατέρ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
σε μεταλλικό αυτόματο
αεροζόλ των 170 γραμ.
στην τιμήν των 29 δραχμών!

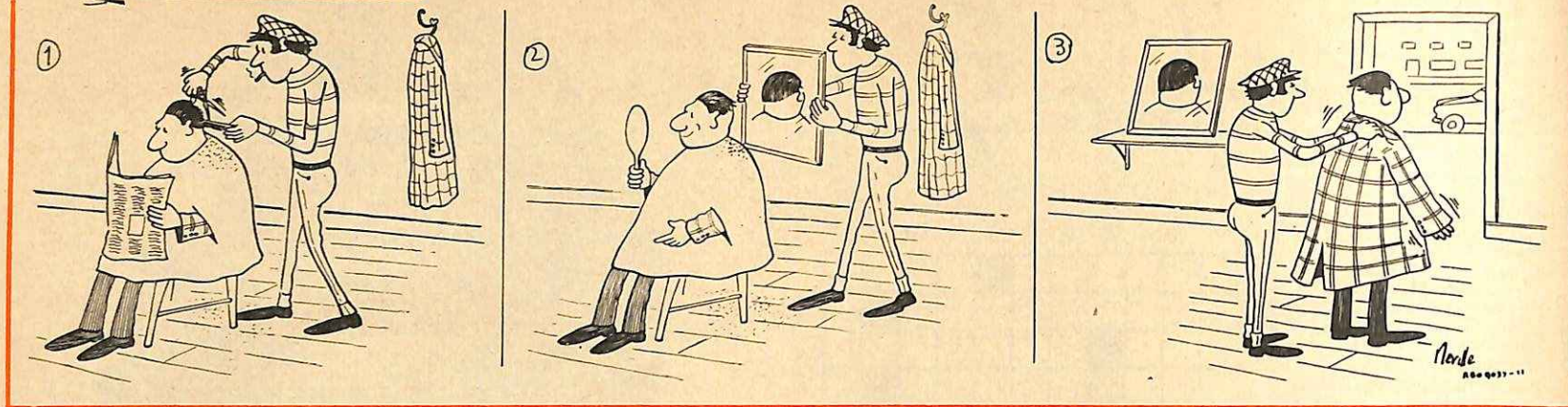
Την χρησιμοποιούν
οι περισσότερες Έλληνίδες
ΓΙΑΤΙ ή τονωτική
ΛΑΚ ΦΙΛΙΑ ΛΙΝΤ
δίνει απαλό φορμάρισμα,
λάμψη και ζωντάνια στα μαλλιά.
Η LAC "PHILIA LINT,"
Χάρis στην πιλοκαρπίνη
τονώνει το τριχωτόν της κεφαλής
και καταργεί
ψαλίδα -πιτυρίδα -τριχόπτωσην

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε.

Οι λύσεις στην σελ. 64

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

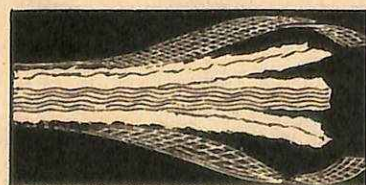
Για να μη σάς ξεγελά η όμοιότης!..

Πολλά πράγματα φαίνονται όμοια αλλά δεν είναι!..

Για να διαλέξετε μια γυναίκα μια πετσέτα υγείας, που είναι θέμα πολύ λεπτό, πρέπει να ξέρετε να διαλέξετε την καλύτερη!.. Έτσι μόνον χαιρείται κάθε εκδήλωσις της ζωής και τις δύσκολες ημέρες του μηνός με ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΑΝΕΣΙ - ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ!..

ΠΕΤΣΕΤΤΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Velux

ΤΥΠΟΣ REGULAR ΔΡΧ. 12.- ΤΥΠΟΣ SUPER ΔΡΧ. 13.-

Χ. ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΑΝΗΣ ΟΔΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 40 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 531 637

ΠΕΝΤΕ ΣΗΜΕΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗΣ

- Στρώμα από απαλό, αντισηπτικό φυσικό βαμβάκι.
- Στρώμα από χαρτοβάμβακα υψηλής απορροφητικότητας του οίκου DUBWAD-OSLO
- Δίκτυον συγκρατήσεως από απαλό λευκασμένο νήμα.
- Κάθε πετσέτα υγείας Velux υφίσταται γενική διαπότισι, διά της επισημονικής συνθέσεως SANIL-X-39 που δημιουργεί άσηψιαν και καταργεί την κακοσμία.
- Στρώμα από αδιάβροχο ροζ χαρτοβάμβακα απόλυτου ασφαλείας.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΤΡΑΧΕΙΑ — ΜΟΡΣ. 2. ΑΣΤΥΦΥΛΛΕ. 3. ΕΣΜΕ — ΙΟΥΝΙΟΥ. 4. ΑΠΟΝ — ΑΞΩΝ. 5. ΡΑΔΙΟΝ — ΛΑ.Ι.Φ. 6. ΑΣΤΑΡΤΗ — ΚΑ' (21). 7. Ο «ΑΙΜΟΣ» — Η «ΣΠΑΛ». 8. ΜΠΟΕΡΣ — ΕΡΙ. 9. ΕΝΝΕΑΠΛΑΣΙΑ. 10. ΑΧ — ΟΖ' (77) — ΝΕΑ. 11. ΖΩΟΥ — ΦΙΝΕΤΣΑ. 12. ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΕΛΡ — ΟΜ(ΑΣ) — ΑΖΑ. 2. ΡΑΣΠΑ — ΑΠΕΧΩΝ. 3. ΑΣΜΟΔΑΙΟΝ — ΟΑ (ΟΛΥΜΠ. ΑΕΡ.). 4. ΧΤΕΝΙΣΜΕΝΟΥΣ. 5. ΕΥ — Ο «ΤΟΡΕΣ». 6. ΙΦΙΑΝΑΣΣΑ — ΦΗ. 7. ΑΥΟΣ — ΠΡΙΜ. 8. ΛΥΣ — ΤΗ — Ν.Α. 9. ΜΑΝΩΛΗΣ — ΑΝΕΤ. 10. ΟΞΙΝΑ — ΠΕΣΕΤΑ. 11. ΙΚΑΡΙΑΣ. 12. ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΜΕΘΗ — ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ — ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΙΑ — ΙΣΟ, σύνολον 50 βαθμῶν.

Καλύτερους ἴσως συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας με δοκιμὰς λέξεων σὰν: ΑΡΚΤΙΚΟΣ — ΑΠΤΙΚΗ — ΥΠΟΘΕΣΙΣ — ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ — ΘΑΣΟΣ — ΟΠΤΙΚΗΣ κλπ.

1. Ο τεπές του καπέλλου είναι πιο ψηλός. 2. Το σκουλαρίκι είναι πιο χαμηλό. 3. Ο λαιμός του παλτού είναι στενότερος. 4. Το μικρό δάχτυλο της παλάμης της διαφέρει. 5. Στο πρώτο αόλογο είναι διαφορετικό το μπροστινό του πόδι. 6. Η ούρα του τρίτου άσπρου αλόγου είναι κοντύτερη. 7. Το κυπαρίσσι, στο βάθος, είναι κοντότερο.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Στις στάσεις και άφωτηριές επιβιβάζονται ήσυχα και πολιτισμένα και μόνον όταν σταματήσει πλήρως το λεωφορείο. Τηρείτε, πάντοτε, τη σειρά άναμονής προς επιβίβαση.

Η ΣΑΧΛΗ ΜΕ ΤΟ ΜΩΡΟ

♦ Μια άπ' αυτές τις μέρες, που ταλαιπωρούμεθα σε κάποιο δικαστήριο, για μια υπόθεση, ως συήθως, άνόητη, παρακολουθήσαμε, για χάρι, μια προηγούμενη υπόθεση, από κείνες που σε κάνουν να σκέπτεσαι πόσο δίκιο έχει ή στήλη αυτή, όταν ισχυρίζεται πως το γυναικείο φύλο πρέπει να το κλείνουν σε κλωδούς και να το αφήνουν να βγαίνει μόνο κατά δόσεις!

♦ Δικαζόταν ένας ταλαιπώρος οδηγός λεωφορείου. Είχε την άτυχία, σε κάποια λεωφόρο, να συναπαντηθή με μια σαχλομαρία, που κρατούσε κιόλας ένα παιδί από το χέρι. Και με το άλλο έσπρωχνε το καρροτσάκι του μωρού...

♦ Μαγεία...

♦ Η λεωφόρος είναι από κείνες που έχουν μια υποχρεωτική κατωτάτη ταχύτητα. Στην περίπτωση μάλιστα των λεωφορείων, αν πάνε σιγώτερα, αντιμετώπιζουν τα κλάξον των άτυπομένων τροχοφόρων που έπονται...

♦ Έτσι έγινε και με τον οδηγό του λεωφορείου...

♦ Εξήγησε, ο καημένος, πως καθώς προχωρούσε, μ' ένα άλλο λεωφορείο στα δεξιά κι άλλο ένα στ' αριστερά του, φάνηκε και ή μαμά, που έκανε το πόν να μην υποδηλώσει την σαφή πρόθεσή της: Θά πήγαινε έμπρός; Θά πήγαινε πίσω; Θά στεκόταν;

♦ Η άπίθανη γυνή έκανε, φυσικά, και τα τρία: Έκανε πίσω όταν θα έπρεπε να προχωρήσει. Σ τ ά θ η κ ε όταν θα έπρεπε να περπατήσει. Και ύστερα ώρμησε ξαφνικά μπροστά, σκόνηταψε στο τσιμέντο της νησίδος και έσπασε τα μούτρα της...

♦ Αυτό κόστισε στον οδηγό ένα ωραίο πεντακοσάρικο και μια - δυο μέρες άργίας. Ο Θεός έφερε τί κόστισε και στον ιδιοκτήτη του λεωφορείου, για να δηλώσει ή παθούσα «πως δεν έχει καμμία άπαίτηση».

♦ Στο Θεό σας! Ποιά παθούσα;

♦ Έχετε δει ποτέ γυναίκα να διασχίζει την άσφαλο σωστά;

♦ Έχετε δει μαμά, γιαγιά, θεία ή μεγάλη θεία, που συνοδεύει κουτσούδελα, να προπαρασκευάζει από πριν μια σωστή και λελογισμένη διάβαση, από πεζοδρόμιο σε πεζοδρόμιο; Σειρά κραυγών και οίμωνών συνοδεύει κάθε τέτοια μικρή συγγενική εξόρμηση στις λεωφόρους των μακρινών προαστίων, που ή κακή μας μοίρα μας υποχρεώνει να διασχίζουμε, μια και το μέγεθος της ήλιθιότητας των άρμοδιών πρ ώ τ α φτάνει μια λεωφόρο και άμέσως φροντίζει να την κάνει μ α χ α λ ά.

♦ Είναι άδηλς πλέον ή κατάσταση, όπως διαμορφώνεται στους ελληνικούς δρόμους.

♦ Κάθε κουφή γριούλα, κάθε άνόητο και κακομαθημένο βρωμόπαιδο, από κείνα που κανείς δεν τόμαθε να μην παίζουν στους δρόμους, κάθε καρπουζάμορφος Γενοβέφα, με τους άηδεις άκισμούς της, νομίζει πως προστατεύεται από τον νόμο και μεταβάλλει τις λεωφόρους σε σοκάκια και τις διαβάσεις των πεζών σε παλκοσένικα Μπουρνελλείου Έπιθεωρήσεως.

♦ Να μη βασκαθούμε!

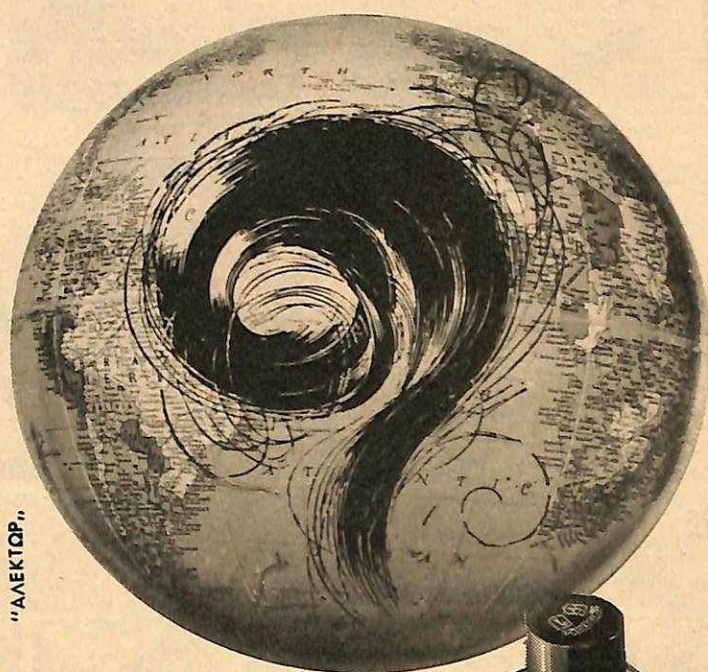
♦ Όταν και στους ιερούς ναούς άκόμη υπάρχουν ένδειξεις: «Άνδρες, δεξιά, Γυναικες, άριστερά», είναι άδύνατο να μην ύπάρξη ό έξυπνος χριστιανός που θα θεσπίση τα άπαραίτητα διακριτικά σήματα: Διάβασις Άνθρώπων — Διάβασις Θηλέων.

♦ Να ξέρουμε, επιτέλους, που βρισκόμαστε, να ξέρη και ό οδηγός τί έχει να αντιμετώπιση. Στις καημένες τις αγελάδες κολλήσαμε, σύμφωνα με τον Άστικό Κώδικα του κυρίου Πρεβελάκη και των συν αυτώ, ένα φανάρι στην ούρα. Άλλά, με την ευγένεια και την σεμνότητα που διακρίνουν την Ένωση των έν Έλλάδι Άσφαλιστικών Έταιριών, δεν φροντίσαμε μπροστά από κάθε μαμά με μωρό και καρροτσάκι να προηγηται ένας μικρός θεράπων, με μια κόκκινη σημαία.

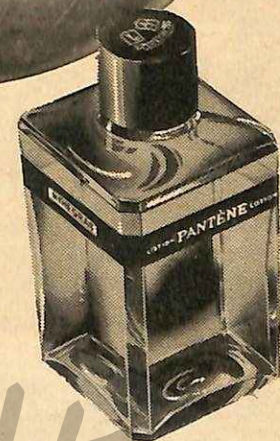
♦ Τό είχαν εφαρμόσει κάποτε στην Άγγλία, όταν πρωτοεφευρέθηκαν τα αυτοκίνητα, και τό μέτρο επέτυχε άπολύτως. Γιατί να μην τό εφαρμόσουμε και τώρα, τούτο τον καιρό, που πρωτοεφευρέθηκαν οι σαχλομαρίες;

Index

σε 70 χώρες! PANTÈNE

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

Μέσα σε λίγα χρόνια

ή PANTÈNE,

ή μοναδική βιταμινούχος

λοσιόν μαλλιών,

κατέκτησε την έμπιστοσύνη εκατομμυρίων ανθρώπων

σε 70 χώρες του Κόσμου.

Προτὸν ενός έκ των μεγαλύτερων εργοστασίων

της Έλβετίας,

ή PANTÈNE δίνει Ζωή στα μαλλιά,

σταματά την τριχόπτωση

και εξαλείφει την πιτυρίδα.

Έποφεληθείτε και σεις!.. 3 λεπτά την ημέρα μασάζ

με PANTÈNE είναι αρκετά

για να έχετε μαλλιά υγιή σ' όλη σας τη ζωή.

Κανονικόν φιαλίδιον δρχ. 35
Μεγάλο φιαλίδιον δρχ. 55

PANTÈNE

ή βιταμίνη των μαλλιών

PANTÈNE S. A., BAILE (Suisse)

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Μιά μυστηριώδης νέα, η μίς Μόνα, συναντά τον Ρίπ Κίρμπυ, που τον νευρίζει για τον διαδόχο διαρρήκτη Στάν, στο αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης. Αναχωρούν με ένα ιδιωτικό αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Κατά την πτήση η Μόνα δίνει οπλιστικό στον Κίρμπυ, που ξυπνά σε έναν παράξενο πύργο, τον «Ουράνιο Θησαυρό»...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)3 Ε- ως 20)4). 'Αναβάλετε αυτές τις ημέρες κάθε μετακίνησή σας. Προσπαθήστε να ανανεώσετε κά- ποια σχέση που έχει χαλαρώσει. Τά οι- κονομικά σας θα δεικνύουν σαρμαντικά. Εύχάριστη πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Πα- ρασκευή. 'Αριθμός: 400. Χρώμα: Βιολέ.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4 Ε- ως 20)5). Νέα πολύ έν- διαφέροντα στον επαγ- γευματικό τομέα ή στην ιδιωτική σας ζωή. 'Απο- σιωθήτε στην εργασία σας. 'Από την από- δοσή σας εξαρτάται η επιτυχία σας. 'Η τιμή είναι μαζί σας. Εθνική ημέρα: Κυ- ριακή. 'Αριθμός: 56. Χρώμα: Πράσινο.

ΔΙΑΤΜΟΙ: ('Από 21)5 Ε- ως 21)6). Δυσκολίες στο οικογενειακό σας πε- ριοβάλλον και στην εργα- σία σας. Δείτε κατανό- ηση. Καλέστε τους φίλους σας. Στόν οι- σθησιακό τομέα: Θά πρέπει να περιμέ- νετε αρκετά ακόμη. Εθνική ημέρα: Τρί- τη. 'Αριθμός: 109. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22) 6 Ε- ως 22)7). Προσπαθή- στε να δώσετε σε τάξη την εργασία σας, γιατί έχετε πολλά να κάνετε. 'Εξαιρετικά ευχάριστα νέα και προσοπτι- κές για τα οικονομικά σας θέματα. Θά πά- ρετε γράμμα από μακριά. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. 'Αριθμός: 26. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 Ε- ως 22)8). Οι αποφάσεις που θά πάρετε θά έχουν ση- μασία για το μέλλον σας. 'Ακολουθήστε την δια- στήση σας. Εύχάριστη ταξίδι ή έκδρομη με φιλική συντροφιά. Αισθησιακή συνάν- τηση θά σας δώσει χαρά. Εθνική ημέρα: Σάββατο. 'Αριθμός: 17. Χρώμα: Κόκκινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23) 8 Ε- ως 22)9). Θά καλυ- τερευθούν ή επαγγελματική σας θέση. Τό Σάββατο- κύριακο θά σας προσφέ- ρη πολλή χαρά και ευχαρίστηση. 'Ενα αισθησιακό ζήτημα εξελίσσεται, άρκε- στως, πολύ ευχάριστα. Εθνική ημέρα: Τε- τάρτη. 'Αριθμός: 24. Χρώμα: Πράσινο.

ΖΥΓΙΟΣ: ('Από 23)9 Ε- ως 22)10). Μεγάλη έ- πιτυχία για τους καλλι- τέχνες. 'Οτι επιχειρή- σετε θά έχη σοβαρά ά- ποτελέσματα για την μελλοντική σας ζωή. Προσοχή στα οικονομικά σας. Μακριά από τυχερά παιχνίδια. Γράμμα. Εθνική ημέ- ρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 62. Χρώμα: Μώβ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23) 10 Ε- ως 22)11). Προσ- πατεώστε από τά άτυχή- ματα ηλικιωμένα πρόσω- πα του περιβάλλοντός σας Εύχάριστη Σαββατοκύριακο. 'Ενδιαφερόθη- τε περισσότερο για τό άτομό σας. Προσ- παθήστε να ξεκουρασθήτε. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 104. Χρώμα: Γκριζο.

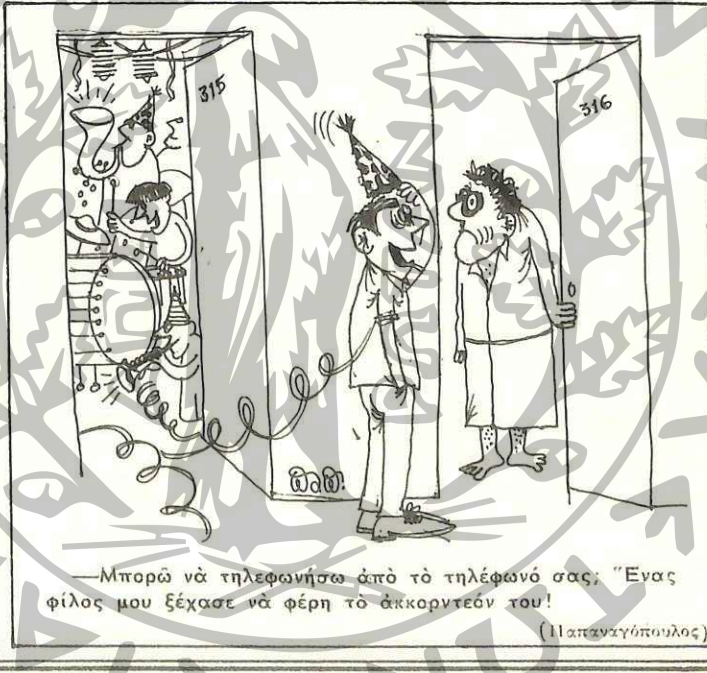
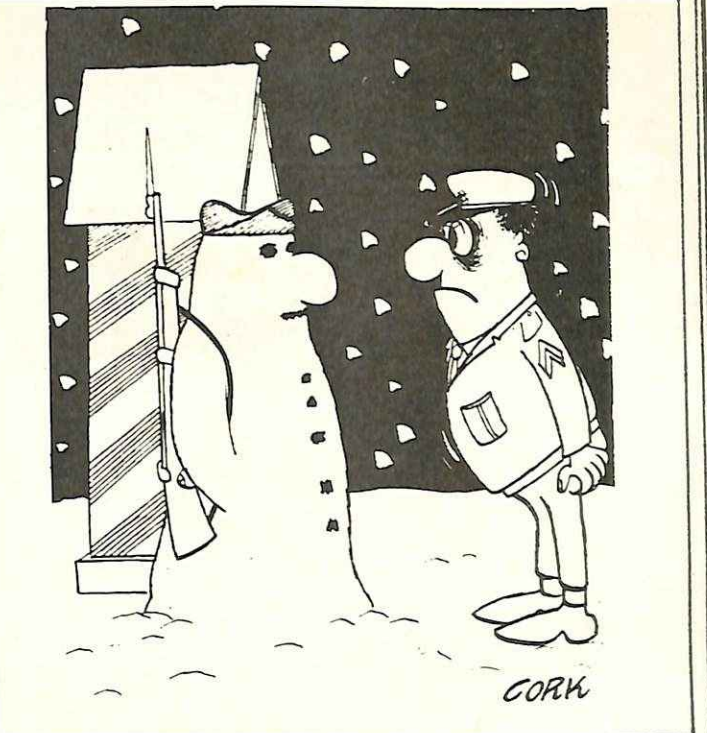
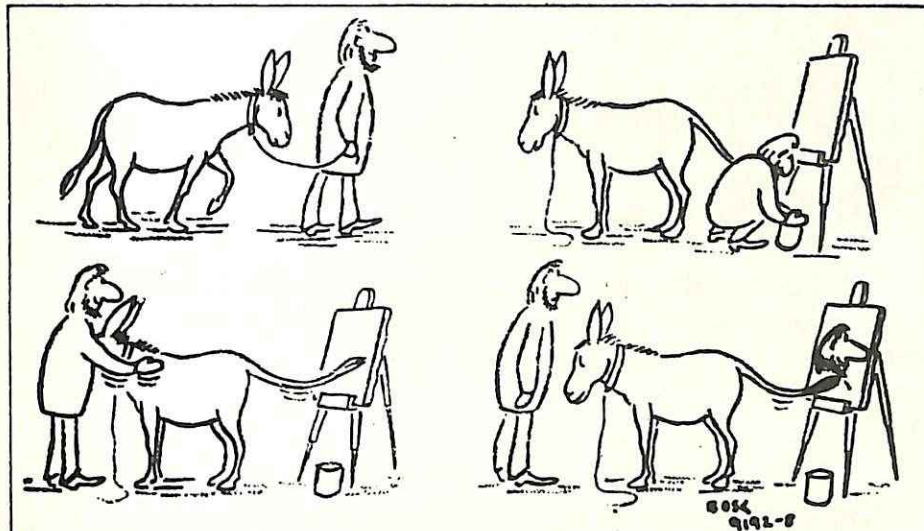
ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)11 Ε- ως 21)12). Μην ανα- λαμβάνετε γραπτές υπο- χρεώσεις. Πάρτε τά προ- ήματα όπως ερχονται. Προσπαθήστε να ξεκουρασθήτε και να ψυ- χαγωγηθήτε. Πρόσκληση. Εθνούνται τά τυχερά παιχνίδια. Λόθο. Εθνική ημέρα: Κυριακή. 'Αριθμός: 15. Χρώμα: Μπλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22) 12 Ε- ως 19)1). Ζητήστε βοήθεια από τους φίλους σας και μην υπολογίζετε στά ισχυρά πρόσωπα. Οι δυσκολίες που συναντάτε είναι παρσιτικές. 'Ενα οικονομικό θέμα θά τακτοποιηθή ικα- νοποιητικά. 'Ενα γράμμα. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. 'Αριθμός: 1. Χρώμα: Μαύρο.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20) 1 Ε- ως 18)2). Αναλάβετε μία υπεύθυνη εργασία, που θά σας αναδείξη. 'Ε- πιτυχία στις κοινωνικές σας σχέσεις. Για τους άρρωστειμένους: 'Η- μέρες εξαιρετικά ευχάριστες. Ειδήσεις ά- πό αγαπητό πρόσωπο. Εθνική ημέρα: Τε- τάρτη. 'Αριθμός: 65. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 Ε- ως 20)3). Σοβαρά προ- βλήματα θά τακτοποιη- θούν. Τό Σάββατοκύρια- κο μία έκδρομη με φιλι- κή συντροφιά θά σας ευχαρίστηση. Λεχθή- τε μία πρόσκληση. 'Ενα νέο είδύλλιο εξελί- σσεται ικανοποιητικά. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 97. Χρώμα: Γκριζο.

Χιούμορ

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΚΡΗΤΗ
ΓΛΥΦΑΔΑ ΚΕΡΚΥΡΑ

τά Ξενοδοχεία ΑΣΤΗΡ

είδικως μελετημένα
για να ικανοποιήσουν
και τον πιο απαιτητικό ένοικο,
προσφέρουν όλα τα σύγχρονα μέσα
μιας άνετης και ευχάριστης διαμονής

